

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Quart període

Sèrie P - Número 51

Dijous, 19 d'abril de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 32 (segona i darrera reunió)

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre la salut laboral del professorat (tram. 300-00411/06) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ensenyament obligatori
(tram. 302-00104/06) (p. 7)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de concerts educatius
(tram. 302-00108/06) (retirada) (p. 14)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística, especialment pel que fa
al consorci Turisme de Catalunya (tram. 302-00105/06) (p. 14)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de ports (tram. 302-00106/06) (p. 19)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del Pla territorial general
de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, del 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general
de Catalunya (tram. 302-00107/06) (p. 24)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum (tram. 302-00109/06) (p. 28)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assistència a la gent gran
(tram. 302-00110/06) (p. 33)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del servei d'electricitat, especialment
pel que fa referència als talls de subministrament elèctric (tram. 302-00111/06) (p. 37)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de suport a la família
(tram. 302-00112/06) (p. 41)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les prestacions dels serveis socials a Catalunya
(tram. 302-00113/06) (p. 46)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 32.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Santaló i Burrull.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera d'Ensenyament i els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Indústria, Comerç i Turisme.

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats.

Interpellació al Consell Executiu sobre la salut laboral del professorat (tram. 300-00411/06)

Es reprèn la sessió donant la paraula a la il·lustre diputada senyora Caridad Mejías per interpellar la consellera d'Ensenyament, la senyora Carme-Laura Gil, sobre la salut laboral del professorat. Té la paraula.

La Sra. Mejías Sánchez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyora consellera, durant els anteriors plenaris hem estat discutint temes del sistema educatiu que, de ben segur, seran de molta importància: si el Decret de matriculació és o no l'eina que necessita el nou procés, si els concerts educatius a determinats centres són o no són justos..., debats que, de ben segur, tenen la seva transcendència i que han tingut molt de ressò als mitjans de comunicació. Però des de fa un temps els mitjans de comunicació també plantegen altres debats que afecten el sistema educatiu, i a mi m'agradaria que aquesta interpellació que avui li faig sigui un primer punt de partida per portar al Parlament una seriosa reflexió d'aquells problemes que sí que afecten de manera determinant el treball del professorat i el dia a dia dels centres. I és en aquest context on la salut del professorat agafa el seu protagonisme.

Durant la darrera Comissió de Cultura es va aprovar, per unanimitat de tots els grups, una proposició no de llei que instava el Departament d'Ensenyament a desenvolupar la Llei de prevenció de riscos laborals. És una llei, la 31 del 95, de fa cinc anys, per portar a terme el Programa de prevenció de riscos laborals per al personal docent, cosa que em sembla de moltíssima importància, tenint en compte que és el seu un dels pocs departaments que no han elaborat aquest programa, i ens agradaria saber per què. I no volem trobar-nos amb l'excusa que, com que es tracta de funcionariat, ja tenen la seva seguretat. Han trigat, com ja he dit, cinc anys a donar compliment i al desenvolupament d'aquesta Llei.

De tots és sabut que la professió docent té una sèrie de malalties físiques pròpies del tipus de treball i de l'esforç que comporta la seva realització, i, per tant, un cop

ben identificades –com són les afeccions de la veu, les musculoesquelètiques i les de l'aparell locomotor–, han de ser diagnosticades i tractades adequadament, o, el que és més important, la necessitat d'elaborar un pla de prevenció per tal d'evitar-les. Però no són aquestes les malalties que més inquieten el col·lectiu de professionals docents, sinó que ho són aquelles malalties relacionades amb la salut mental, i és en aquestes que voldria centrar el debat d'avui, perquè crec que és el més important.

Fa uns mesos, el Col·legi de Psicòlegs va organitzar unes jornades sobre la salut i el grau de satisfacció del professorat, i cregui'm si li dic que les conclusions no van ser gaire satisfactòries. A Catalunya, el col·lectiu de docents té un índex de baixes per malaltia alarmants, i gairebé un 40% d'aquestes malalties estan relacionades amb la salut mental, el triple que les ocasionades per malalties comunes. Aquestes dades signifiquen, senyora consellera, que un 3,5% de la docència no rebuda normalment pels alumnes és conseqüència que el professorat mostra, cada vegada més, símptomes d'estrès, depressió, angoixa, desmotivació o manca d'autoestima, i gairebé sempre com a conseqüència de treballar amb un excés de pressió.

En conclusió, estem davant d'allò que els anglesos han anomenat *burn-out*, que és la simptomatologia pròpia d'aquell professor que, cansat físicament i psicològicament, arriba al convenciment que no pot adequar-se a les exigències laborals que se li plantegen i acaba abandonant. I, tot i que sembli que això de l'abandó pot ser o pot sonar a dramatisme, a Catalunya comença a ser alarmant, i li'n donaré unes dades, perquè no ens passi això a nosaltres: al Regne Unit és difícil trobar professors nadius i els han de contractar de fora, i a Holanda, que té fama de ser un país prou progressista, han proposat reduir l'horari escolar per manca de professors.

Jo crec que és el moment de prendre mesures per tal que aquesta situació no ens arribi, a Catalunya. I no podem donar l'excusa que estem en un procés de globalització i que tot és contagiós, perquè la nostra comunitat educativa és una, amb unes característiques concretes, i hi hem de posar solucions.

Per això li pregunto: té la seva Conselleria algun projecte per prevenir aquesta situació? S'han de plantejar la necessitat d'analitzar quines són les causes principals d'aquest problema? El preocupa què pensen els professors i quina evolució fan, sobretot amb l'edat? Quin sentiment tenen, què senten cada matí quan comencen les seves classes? Jo he sentit a dir que moltes vegades el timbre de sortida és per a ells, en moltes ocasions, un alliberament.

Si analitzem les causes que provoquen aquestes situacions de tensió, sobretot entre el professorat de secundària, que és potser aquell que té un alumnat més conflictiu, ens adonem que sovint els docents han de fer front a problemes derivats dels canvis socials i adaptar-se a situacions per a les quals generalment no està preparat. Des del començament de la seva formació a les facultats de Ciències de l'Educació, se'ls prepara com a especialistes en una determinada matèria i sobre la

qual arriben a ser experts. Podem trobar un bon historiador o un bon medievalista, però ningú es preocupa d'ensenyar-los a fer front als problemes quotidians amb els quals s'enfrontaran cada dia, com la indisciplina, la falta d'interès d'alguns alumnes, l'excessiva burocràcia, la fragmentació de la seva tasca..., i generen així en el docent una situació de desconcert i d'insatisfacció personal. Jo crec que és aquí on la formació permanent i el reciclatge han de fer la seva tasca. La queixa més comuna és que el seu Departament no ha impulsat cursos de formació permanent que tractin de com fer front a aquests problemes, sobretot als professors novells, als que s'incorporen de nou a la docència.

Per altra banda, la necessitat de reservar temps per realitzar tasques que no són pròpies de l'activitat docent i que comporten una fragmentació i una diversificació del seu temps és el que impedeix complir totes les feines simultàniament. Els docents, senyora consellera, han de complir tasques administratives, programacions, tutories, avaluacions, visites i activitats extraescolars, vigilar patis i menjadors. Tot això fa, segons molts estudis realitzats, que la falta de temps sigui la causa del seu esgotament físic i psicològic. Jo li pregunto: no es poden organitzar d'una altra manera les tasques del professorat? Es poden fins i tot especialitzar per no sobrecarregar el professorat. Té previst el seu Departament algun tipus de modificació en aquest sentit?

Un altre dels temes que preocupa, i molt, és la indisciplina a les aules, que en els últims temps ha degenerat fins i tot en violència física contra alguns professors, i no només per part dels alumnes, sinó també per part de pares. Tot i que són fets aïllats i esporàdics, no deixa de crear molta intranquil·litat entre el col·lectiu de docents, i això acaba afectant la seva seguretat i la confiança a l'hora d'impartir les classes. Una de les reivindicacions en aquest tema és la necessitat d'agilitzar l'aplicació de mesures disciplinàries. Tot i que sabem que el Decret de drets i deures dels alumnes es va reformar fa poc –i d'aquest sí que podem fer una avaluació–, sembla que el seu resultat no ha estat del tot satisfactori i el col·lectiu de directors de centres demanen la possibilitat d'intervenir i de tenir competències en aquestes matèries, amb l'objectiu d'agilitzar la imposició de mesures disciplinàries. Té previst el seu Departament alguna mesura en aquest sentit?

També la manca d'autoestima és una altra de les raons per les quals el professorat acaba abandonant, i té generalment el seu origen en el canvi de valoració que s'ha produït en la societat respecte del professorat. Amb paraules del professor Terricabras, «cal acabar amb el desprestigi social del professorat». Al llarg d'aquests últims anys, el professorat ha perdut la seva consideració i la seva funció social; ja no és una autoritat moral i cultural, i el seu prestigi ha decaïgut. La seva consideració social és poca, i, si a això afegim a més que el seu salari és inferior al d'altres professionals de la mateixa categoria, això fa encara més greu la seva crisi d'identitat. Com hem de recuperar aquesta valoració social, senyora consellera? S'ha pensat en algun sistema de promoció del professorat per tal d'encoratjar-los i evitar el seu estancament?

I en últim lloc, i no per això menys important, les condicions de treball afecten de manera determinant la situació mental del professorat. El desplegament de la LOGSE va comportar l'adaptació dels centres a nous requisits, tant materials com humans, que han trigat molt de temps a arribar. No ha estat fàcil adaptar-se a aquestes noves exigències, amb una forta limitació de recursos materials i econòmics, i la dificultat per adquirir-los..., si a més hi afegim el problema dels centres escolars, els barracons, la falta d'espai o la conservació dels edificis, que demanen una acció decidida per part de l'Administració que no arriba, tot això comporta necessàriament una inhibició, una certa inhibició per part del professorat, que acaba pensant que, faci el que faci, tot està perdut i dona igual.

Espero, senyora consellera, que els meus interrogants serveixin per plantejar una seriosa reflexió sobre la importància de vincular l'estat d'ànim del professorat i la seva salut, la seva motivació, a un ensenyament de qualitat. Com millor estiguin tractats i millor considerats els nostres professors, millor serà el resultat de la seva tasca, i no estem parlant de qualsevol cosa, sinó que estem parlant de l'educació i de la formació de les noves generacions del nostre país.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Per respondre, té la paraula l'honorable consellera d'Ensenyament.

La consellera d'Ensenyament (Sra. Carme-Laura Gil i Miró)

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats... Senyora diputada Mejías, sincerament, el tema que vostè ha plantejat és realment un tema important i que crec que és oportú haver-lo presentat aquí, perquè molt sovint, com vostè ha dit, es parla de molts aspectes de la tasca docent, de l'organització de centres, de l'admissió d'alumnes, etcètera –totes, qüestions fonamentals per a la bona marxa del nostre sistema–, i sovint no parlem del mateix professorat, cosa que per això a mi em sembla que fer un toc d'atenció al respecte, de tota la cambra, té un gran interès.

Però la salut laboral del nostre professorat, li haig de dir, senyora diputada i senyores diputades i diputats, que ha estat un constant objecte del nostre interès des de fa molts anys. Ja als anys vuitanta nosaltres vam crear el Programa de salut dins del Departament d'Ensenyament, no només adreçat a l'alumnat, sinó també adreçat al professorat. A finals dels vuitanta i començaments dels noranta, ja vam encarregar dos estudis sobre les situacions d'estrès del professorat, o sobre la manera d'identificar aquelles malalties que poguessin ser correlatives amb l'exercici del treball docent específic.

En aquell moment ja en vam definir una de molt clara –que vostè n'ha parlat–, que és considerada molt pròpia, una patologia absolutament relacionada amb l'exercici del lloc de treball, que és la patologia de la veu. Aquesta ha estat des de sempre identificada com del col·lectiu, com igualment ho seria del col·lectiu de

les persones..., doncs, els locutors, els cantants, o també la classe política quan vénen els períodes d'eleccions, i, en canvi, en els docents és constant aquesta patologia.

Una altra que ja vam trobar en aquell moment, que tenia una punta ascendent, era d'aquelles malalties o patologies, associades a la salut mental, que podríem dir que són originades per l'estrès, que serien l'ansietat i la depressió. La Llei, com vostè ha dit, 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, fa una inflexió en el tema de la salut laboral, fa una inflexió en el tema, doncs, també de la salut dels docents, primer, perquè és una llei que el que fa és traslladar una directiva de la Comunitat Europea que posa el marc jurídic per tractar el tema, i alhora també perquè en aquell moment el Govern de l'Estat espanyol signa un conveni, el Conveni 155, amb l'Organització Internacional del Treball, que també posa les bases per a la seguretat i tractament de la salut dels treballadors i treballadores.

Vostè ha dit que, bé, en cinc anys, no s'havia desenvolupat encara la Llei, no només al Departament d'Ensenyament, sinó a molts departaments i a moltíssimes empreses, gairebé a totes les empreses, doncs, que tenim al nostre país, perquè és una llei difícil de traslladar. Però nosaltres, l'any 2000, l'any passat, ja sap vostè que vam fer un decret al respecte, pel qual creem el Servei de Protecció i Prevenció de Riscos Laborals, i també ja hem presentat un pla d'actuacions.

De totes maneres, és molt difícil la identificació de malalties –tret de la de la patologia de la veu– que siguin pròpies del collectiu docent i que estiguin relacionades amb l'exercici del lloc de treball. I nosaltres estem actuant en dues línies. Primer, en una, la de recollida d'informació sobre característiques de lloc de treball, la percepció de riscos que té el mateix professorat, i també la percepció que té de qualitat de salut pròpia com a persona, i també col·lectivament. I, per altra banda, estem fent una actuació informativa i formativa i preventiva, individual i col·lectiva, sobre les patologies diagnosticades en major grau, i ens basem en les llicències per malaltia del professorat.

I aquí jo voldria fer menció explícita, si de cas a la segona part acabaria la informació, perquè crec que hauríem d'acabar..., no es poden trencar els tòpics, perquè els tòpics realment corresponen a fets reals i que es donen contínuament. Però sí que li vull dir: primer, les patologies diagnosticades a través de les llicències no corresponen en aquest moviment que, diguem-ne, hi ha social i d'òptica del que està passant en la salut del nostre collectiu. Aquestes són, en primer lloc i de lluny, les malalties de l'aparell musculoesquelètic, diguem-ne, les locomotores, que són –i ens hem referit al curs 98-99, perquè al del 2000 tenim el semestre–, les llicències de malalties, sobre totes les llicències, són el 16,7. Les llicències de malalties respiratòries són el 17,5, quelcom més alt. Les llicències de malalties d'afeccions de la veu, el 13,5, obvi; però les llicències de patologies associades a la salut mental són el 6,8 i afecten en el total de la població docent en un 2,2.

I ara li voldria fer el seu equilibri amb la població catalana, en el seu univers amb malalties, i llavors veurem clarament que aquestes malalties són les mateixes, però amb molta menor proporció, que té la població catala-

na. Els trastorns musculoesquelètics són la primera font de llicències de malaltia de tots els treballadors i treballadores de la població universal de Catalunya, els tenen, és el primer problema de salut crònic, els tenen el 18% dels homes i el 23% de les dones. El d'ansietat i depressió és molt més alt a la població en general, els sofreixen el 8% dels homes i el 13% de les dones, i nosaltres, dintre la nostra població docent, el 2,2.

I llavors voldria parlar un moment, si em permet, de l'estrès. Jo no sóc metge, òbviament, però tinc àmplia curiositat. Realment la meva professió és docent, i la meva formació és la de la filologia clàssica, per això sé què volia dir, en filologia clàssica, «estrès». L'estrès és el ritme, l'estrès és la força compulsòria, l'estrès és l'accent, és realment el bombeig, en podríem dir, del ritme de la pròpia vida. Això és l'estrès. L'estrès no és una patologia. L'estrès és l'accent de situacions, l'estrès és allò que ens fa millorar, que ens fa créixer, que ens fa superar dificultats perquè és el ritme de la vida i és el ritme del treball. Ara bé, aquest estrès quan és desequilibrat, quan hi ha persones que no tenen defenses per fer aquest millorament davant d'aquesta situació, d'aquest estrès que és el ritme, el bombeig, què els passa? Senten un fracàs i creuen que allò que se'ls presenta al davant no són capaços de superar-ho.

Això és el que a l'any 74, Freudenberger va crear el concepte, per definir-ho, de *burn-out*, la persona cremada, que és el fracàs continu, el sentiment de fracàs continu. I aquí la patologia associada, el *burn-out*, no l'estrès que és el ritme normal, sinó el *burn-out*, és l'ansietat, la depressió, totes aquelles malalties associades amb la salut mental. És així i això dona..., sí que és veritat que quan toca un collectiu com el docent, malgrat estar molt més estès en la població... –i l'enquesta de salut catalana, que es va fer l'any 94, ho deia clarament que hi havia una progressió de les salut mental, perquè hi ha uns canvis socials en situacions que porten l'accent, que vol dir això, l'estrès, l'impuls, la compulsió, i que podia fer desequilibris entre les defenses de la persona, els mecanismes per superar-los i la mateixa situació estressada o estressant–, sí que és veritat que en el collectiu docent, si aquest sentiment de fracàs és continu, es pot tornar crònic.

I això ens preocupa especialment malgrat que sigui una petita part de la població docent qui ho té, menys que la població universal en percentatge, malgrat que seria difícil de parlar, això; la tenen molt més fortament els cirurgians, per exemple, o totes aquelles persones que tenen un nivell molt baix d'estudis, perquè és on ataca més aquest sentiment de fracàs. Molts treballadors i treballadores el sofreixen, perquè no tenen progressió, no tenen mecanismes, no tenen prou informació.

Per això sí que, a nosaltres, ens preocupa l'estrès, perquè dona fatiga física, baixa motivació per la feina, abatiment, descontent, manca d'autoestima; i això és molt important en el professorat. I, a més, això els dona una pèrdua de qualitat de vida, és obvi, com a tota persona. Els fa, també, ser molt més vulnerables respecte a trastorns psicològics i malalties d'altre terme, i, sobre-tot, també, fa un deteriorament de la seva qualitat de vida i alhora influeix en la qualitat de l'educació. I sí que estem actuant al respecte.

Estem actuant en el nostre Pla, i estem actuant en dos àmbits diferents, dels quals, segurament, com que crec que ja estic passant el temps, perquè he parlat segurament massa de l'estrès, però vostè també ha estressat, ha accentuat aquestes patologies associades a l'estrès, potser podrem parlar-ne, del nostre Pla, quan vostè ens faci, doncs, la seva segona proposta de rèplica.

De totes maneres...

El president

Sí, senyora consellera. És que si no l'estrès el tindrà jo, sap?

La consellera d'Ensenyament

No, només voldria dir-li, senyor president, i a totes les senyores diputades i diputats, que, malgrat el que, a vegades, es llegeix als diaris, en tot cas, el nostre professorat té una mala –mala, però una mala– salut de ferro.

El president

Moltes gràcies. Senyora diputada, té vostè la paraula.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Bé. Senyora consellera, jo crec que hi ha una dessintonia entre les meves dades i les seves i, a més, vostè ens parla que hi ha un programa de salut des dels anys noranta.

A nosaltres ens preocupa, especialment, el fet que aquest programa de salut, que s'està desenvolupant des dels anys noranta, i que hauria de tenir certa agilitat a aconseguir les dades de baixes laborals del professorat, no hagi pogut facilitar les dades de baixes laborals fins a l'actualitat, i que les úniques dades que tenim són les del curs 98-99 i estem a l'any 2001. Crec que seria qüestió d'agilitar aquest programa.

Però és que, a part de tot, em sembla que aquest sistema de valoració que vostè té, a més de ser antiquat, per dir-ho d'alguna manera, és bastant ineficaz, perquè en aquests moments les dades ens diuen que hi ha un percentatge de malalties mentals que supera en molt les malalties més, concretament, físiques.

Vostè ens ha fet una exposició en la qual ha intentat detallar part de les actuacions que el seu Departament està portant a terme, però que jo crec que en aquest moment, i tal com estan les coses, no em sembla que sigui suficient.

Miri, a Catalunya hi ha un col·lectiu de quaranta-set mil docents, més o menys; d'aquests quaranta-set mil hi ha una mitjana de baixes, segons les meves dades, d'un 6%; i d'aquest 6%, el 40% són baixes per malaltia mental, per raó mental. Això significa, senyora consellera, que cinc mil docents estan de baixa durant l'any, durant l'any escolar. Això, a part que ja es veu que aquest programa que vostè planteja és ineficaz, a més, és caríssim, perquè això està costant al seu Departament quasi al voltant d'uns mil milions de pessetes de cost en substitucions. I, a més, nosaltres tenim notícia, també, que el curs comença el setembre i que en el mes

d'octubre, senyora consellera, ja hi ha un 5% més de professorat fent substitucions d'aquells que agafen baixes. La substitució de la substitució de la substitució comporta un cost caríssim, senyora consellera. Crec que s'hauria de plantejar un sistema bastant més eficaç.

Jo crec que totes aquestes malalties, que, a més, estan suposant al seu Departament una inversió tan important i que tenen el seu origen en l'activitat concreta del professorat, creiem que el que s'hauria de plantejar és un programa o un model que ens pogués portar a eradicar aquestes malalties en el seu origen. Aquest desconcert que té el professorat quan es plantegen davant d'una classe i no saben com respondre a les dificultats que se'ls planteja, jo crec que és fàcil determinar quines són les causes que el provoquen i donar-hi solucions.

Aquesta inhibició que porten com a mecanisme d'autodefensa per suportar els problemes que els envolten, l'esgotament, com a conseqüència del sobre esforç, jo crec que totes aquestes són malalties que necessiten, del seu Departament, una acció decidida. I crec que ens hem de posar a treballar i que no hem de fer-ho a través d'un projecte, com el que vostè suposo que en parlarà en el torn de rèplica, en el qual la planificació per a la vigilància de la salut es farà a base d'un protocol. Si aquest protocol ha de tenir el mateix efecte que un altre que conec jo pel tema de maltractaments de les dones, senyora consellera, em sembla que no anem bé.

Per altra banda, jo crec que vostè ens planteja també en aquest programa que farà una avaluació a base d'una mena de test. Jo crec que no és qüestió de fer tests, sinó que és qüestió de fer revisions mèdiques al principi i al final per veure com evolucionen aquestes malalties, i, a més, que aquestes malalties s'han de veure en un conjunt global. I si vostè fa aquests exàmens a base de fer exàmens a determinats centres, jo crec que no tindrem un informe representatiu del que és la situació del professorat i de com es troba.

A part d'això, vostè –ho crec– té la intenció de desenvolupar aquesta tasca de planificació de la vigilància de la salut, i concentrar-la en professorat que fa tallers i laboratoris. Ja sabem que els tallers i laboratoris tenen un cert risc, però a nosaltres el que ens preocupa és el dia a dia dels centres en el qual hi ha indisciplina, en el qual hi ha insubordinació, en el qual hi ha manca d'autoestima i hi ha inhibició.

Tots aquests temes, que jo crec que necessiten una actuació decidida del seu Departament, crec que nosaltres podem exposar-los en la nostra Moció, en la qual ja farem un seguit de mesures, que creiem que seran importants per reconduir aquesta situació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyora consellera, té la paraula.

La consellera d'Ensenyament

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyora diputada Mejías, segurament no tenim

les mateixes dades, les del 2000-2001, que no ha acabat el curs, també les tenim i presenten la mateixa estructura: en aquest moment, les llicències de malalties locomotores, en aquest moment, fins ara, durant aquest curs, han estat el 23,7 de les llicències, i les mentals, el 12,2, en aquest semestre –per tant, és bastant inferior–, i les de la laringe, el 16,1. Malgrat que, ja li ho he dit, a nosaltres ens preocupa especialment l'associada al *burn-out*, amb aquesta síndrome, perquè en realitat ataca la personalitat, ataca la persona; la locomotora, doncs, pot tenir unes altres solucions; la psicològica és més difícil i sobretot deteriora la mateixa qualitat de vida, la mateixa autoestima com a professorat. Per tant, en això li dono tota la raó, però sí que estem actuant al respecte, i no només ho farem avaluant els riscos dels laboratoris. Però aquest és un tema que també ens hem imposat, perquè pot ser un risc de seguretat i estem obligats a fer-ho, no pel protocol, sinó per la mateixa Llei, que ens hi obliga.

Però nosaltres, si fóssim una empresa de treballadors, seríem l'empresa més gran, segurament, de Catalunya, el Departament d'Ensenyament, perquè tenim, doncs, gairebé ja més de quaranta-nou mil treballadors, ja, depenents del Departament d'Ensenyament, més vint mil que estan en els centres concertats. Per tant, és una gran empresa amb molts treballadors i treballadores en aquest sentit de riscos laborals i seguretat en el treball, i, per tant, nosaltres hem de començar.

Hem de començar per algun lloc i comencem per una mostra de centres públics, abraçat per tot el territori de Catalunya i en entorns socioeconòmics culturals diferents, per poder tenir una primera identificació de com podríem, també, limitar quin tipus de risc, que existeixen en el mateix sistema, poden produir unes patologies determinades que puguem considerar pròpies del col·lectiu docent, però que és segur que més que pròpies del col·lectiu docent seran les pròpies de la població universal.

Ara mateix em deia el conseller Rius, de Sanitat, que l'OMS, l'Organització Mundial de la Salut, estava dient que tots els trastorns associats a la salut mental van en progressió creixent. A nosaltres, això, ella ens ho certifica i ho diu que en els pròxims anys, i, en realitat, un centre docent és una comunitat, i una comunitat és plural, diversa i té totes aquelles virtuts i aquells mateixos defectes que té la societat en general i, per tant, és cert que tots aquests canvis accelerats, aquestes situacions que es donen –diguem-ne– accentuades o estressants, es donen fortament també en un perímetre tancat que és l'escola.

Per això nosaltres actuem en cursos de prevenció, perquè hi hagi autoestima del professorat, i sobretot, també, com vostè ha dit molt bé, en organització del centre. La mateixa organització del centre, la mateixa manera de dirigir un centre, de fer que es participi de les decisions, que es conegui el perquè, fins i tot el perquè de la funció docent de manera col·lectiva, ens pot ajudar a fer que el professorat, tots els professors i professores nostres, tinguin mecanismes, puguin crear mecanismes propis per..., no defensar-se, sinó eliminar els possibles riscos que poguessin anar associats amb trastorns, patologies de la salut mental.

I per això estem fent cursos, i vostè també sap que el protocol que anem a signar en el Departament d'Ensenyament, i que estic segura que serà efectiu i, a més, aquest Parlament ho podrà seguir i segur que vostè ho seguirà, doncs, ja està pensant a poder fer uns reconeixements mèdics a l'inici de la carrera docent; també quan es retorna d'una baixa per malaltia, com es reincorpora un al treball, i també una preparació en els últims anys per a la jubilació. I com que se m'ha acabat el temps no puc seguir, però gustosament li podré donar més dades, si vostè les vol.

Moltíssimes gràcies.

El president

A vostè, senyora consellera.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ensenyament obligatori (tram. 302-00104/06)

El setze punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ensenyament obligatori. La presenta Esquerra Republicana de Catalunya i l'exposa l'illustre diputat senyor Josep Bargalló. Té la paraula.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Aquesta Moció que defensem avui i que és conseqüència de la interpellació que presentava en el passat Ple, es centra en dos temes, que són els que abans centrava la interpellació. En primer lloc, el tema del Decret de matriculació, el de les comissions de matriculació, de les condicions de matriculació, de l'equitat de dos centres sostinguts amb fons públics davant d'aquest procés; és l'aspecte en què jo avui em detindré menys perquè, com vostès, senyores i senyors diputats, hauran pogut comprovar, en molts punts, la part de la Moció que fa referència a la matriculació és molt semblant a una moció que en el Ple anterior també va presentar el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, perquè recull, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds recollia i el Grup d'Esquerra Republicana recull avui el que és una petició del marc unitari de la comunitat educativa, el que han estat reflexions efectuades per la Federació de Municipis de Catalunya i han estat reflexions efectuades per diversos col·lectius de la comunitat educativa i, per tant, el fil conductor genèric és el mateix.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Aquest debat sobre com s'ha de fer la matriculació també és un debat que dura força temps. És un debat que dura força temps perquè tots som conscients que en l'aplicació del sistema educatiu, en l'augment de l'edat escolar fins als setze anys, amb la consegüent ampliació dels concerts educatius perquè l'educació obligatòria ha augmentat, la matriculació és també una eina de planificació de polítiques educatives i, en aquest sentit, entenent la matriculació com una eina de planificació de polítiques educatives, la mala utilització de la matri-

culació pot distorsionar greument el mateix sistema educatiu i pot distorsionar greument la relació existent entre els centres sostinguts amb fons públics de titularitat pública i els centres sostinguts amb fons públics de titularitat privada.

Però jo ja els deia que em vull detenir més en els altres dos punts de la Moció, perquè són els que es diferencien de mocions anteriors en els plens. Un és l'aspecte dels concerts educatius i l'altre és un element subsidiari de l'anterior, que és la coeducació en aquest context. Ja ho vam dir en la interpellació i ho repetim avui: el que ens mou a proposar revisar els criteris de la Resolució de 6 de març de 2001 és el concepte que tots els centres sostinguts amb fons públics han de tenir les mateixes obligacions i han de tenir un tracte econòmic, respecte als pares i les mares, idèntic pel que fa a la docència, fet que tots sabem que no succeeix en aquests moments amb tots els centres que tenen concert educatiu. Ho vam dir i ho repeteixo avui: justament, els màxims beneficiats d'una política transparent, d'una política clara, d'una política rigorosa en el tema dels concerts educatius serien aquelles escoles privades que tenen un comportament correcte, que segueixen els paràmetres de la llei, que ofereixen un ensenyament gratuït i que no obliguen pares i mares a dispendis econòmics contraris.

I en el tema de la coeducació, per acabar en els pocs segons que em queden, aquest és un tema clar. Hem de definir quins són els valors socials de l'ensenyament, i per a nosaltres, un d'aquests valors socials de l'ensenyament és la coeducació; i com que per a nosaltres la coeducació és un valor social, aquells centres que no segueixen la coeducació, per a nosaltres no haurien de tenir concert educatiu, i si l'actual legislació no és clara en el tema, doncs –ja ho vam dir en el passat Ple–, per això som un Parlament, per fer legislacions que siguin clares en el tema, i proposem un primer punt de sortida per a aquesta legislació educativa catalana que clarifiqui quins són els valors socials de l'educació i situï la coeducació en un d'aquests valors socials.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. Poden ara intervenir els grups que han presentat esmenes. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch.

La Sra. Duch i Plana

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, hem presentat una esmena petita, una esmena que intenta millorar o complementar amb l'addició d'un punt 1.7 la primera part de la Moció presentada pel diputat Bargalló. És aquella que fa referència a una cosa que pensem que és necessari impulsar al nostre país i que segurament el nostre Grup Parlamentari intentarà plantejar en un context i un debat més ampli, que és un procés de descentralització o de devolució de competències als municipis i, en aquest sentit, concretament, tot el que faria referència a una qüestió d'im-

plicació substantiva dels municipis en els processos d'admissió d'alumnes. Aquesta és la nostra esmena, petita.

I respecte de la resta, nosaltres hem de dir que estem substancialment d'acord amb totes i cada una de les coses que planteja la Moció d'Esquerra Republicana, referida fonamentalment a tres qüestions: la normativa d'admissió d'estudiants, concerts educatius i coeducació, legislació catalana d'educació obligatòria. Respecte a admissió d'estudiants, aquest tema és absolutament cabdal, fins al punt que la primera interpellació que el nostre Grup Parlamentari va substanciar en aquest període de sessions..., perdó, en aquesta legislatura, per la diputada Assumpta Baig, va ser justament referida a això. Després hi ha hagut... –aquella Moció va tenir la sort que va tenir–, hi ha hagut un debat en l'àmbit del Consell Escolar de Catalunya, que ha estat menystingut per part del Departament i fins i tot és un tema que en aquests moments, dissortadament, jo penso que hem de lamentar que està en una part en perspectiva judicial. Aleshores, ens sembla absolutament pertinent el criteri de comissions d'escolarització, reserva de places, punts municipals d'informació, etcètera. En definitiva, afavorir totes les qüestions que siguin de transparència i zonificació solidària, que no és precisament el que caracteritza la situació actual de la normativa d'admissió.

Pel que fa a concerts, poca cosa he de dir; d'aquí a uns minuts faré la defensa de la Moció que el meu Grup presenta al voltant d'aquesta qüestió monogràficament. I pel que fa a coeducació, penso que ha fet molt bé el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana d'incloure i de singularitzar aquesta qüestió, que té molt a veure amb un segment petit, però significatiu dels centres que han estat concertats, que per a nosaltres no eren susceptibles de ser concertats per tal com neguen aquesta idea bàsica, constitucional i d'una societat avançada, com és el principi de la coeducació. Per a nosaltres, aquesta és una qüestió important, és una qüestió que quasi podria definir-se com un dels elements de qualitat educativa i segurament la consellera penso que pot estar d'acord amb nosaltres a pensar que a Catalunya hem construït una escola mixta, però que ens falta molt camí a recórrer, encara, per tenir realment una escola coeducadora.

Per tant, en la línia d'aquesta exposició, nosaltres, evidentment, donarem suport a aquesta Moció d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Duch. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Bé, com que el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds ha presentat les mateixes esmenes en les dues mocions que parlarem, aquesta i la següent, presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, partiré també la meva intervenció en el sentit de dir que les nostres esmenes anaven ja molt clarament a l'arrel del problema i a solucionar tota aquesta proble-

màtica de la igualtat de dret en l'ensenyament, que està en entredit, en aquests moments, al nostre país, i sobretot quan fa referència als concerts educatius i quan fa referència a la subvenció –subvenció, perquè jo crec que ja no podem dir concerts educatius, sinó subvenció– a l'escola privada.

Per això plantejàvem, amb aquesta esmena, la realització d'una auditoria externa de gestió de tots els centres concertats, no només d'aquests que han sortit a última hora, aquests últims set centres anomenats –més que res pels mitjans de comunicació– d'elit, sinó que tots els centres concertats, per tal de controlar l'adequació de la política seguida en cada centre en relació amb els objectius definits pels concerts educatius, que, des del nostre punt de vista, en molts centres, no pas en tots, però sí en molts centres hi ha aquesta situació. I per què diem una auditoria externa? Perquè la inspecció no fa res, o és incapaç, no té prou mitjans i no vol. Davant d'aquest còctel, doncs, difícilment podem arribar a aquest control que és necessari de la gestió dels fons públics, que és quan es fa un concert amb una escola privada.

Per això, nosaltres plantejàvem tota aquesta auditoria externa, que creiem que és un element essencial, en aquests moments, ja, en el sistema educatiu nostre i que aquestes conclusions siguin presentades en el termini d'un any. Donem un temps d'un any perquè aquesta auditoria externa pugui arribar a les conclusions que siguin necessàries. I per què? Doncs, perquè es detecten tot un seguit d'anomalies any rere any, i aquest any ja tornem a detectar excessives anomalies en el procés de preinscripció sobre les quals el Departament d'Ensenyament no intervé, perquè fa allò de sempre, es tapa els ulls, les orelles i, sobretot, evidentment, també la boca i no diu absolutament res en tots aquests aspectes. Nosaltres creiem que la inspecció hauria d'actuar d'ofici durant el període de preinscripció. Actuar d'ofici durant el període d'inscripció i no esperar a actuar quan les famílies denunciïn, ja que moltes vegades no es fa, i és una situació gravíssima d'aquest país: les famílies no denuncien casos que ells mateixos detecten per por, per desconeixement o per altres circumstàncies que ja no m'atreveixo a dir, però que fan que en aquests moments, tot i sabent-ho, no es donen aquestes situacions.

Quines situacions són aquestes? Centres que no han publicitat les vacants existents. Centres que han recomanat a les famílies que fessin doble preinscripció, al centre i a un altre centre, dient-los que la del centre a què ho han fet la guarden en una segona llista per si de cas al final entren. Centres que han demanat a les famílies el pagament de quotes en concepte de preinscripció –tot i que la factura, evidentment, no és del centre sinó de la fundació pertinent– i com a aportació voluntària o a retornar quan el nen o nena deixi el centre, i després ja en parlarem què passa. Centres que comuniquen a les famílies que el seu fill no serà ben atès en el centre per manca de recursos, ja que per a la seva tipologia en altres centres disposen de més recursos –coses reals, eh? no me les estic inventant, no he fet un inventari així a tall de..., és un inventari a tall d'exemples concrets que nosaltres hem anat detectant en aquests casos. Centres que expliciten la religió com a element dissuasiu. Cen-

tres que no informen de les condicions del concert, sobretot la gratuïtat i no pas el pagament de quotes a la fundació.

I són centres que tenen noms i cognoms, i no els diré públicament, senyora consellera, però els ho diré immediatament, quan acabi els passaré: un, dos, tres centres. Un, al punt primer, centres que no han publicat les vacants existents, i dos centres més, d'aquí, a la ciutat de Barcelona, que han recomanat a les famílies que fessin doble... Sap per què? Perquè no tenim la possibilitat que la gent ens ho pugui comunicar, per les condicions que ja li he dit, i això és greu. I d'això, n'hauria de ser conscient, vostè, que no arribin amb les millors condicions, totes aquestes inspeccions o totes aquestes denúncies que hi haurien d'haver, i que, fins i tot, alguns sindicats s'han plantejat fer..., o obrir una oficina pública per tramitar les denúncies que es presenten.

Bàsicament, ens arriben aquestes denúncies a través dels treballadors i treballadores d'aquests centres privats, que sí que tenen un elevat o més elevat grau de consciència i són capaços..., sempre en anonimats, sempre perquè no se sàpiga, perquè, evidentment, serien acomiadats d'aquell centre..., doncs, ens poden fer arribar totes aquestes disfuncions que es donen.

I evidentment, això és pervertir, com ja ha dit també el senyor Bargalló, tot el sistema, i que vostès, senyora consellera, en són totalment conscients i ho permeten.

En la segona intervenció meva, en aquest sentit, li farem una mica més d'explicació de què entenen o com apliquen vostès els concerts educatius i què entenen nosaltres, com s'haurien d'aplicar.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors...

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boada. Per intervenir, en nom dels grups que no han presentat esmenes, pel Grup Popular la il·lustre diputada senyora Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. En nom del meu Grup Parlamentari, per posicionar-me sobre la Moció presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. Respecte al primer punt de la Moció, hem de dir que per coherència amb l'expressat en l'anterior Ple, el meu Grup anuncia el vot en contra respecte a l'elaboració d'un nou decret de matriculació, pels mateixos arguments expressats en aquell moment i que es fonamentaven en què encara no s'havia desplegat l'efectivitat o no del nou Decret i que, per tant, no la podíem valorar. En aquell moment ja vaig manifestar que tota normativa que s'aplica de nou té uns efectes i que, aquests, només es poden avaluar quan s'hagin produït, ja que no és el cas..., en el benentès que estem parlant d'un decret que es va signar el mes de febrer i que, de moment, ha de regular un procés de matriculació que s'està produint en aquest moment.

Pel que fa a la resta de punts de la Moció, que recull la Moció sobre el Decret de matriculació, ja vàrem comentar en aquell moment que consideràvem que estaven recollits en el seu conjunt en l'articulat del Decret,

però, malgrat això, m'agradaria detenir-me específicament en alguns dels que recull la Moció, per exemple, el punt 1.3, que diu: «La reserva de places a totes les zones escolars i a tots els centres sostinguts amb fons públics i durant tot el curs escolar per als alumnes amb necessitats educatives especials o d'incorporació tardana.».

A mi m'agradaria, senyor diputat, que m'expliqués quina resposta podríem donar a uns pares que volen escolaritzar el seu fill en una determinada escola on hi ha una reserva de places concretes i que se li denega..., tot i sabent que hi han places en espera, per dir-ho així, o reservades, i amb l'excusa, hipotèticament, que en algun moment durant el curs pot arribar un alumne i accedir a aquella plaça, perquè té unes necessitats educatives especials; el seu fill no es pot escolaritzar i ha d'anar a parar a una altra escola, allunyada de casa seva o que a la millor no s'ajusta al projecte d'educació que els seus pares volen per al seu fill. Jo crec que, sens dubte, aquesta situació produiria molta més polèmica que la que s'està generant per la reserva de places que s'ha fet en aquest Decret de matriculació, no?

Hi ha un altre punt que parla de la participació de les administracions locals i la comunitat educativa. Jo crec que en el moment que es creen les comissions d'escolarització la seva participació està garantida, perquè la seva veu s'escolta dintre de les comissions d'escolarització, i ja vam manifestar en la nostra intervenció anterior que la diversificació dels punts d'informació és una manera de facilitar la tasca d'informació per als ciutadans, i jo crec que ja ens hem manifestat reiteradament que la unificació d'aquests punts d'informació seria només afegir una dificultat més al procés de matriculació.

Per últim, en el segon punt, i pel que fa a la responsabilitat de l'escola pública i la concertada, en l'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials, creiem que queda, encara que sigui mínimament, garantida amb la reserva de places que s'estableix en el Decret i que, per tant, hem d'esperar que es compleixi amb rigor.

Respecte al punt 2 de la Moció, referits als concerts educatius concedits a determinats centres que podrien incomplir els requisits de gratuïtat en l'ensenyament, hem de dir que cal garantir el funcionament dels mecanismes de control. Si aquests centres no compleixen la normativa, evidentment, el concert se li ha de retirar, però hi han uns mecanismes de control que s'han de posar en funcionament, com és la inspecció educativa, obrir l'oportú expedient informatiu i, si incompleixen la normativa, retirar el concert.

I en l'últim lloc, vostè fa referència a la discriminació per raó de gènere. Tot i que, evidentment, jo personalment no hi estic a favor, hem de dir que és una opció voluntària d'alguns centres, que està dintre del seu projecte educatiu i que, si els seus pares volen voluntàriament inscriure els seus fills en aquest centre educatiu, és una acció voluntària que no està prohibida amb cap normativa i que, per tant, no es pot limitar. És ben cert el que vostè diu: si no està prohibit i va en contra de l'esperit d'una educació per a tothom, doncs, canviem

les lleis. Però de moment –de moment– no es pot fer re contra aquests centres, perquè el cert és que hi ha una normativa que ho permet.

També, vostè fa referència en l'últim punt de la Moció a una futura llei d'educació, i en això sí que li hem de dir, el primer que hem de dir és manifestar la nostra sorpresa, perquè nosaltres no sabíem, ens vam assabentar al passat Ple que hi ha un projecte de llei d'educació. Molt bé, i en aquest sentit, quan nosaltres coneguem el seu contingut, donarem la nostra opinió. Fins a aquest moment no podem dir absolutament res.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Mejías. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat Pere Lladó.

El Sr. Lladó i Isàbal

Moltes gràcies, honorable president. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta Moció té molts punts de coincidència, com deia el senyor Bargalló, amb la que va presentar el Grup Parlamentari d'Iniciativa - Verds fa quinze dies, i que en aquell moment ja el meu company de Grup, el senyor Frederic Gené, va defensar el posicionament contrari a la Moció per part del nostre Grup, la qual cosa per coherència es repetirà avui també.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Aquest matí, tornem a donar voltes sobre el Decret d'admissió d'alumnes als centres sostinguts amb fons públics. En tot cas he de dir, ho va comentar a la interpellació l'honorable consellera, que faria una compareixença a la Comissió de cultura i d'ensenyament d'aquest Parlament, i per tant, si hi ha algun malentès, si hi ha algun posicionament que no es veu prou clar, doncs, en aquell moment l'honorable consellera, en tot cas, aclarirà tot el que s'hagi d'aclarir.

La Moció d'Esquerra ens demana un nou decret i el nostre Grup la veritat és que no entén això: com es pot demanar un nou decret si l'aprovat el mes de febrer encara no ha desplegat els seus efectes? Veurem com va, els objectius són clars i, per tant, podem avaluar d'aquí a un determinat temps si aquest nou decret obeeix les exigències que realment tots plegats ens havíem establert, o bé, doncs, que no ha funcionat, però en tot cas, donem-li temps al temps, i ja fer, en aquests moments, ja dir que aquest no funcionarà, ens sembla una mica arriscat.

Bé, hi ha tres punts que són bàsics, que motiven la necessitat d'aquest Decret: les modificacions de caràcter normatiu que s'han produït en els darrers anys, els canvis de la realitat educativa de Catalunya... S'ha intensificat l'arribada de molts ciutadans d'altres països i, per tant, hem de donar resposta a tots els fills i filles d'aquests ciutadans perquè puguin tenir una educació amb condicions i, a la vegada, que s'afavoreixi la seva integració efectiva i la cohesió social de la societat catalana. I en tercer lloc, la necessitat de disposar d'una reglamentació general i un procediment amb la màxima claredat i simplificació.

Quant al punt primer de la Moció cal dir que, de comissions d'escolarització, se'n poden ja establir a tot el territori, i si hi ha necessitat i oportunitat poden mantenir-se actives tot l'any, però no cal que n'hi hagi necessàriament a tot arreu i tot l'any.

Quant a la baremació. La baremació l'han de fer els centres docents que són els competents en l'admissió d'alumnes, a més, és força més útil i eficient. Una comissió d'escolarització afectaria un nombre molt alt de centres i, per tant, de sol·licituds, la baremació de les quals seria costosíssima en el temps. A més a més, si hi ha menys sol·licitants que places té un centre, ja no caldria ni fer la baremació.

Bé, aquest mateix punt ens parla del procés d'admissió d'alumnes. Tots els centres han de reservar aquestes quatre places per a necessitats educatives especials. I també recull el Decret que, si és necessari, les delegacions d'Ensenyament podran augmentar fins a un 10% les places de cara a l'ensenyament d'educació especial.

L'Administració local i la comunitat educativa formen part de les comissions d'escolarització i dels consells comarcals dels centres. Els ajuntaments no són en els consells escolars... *(Remor de veus.)*

El president

Esperi's un segon, senyor diputat, esperi's, ja l'avisaré, eh? Prego, senyores i senyors diputats...

Esperi's un segon. *(Pausa.)*

Pot continuar.

El Sr. Lladó i Isàbal

Bé, deia que els ajuntaments no són en els consells escolars dels centres concertats perquè en el seu moment la LODE no ho va preveure.

Demana punts d'informació i de recollida d'informació. El Decret ja ho permet. Els centres públics i concertats ja estan equiparats en l'admissió d'alumnes. Les zones d'escolarització no sempre poden ser comunes perquè la distribució territorial dels centres concertats i públics no és prou homogenia.

Quant al segon punt de la Moció, els centres que incompleixen la gratuïtat de l'ensenyament, sotmès al règim de concerts –ho va dir l'honorable consellera a la interpellació–, seran objecte d'expedient i, si es comprova que és així, els serà d'aplicació la legislació vigent, que permet, fins i tot, la rescissió del concert. Evidentment, les aportacions voluntàries a fundacions no poden, de cap de les maneres..., en aquests moments estan prohibides.

I finalment cal dir, en el punt 3, que ja també l'honorable consellera hi va fer referència, que el Departament ha anunciat l'elaboració d'una llei d'educació que serà presentada a la cambra i que podrà decidir, aquesta mateixa cambra, sobre el seu contingut.

Per tot això, senyores diputades, senyors diputats, anuncio el vot en contra del nostre Grup Parlamentari.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Per a posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, el nostre Grup les acceptarà tant les unes com les altres. En el cas del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi perquè realment forma part del mateix paquet de mesures exigides pel món municipal i per la comunitat educativa i amplia en un aspecte el que ja diu la Moció sobre la necessitat de la participació del món local en el context i el procés de matriculació.

Pel que fa a les dues del Grup d'Iniciativa per Catalunya, fan referència a una petició que ens ha transmès a diversos grups parlamentaris el sindicat Comissions Obreres. És una petició que nosaltres creiem raonada, potser pot semblar excessiva en el sentit que demana que es faci a tothom, però la realitat actual jo crec que exigeix poder dir que la majoria de centres estan nets i que la majoria de centres ho fan bé i, per tant, segurament, la millor manera és potser una manera molt dràstica, és una manera..., de molta duresa terapèutica, però segurament fa falta, perquè jo crec, o creiem, que la malaltia ha arribat a un punt, socialment, si més no, ha arribat a un punt que fan falta aquestes intervencions.

Lamentem profundament no tenir esmenes de Convergència i Unió, perquè això vol dir, com s'ha anunciat, que aquesta Moció no prosperarà. Ho podem entendre en el primer punt, ens costa d'entendre en el segon i no entenem res en el tercer. Un dia o altre, potser, ja ens ho explicaran; avui ho han intentat, però no han aconseguit de fer-nos-ho entendre.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat.

Passem, ara, a la votació d'aquesta Moció, integrant en el seu text totes les esmenes presentades.

Comença la votació. *(Remor de veus.)*

Aquesta Moció ha estat aprovada per 66 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció. *(Forts aplaudiments i remor de veus.)*

El punt dissetè de l'ordre del dia és...

(El Sr. Nadal i Malé demana per parlar.) Sí? Senyor diputat, ara pot expressar la seva...

El Sr. Nadal i Malé

Moltes gràcies, senyor president. Demano la repetició de la votació, tota vegada que per una causa tècnica no he pogut votar, com ha estat comprovat abans, i he reclamat de la presidència la seva atenció en el moment que, lògicament, s'havia de fer. *(Remor de veus.)*

(La Sra. Alemany i Roca demana per parlar.)

Senyora Alemany...

La Sra. Alemany i Roca

President, no funciona el meu aparell.

(Remor de veus.)

El president

Senyor Fernández i Teixidó, un segon.

El Sr. Fernández i Teixidó

Senyor president, no discutiré si funciona, o no, el meu aparell. El que sí que li vull dir és que, amb temps suficient, quan vostè ha demanat, justament, la possibilitat que es votés –amb temps suficient–, diversos diputats li hem demanat, a vostè, abans que es tanqués la... (remor de veus.)

Sí. Senyor president, jo estic convençut que els bancs de la majoria, que estaven molt disposats a votar, no tenien la idea clara del que fèiem aquells diputats que no podíem votar, demanant la seva empara com a president.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. (El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.)

El Sr. Camp i Batalla

Gràcies, senyor president. Acaben de fer unes intervencions un seguit de diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que, per altra banda, han manifestat la seva intenció en la votació que s'acaba de produir en aquests moments –primera qüestió.

Segona: la presència de tots els diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió aquí, a l'hemicicle, és un fet que està constatat i, per altra banda, la mateixa experiència de funcionament de la cambra ens ha posat de manifest, en més d'una ocasió, que hi ha hagut algun problema tècnic en el sistema de votació.

Per tant, semblaria absolutament raonable a aquest Grup Parlamentari, senyor president, que, per tal de no alterar la voluntat de la cambra, que crec que és el fi que es ve a buscar aquí –l'adopció dels acords de la cambra–, tenint en compte que aquí no és un problema de no-assistència i no-presència, sinó de presència constatada de tots els seus membres, aquesta votació, com s'ha fet altres vegades, pogués ser repetida, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Ara donarem la veu només als portaveus de cada Grup. Per tant, ara té la paraula el senyor Joaquim Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí, senyor president. Li voldria assenyalar el contrasentit que representa que hagin intervingut, com a mínim,

el doble de diputats del nombre de vots que han faltat per completar els 68 (remor de veus), perquè n'han intervingut quatre i només en faltaven dos. (Remor de veus.)

I, per altra banda...

El president

Prego als senyors diputats que no parlin entre ells.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

...un dels que han intervingut, senyor president –i encara m'increpa directament–, sembla ser que, ell, sí que ha pogut votar, perquè si ja n'hi ha dos més que han dit que no havien pogut votar, la senyora Alemany i el senyor Nadal, els números no surten.

En tot cas, aquest numeret que s'ha muntat és impropri del funcionament d'aquesta cambra; jo crec que la votació està feta i s'hauria de donar per bona, i, per altra banda, sempre que ha fallat el sistema de votació, no han sigut dos, que, probablement, no tenien prou ben posada la targeta i han badat, sinó que n'han fallat molts més i la votació ha sigut d'una altra manera, i tot el sistema ha fallat i s'han disparat tots els senyals d'alarma i ha sigut una situació molt diferent.

Jo li prego, senyor president, que doni la votació per bona i que puguem mantenir un to de dignitat en el funcionament d'aquesta cambra.

(Aplaudiments i veus de: «Molt bé».)

El president

Moltes gràcies. Senyor Bargalló...

El Sr. Bargalló Valls

Sí, senyor president. El nostre Grup considera, en primer lloc, que la presidència del Parlament ha donat un resultat de la votació i ha dit, de manera textual, que la Moció havia estat aprovada, i em sembla que aquest és un primer argument que hem de tenir en compte. Per tant, la presidència del Parlament ha obert la votació i no l'ha suspès en cap moment, l'ha donat per concloua i n'ha dit el resultat.

En segon lloc, l'experiència parlamentària ens diu que el vot dels diputats és individual i que, per tant, l'explicació global de vot que pot donar un Grup no té per què correspondre's amb el resultat final, i hi ha moltes, moltes referències parlamentàries prèvies que donen el fet que errors en la votació no signifiquen l'anul·lació de la votació.

El president

Moltes gràcies. Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Subscriu totalment el primer argument que ha donat el senyor Bargalló, perquè em sembla que és importantíssim, quan el president d'aquesta cambra ja ha deixat per finalitzada la votació

i ha donat el resultat, i, en tot cas, també insistir que els diputats que no han tingut oportunitat de votar, no n'han sabut o no han tingut la suficient capacitat per fer-ho, no ha d'invalidar de cap manera una votació que ha estat ben sobirana i amb tota llibertat de cada un d'ells.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyora Nadal...

La Sra. Nadal i Aymerich

Gràcies, senyor president. Estic en l'absoluta seguretat i vull estar en l'absoluta seguretat que cap Grup de la cambra no permetrà que avui un grup de diputats no puguin exercir el seu dret a vot (*remor de veus*.) Sí, senyores i senyors diputats, s'ha demanat l'empara del president, avisant que hi havia diputats que no podien exercir el seu dret a vot, i estic en l'absoluta seguretat i vull estar en l'absoluta seguretat, per garantir la dignitat d'aquesta cambra, que tots els diputats podran exercir el seu dret a vot.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*Remor de veus i pausa*.) Aquesta presidència, després d'haver escoltat l'opinió de tots vos-tès, la demanda d'alguns diputats afectats, i havent escoltat el criteri de la Mesa, dona per vàlida la votació feta.

Moltes gràcies. (*Remor de veus*.) Prego que no hi hagi cap manifestació ni a favor ni en contra. (*Pausa*.) Tenen veu els portaveus.

El Sr. Camp i Batalla

Gràcies, senyor president. Considerem, realment, un precedent molt negatiu el que acaba d'adoptar la presidència i la Mesa d'aquesta cambra, atès que, per primera vegada, una de les coses que queden clares en el *Reglament*, que és que la presència d'un diputat en el seu escó li dona dret a poder manifestar la seva voluntat política, no ha estat respectada i que un problema de caràcter tècnic acaba d'alterar la línia de voluntat d'aquesta cambra.

Per tant, demanem una resolució motivada de la decisió de la Mesa, per tal que puguem tenir coneixement dels extrems que fonamenten aquesta decisió, que continuem pensant que és molt negativa.

El president

Així es farà.

La Sra. Nadal i Aymerich

Amb molta brevetat i en el mateix sentit: demanem resolució motivada de la Mesa, perquè considerem que és gravíssim que hi hagi diputats que no puguin exercir el seu dret a vot.

El president

Moltes gràcies. Senyor Ribó...

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, dues petites puntualitzacions. La primera: en cap article del *Reglament* es permet una resolució motivada d'un fet com el que ha succeït; es tracta de resolucions motivades sobre qualificacions d'escrips que fa la Mesa, no sobre accions en el Ple del Parlament –primer punt. Per tant, no hi ha lloc, amb el *Reglament* a la mà, per a cap resolució motivada.

Segona qüestió: si hi ha hagut un error tècnic, demanaríem als serveis tècnics de la cambra que ens ho ratifiquin. Si no hi ha hagut aquest error tècnic, no hi ha lloc a res més, senyor president.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyor Nadal...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí, senyor president. No és la primera vegada que algun diputat no vota o s'equivoca, o, simplement, no pot votar. Quina és la causa? No ho sabem. (*Remor de veus*.) Justament, el que està dient el senyor Jaume Camps és que, cada vegada que fallés algun diputat en el seu vot, podríem demanar la repetició de la votació, encara que no s'alterés la majoria? Assentàriem un precedent, ens sembla, senyor president, molt negatiu, i jo crec que la decisió que ha pres la Mesa és molt correcta.

El president

Prego als senyors portaveus que no ho reobrin un altre cop, sinó que sobre el procediment marquin el que ells creguin que s'hagi de remarcar a partir d'aquest fet, de la decisió presa.

El Sr. Huguet i Biosca

Senyor president, el Grup d'Esquerra Republicana aca-ta la decisió de la Mesa i aplaudeix (*remor de veus*), fins i tot, perquè, efectivament, com han dit el senyor Nadal i el senyor Ribó, crec que el precedent que, per una equivocació, ni que sigui d'error tècnic i individual, s'anessin repetint votacions seria un mal precedent. Les votacions s'han repetit quan hi ha hagut errors tècnics generalitzats, no quan, individualment, alguna persona, o s'ha equivocat o hi ha hagut un problema tècnic d'ell, personalment, amb el sistema.

El president

Aquesta presidència donarà l'explicació pertinent als grups que estan en desacord amb la decisió que ha pres el president.

Moltes gràcies.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de concerts educatius (tram. 302-00108/06) (retirada)

El punt dissetè de l'ordre del dia és el següent: Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de concerts educatius. La presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i té la paraula la il·lustre diputada senyora Montserrat Duch. (*Forta remor de veus i pausa.*)

Senyora diputada, senyora Duch...

La Sra. Duch i Plana

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la votació que s'acaba de produir potser m'eximeix, en part, de fer una defensa d'aquesta Moció. De fet, la interpellació es va substanciar de manera correlativa a una resposta, per part de la consellera, única als dos diputats interpellants.

Nosaltres pensem que aquest tema, el tema de la política de concerts educatius a Catalunya...

El president

(*El president s'adreça al Sr. Camps i Rovira.*) Senyor diputat, faci el favor de sortir de la cambra! (*Pausa.*)

La Sra. Duch i Plana

...Nosaltres pensem que la política de concerts a Catalunya és una qüestió absolutament central i importantíssima, no tan sols des d'una perspectiva estrictament educativa, sinó en termes, també, de cohesió social i de perspectives de futur integradores de la nostra societat. Segurament, la realitat és profundament canviant; a partir del pacte adoptat en l'article 27 de la Constitució, segurament, és lògic pensar que, atesa aquesta realitat canviant, segurament caldria anar a un nou pacte escolar en el conjunt de l'Estat i també a Catalunya.

Els concerts educatius a Catalunya, deia, són molt importants. En termes educatius hem de saber una cosa, que és que tres quartes parts del conjunt de centres privats que imparteixen docència a Catalunya han estat concertats; exactament, de 907, 679 són concertats, i en nombre d'unitats això afecta el 65%. Són centres sostinguts amb fons públics, uns centres sostinguts amb fons públics que suposen el 25% de la despesa educativa de la Generalitat i, tot sovint, des d'una perspectiva general, hi ha hagut sensacions que són molts recursos públics sostrets a una dinàmica de control, transparència i rigor respecte al seu ús i a la seva gestió.

Jo diria, a més a més, que al nostre país hi ha hagut, els darrers mesos, segurament, una dinàmica quasi d'escàndol social derivada de la concertació a centres, deliberadament i clarament, elitistes, potser relacionats amb aquesta situació de la Catalunya país de les fundacions, aquests centres que eludeixen una part de la perversió del principi de gratuïtat fent veure que hi ha unes aportacions de caràcter voluntari a unes fundacions. Segurament, aquí hi ha una esclatxa de caràcter jurídic que ha estat aprofitada.

Aquest escàndol social ha comportat una certa judicialització d'una part de la política de concerts. Nosaltres pensem que tota aquesta situació ha de ser superada i que, en una perspectiva de futur, el que cal és avançar cap a una xarxa integrada del servei públic d'educació per tal que les escoles titulars de la Generalitat, com aquelles altres concertades, tinguin les mateixes exigències de qualitat, finançament i condicions de treball.

Des d'aquesta perspectiva pensem que hem de superar una dinàmica de confrontació entre xarxes i hem d'avançar en una modalitat de xarxa integrada del servei públic d'educació. Aquest és un objectiu fonamental de la nostra Moció, com també ho és el fet d'aplicar aquests criteris de transparència i rigor en el control de recursos públics i, també, de fer possible un increment de la funció inspectora.

Tot i així, atesa la votació que s'acaba de produir de la Moció a la qual el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi ha donat suport anteriorment, nosaltres ens sentim plenament reflectits en l'acord d'aquesta Moció que acaba de ser adoptada i, per tant, en aquest moment anuncio la retirada d'aquesta Moció sobre la política de concerts educatius.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Han presentat esmenes Convergència i Unió, Iniciativa... Perdó.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística, especialment pel que fa al consorci Turisme de Catalunya (tram. 302-00105/06)

Passem, per tant, al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política turística, especialment pel que fa al consorci Turisme de Catalunya. La presenta Iniciativa per Catalunya - Verds i té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, la Moció que presenta el meu Grup, Iniciativa per Catalunya - Verds, planteja la reprovació del conseller d'Indústria, Comerç i Turisme; parla de la supressió del consorci de Turisme i demana, a més a més, la creació d'un Institut de Turisme.

El dia de la interpellació, ja vaig donar suficients raons que motiven aquesta literatura, i avui, si m'ho permeten, encara donaré més arguments. No obstant, si hem de dir la veritat, cosa que farem, fou el conseller Subirà qui ens va proporcionar –naturalment, sense voler-ho– dos forts arguments en contra seva. Un, de manera indirecta –va ser el moment que, fent un acudit, em va comparar amb un cert capellà florentí–, i l'altre, de manera directa, quan ens ha anunciat que estava pensant a posar la documentació, la documentació històrica

del consorci, a mans de la justícia, i esperem que faci això amb tota la documentació –també la que va ser robada.

Naturalment, van ser els nervis els que van traïr el conseller. Els nervis del moment i una anticipació dels nervis que vindran, perquè la història continua. Demà, per exemple, em presentaré una altra vegada al consorci, després de la decisió immotivada del conseller Subirà contra un servidor, per continuar investigant.

El conseller Subirà, que és un home culte, coneix perfectament que el capellà florentí denuncià les provades corrupteles de tots els consorcis d'aquella República, de manera que el senyor Subirà es va traïr espectacularment, i així, doncs, la seva comparació apunta contra ell mateix.

Per altra part, quan el mateix conseller ens diu que portarà la documentació als tribunals, ens està dient que hi ha matèria i persones implicades perquè els jutges diguin alguna cosa al respecte. El que no s'acaba d'entendre és per què ha trigat sis anys a prendre aquesta decisió. Així és que el conseller fa una finta, una maniobra a la desesperada, que pot tenir conseqüències suculents. Per tant, òbviament, li estic profundament agraït, encara que no sé si alguns coreligionaris seus pensaran el mateix.

De moment, comencen a posar-nos al dia de les connexions entre els casos Pallerols i Turisme, que tenen el mateix genoma. Una trama explícitament organitzada que s'ha inspirat en totes les trames que hi ha hagut en aquest món. La corrupció dels primers anys noranta, que el conseller Subirà va amagar gelosament, i la corrupció que coneixia ja en el seu mandat, que no va controlar o que no va saber o no va poder controlar.

Doncs, sí, els casos de Turisme i de Treball gairebé es toquen igual com dues ciutats del Maresme, que són Premià i Vilassar, oi que m'entén? (*Rialles en un sector de la cambra.*) El conseller no va voler controlar res, perquè implicava directament els seus, i també apuntava a instàncies molt altes dintre del seu partit. Com a mostra, el botó de l'aparició en escena de l'anterior secretari general del seu partit, avui eurodiputat, segons han fet públic diversos mitjans de difusió y lo que te rondaré morena.

Estem apuntant, doncs, a responsabilitats personals en el terreny polític; vull dir, la bulímia de diners que, no en poc casos, són per a les butxaques de particulars i d'empreses i, en altres, podrien ser per a finançar certes activitats polítiques. Però la Moció va més lluny, perquè s'orienta, també, sobretot, a atacar les bastides que possibiliten aquesta corrupció consorciada. Perquè el fons del problema està en l'instrument que inspira i fomenta la cleptocràcia i el favoritisme il·legal, l'estrès de cleptocràcia, agafant el sentit etimològic de la senyora consellera que ens ha dit abans què era això de l'estrès.

Perquè el fons del problema està en l'instrument que és el consorci de Turisme, un instrument que, dit en paraules poc acadèmiques, és, volgutament i intencionadament, can seixanta. Per això, la Moció planteja la supressió d'una tal conxorxa. Per això, es demana la

creació de l'Institut de Turisme de Catalunya, un ens amb els suficients controls democràtics que posi ordre i, com diria aquell gran alemany, que ens doni llum, més llum.

Però no semblen ser, aquestes, les intencions del conseller Subirà, que s'ha tret de la *chistera* una altra història, el conillet de l'Agència de Turisme. En fi, temps tindrem per discutir tot això

He parlat de robatoris –així, en plural– perquè el conseller Subirà, en les seves dues respostes a la meua interpellació, va dir que l'única documentació robada va ser la de l'any 91, i és del domini públic que també la dels anys 94 i 95 va ser robada. Ja ho dirà qui ho ha de dir.

En definitiva, no sabem si també en aquesta situació el conseller Subirà, una vegada més, no diu la veritat o tota la veritat en la seva rèplica, que forma part d'aquell caos ordenat –caos ordenat– que és el consorci de Turisme.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Ha presentat esmenes el Grup Popular. La il·lustre diputada senyora Dolors Nadal té la paraula.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular ha presentat una sola esmena, amb tres punts, que pretén substituir tot el text de la Moció.

El primer punt de la nostra esmena fa que el Parlament vol..., que el Parlament manifesti la seva preocupació per la gestió financera que s'ha portat a terme en el consorci de Promoció Turística de Catalunya i que tots sabem –ho ha explicat a bastament l'il·lustre senyor diputat López Bulla, tant en la interpellació com avui mateix– que ha donat lloc a l'obertura d'accions judicials per depurar-ne responsabilitats.

El plantejament que fa el Grup Popular en aquest primer punt, ben segur –n'estic absolutament convençuda– que serà compartit per totes les senyores i els senyors diputats d'aquesta cambra, perquè també és compartit pel senyor conseller, com ho demostra la voluntat del conseller de presentar-se en la defensa dels interessos de la Generalitat de Catalunya com a part perjudicada en les diligències prèvies, diligències 58/2000, que es tramiten en el Jutjat d'Instrucció número 11 de Barcelona, per depurar allò que el mateix conseller ja anomena «afer Turisme».

Aquesta voluntat del conseller estic completament convençuda que es veurà avui corroborada votant, si vostè accepta aquesta esmena, el primer punt de les esmenes presentades pel Grup Popular. Seria força incoherent que la preocupació del conseller es manifestés presentant-se en un jutjat i no volgués que el Parlament tingués ocasió, també, de mostrar aquesta preocupació.

El segon punt de la nostra Moció manifesta també, considera imprescindible, el Parlament, comptar de forma immediata amb tota la informació elaborada, tant per la Intervenció General de la Generalitat com per la Sindicatura de Comptes, per tal que aquest Parlament pugui complir amb el que és una de les seves principals obligacions –jo diria que és una de les primeres obligacions que tenim els diputats i diputades d'aquesta cambra–, que és la funció de la bona utilització dels cabals públics. Som coneixedors, perquè s'ha manifestat en els mitjans de comunicació, s'ha repetit també a bastament, que s'ha produït desaparició de documents, desaparició de documents que corresponen al període de gestió 90-91. És necessari, és absolutament imprescindible per poder esvair dubtes, conèixer, analitzar les auditories que s'han fet, les auditories públiques i privades que s'han fet, senyor diputat, i també tot allò que no hagi pogut desaparèixer, perquè jo no em puc creure que a aquestes alçades del segle XXI tota la documentació estigués en carpetes, és que no m'ho puc creure, estic ben segura que hi ha d'haver informació en suports informàtics que hem de poder conèixer.

Hem de poder conèixer, hem de poder treballar el contingut de l'Informe de la Sindicatura de Comptes, que, segons també hem tingut coneixement, ja s'ha avançat que en aquest Informe de la Sindicatura hi apareixen irregularitats. Volem saber en quina situació financera estava el oconsorci els anys 91, 92, 93, 94 i 95. Què se'n va fer, dels diners? Què va portar que el consorci estigués en una situació financera negativa? Volem saber com ha anat, què ens han costat aquests patrocinadors estrella, com el senyor Pere Portabella –acabo de fer un rodolí i no era la meua intenció. Però és que em sembla preocupant que s'hagi d'acudir al senyor Portabella quan tenim una agència de patrocini i mecenatge de la Generalitat de Catalunya. Volem saber què ha passat amb el Centre de Promoció de Moscou, amb aquells famosos cinc dòlars que es cobraven pels visats. I, finalment, la nostra esmena manifesta la necessitat, que ja també ho hem dit reiteradament, que comparegui el conseller Subirà en aquest Parlament per tal de no només depurar aquelles possibles responsabilitats penals que, com he dit, s'estan veient en un jutjat d'instrucció, sinó també veure, si escau, si és necessari, depurar responsabilitats polítiques.

Pel que fa al contingut de la seva Moció, he de dir-li, honorable senyor diputat, que el nostre Grup Parlamentari mai, en cap cas, mai ha reprovat un conseller en aquest Ple, perquè considerem que és una cosa molt espectacular, però que no porta a res; els governs són responsables solidàriament i considero, sincerament, que és molt més important el punt que incorpora la nostra esmena que no pas el primer punt de la seva Moció.

Respecte als punts 2 i 3 de la Moció del Grup d'Iniciativa per Catalunya, estem completament d'acord, il·lustre senyor diputat, que s'ha de canviar, s'ha de tancar el consorci, però estem en desacord que no s'ha de tancar el consorci perquè la fórmula consorcial no sigui una bona fórmula; s'ha de tancar el consorci perquè s'ha gestionat malament. I estic d'acord amb vostè que hem d'entrar en un procés de reflexió important, per

veure quin és el model de gestió que volem per al turisme, perquè, en aquest cas, allò que ens van ensenyar a primer de carrera no serveix; en aquest cas el nom sí que fa la cosa, el nom fa la cosa, és molt diferent tenir un organisme que està subjecte al dret administratiu amb totes les normes de control, que tenir un organisme que pot defugir aquests controls.

El president

Senyora diputada.

La Sra. Nadal i Aymerich

Acabo, senyor president. Per tant, senyores i senyors diputats, estem pendents i espero que el Grup d'Iniciativa per Catalunya accepti les esmenes presentades pel Grup Popular a la seva Moció.

El president

Moltes gràcies. Poden intervenir per fixar la seva posició els altres grups, començant per Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Moltes gràcies, senyor president. Per anunciar, evidentment, el nostre vot favorable a aquesta Moció, en el sentit que la nul·la voluntat política que hi ha hagut per part del conseller a l'hora d'esbrinar quines han estat realment les causes d'aquestes malversacions, que, per altra banda, ell va reconèixer implícitament en la seva intervenció, aquesta manca continuada de transparència, que molt bé entenem que en el tercer punt de la Moció es vulgui instar el Consell Executiu a elaborar una llei de creació de l'Institut de Turisme de Catalunya, precisament perquè hi hagi una fiscalització de la tasca dels fons públics que hi ha d'haver en aquest institut, aquesta manca de voluntat política que hi ha hagut a l'hora de transparentar els fons en el consorci de Turisme, fa que aquest ja sigui un cas flagrant, que es ve arrossegant des de fa massa anys i que, precisament, per aquesta manca de voluntat política de solucionar-ho del conseller es mereix, evidentment, aquesta reprovació. Per tant, el nostre Grup, senyor president, hi votarà favorablement.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Clofent.

El Sr. Clofent i Rosique

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, ja veu on ens ha portat la gestió de vostès. Avui estem aquí parlant d'això estrictament per la forma en què vostès han actuat.

Senyor conseller, el Govern de la Generalitat coneixia aquests afers a primers dels anys noranta. Les auditories que vostès van encarregar són rotundes, tan rotun-

des que vostè, quan les va veure, les va passar a una empresa d'advocats que li fessin un dictamen i li van recomanar, l'any 96, que anés corrents al jutge, cosa que he vist avui en el diari que sembla que ha fet. Li agrairia que ens ho expliqués, perquè l'altre dia des d'aquí ens va dir que fins que no coneguéssim l'Informe de la Sindicatura no faria res. Per què? Perquè vostè està actuant de manera de fer de la necessitat virtut. Coneixen perfectament –i probablement això és el que explica l'actitud de vostès, perquè «tontos» no en són– quin és l'abast del que estem tractant. I el llastimós per a aquesta cambra, senyor conseller, és que reiteradament la majoria que els donen suport han evitat, amb els seus vots, que es creés una comissió d'investigació que hauria pogut delimitar les responsabilitats polítiques. Lògicament, ningú queda exempt de tenir una persona que faci un mal ús de la confiança en els seus rengles. Nosaltres en som tristos experts, en aquest tema, també. Ara, la reacció que vostès esperàvem que tinguessin, no la tenen. I vostè, senyor conseller, amb l'actitud que està mantenint, s'està cada dia guanyant a pòls aquesta reprovació. I, senyor conseller, no sé si s'adonen que amb la actitud de vostès estan escampant l'ombra d'unes irregularitats en la totalitat de la gestió del Departament.

El nostre Grup, responsablement, un cop hem vist el que ha anat sortint de la investigació del jutge, que no de la informació de vostès, ha hagut de demanar la informació de tots aquests anys. Ens veiem obligats a analitzar expedient per expedient, perquè el que va sortint, senyor conseller, no és alguna cosa que poguéssim dir «un director que s'ha comportat d'una manera irregular, d'una manera delictiva», no, no; dóna la impressió que hi ha hagut acord, que hi ha hagut... Sí senyor conseller, sí; sí, senyor conseller. I els últims fet els haurien de preocupar molt. Quan surt el senyor Vallbé de Vilassar, que és un dels que surten en el cas Pallerols, i quan surt una empresa del senyor Pere Esteve haurien d'estar molt preocupats. I vostès han tingut l'oportunitat de dirimir les responsabilitats polítiques.

El Grup del PP els demana a vostès amb les seves esmenes que dirimeixin responsabilitats polítiques. A aquestes alçades, les úniques possibilitats de dirimir aquestes responsabilitats impliquen el seu cessament, senyor conseller, la seva reprovació, perquè vostè ha estat qui ha estat portant el procés en aquest terreny. I el lamentable, senyor conseller, no són les dificultats amb què ens trobem els grups parlamentaris; és la imatge que estem transmetent davant de l'opinió pública catalana, la imatge que la Generalitat, el Govern de la Generalitat està permetent que es transmeti. I vostè no ho resoldrà amb aquesta *machada* d'anar a portar el tema al cap de sis anys i de tenir un informe que li deia que ho fes, fa sis anys. Així vostès no ho resoldran.

Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup donarà suport a la Moció que presenta el Grup d'Iniciativa per Catalunya en el supòsit que no s'acceptin les esmenes; si s'acceptessin les esmenes, no li podríem donar suport. I li anuncio, senyor president, que demanarem votació separa del punt 3, que no votarem favorablement; i no votarem favorablement, se-

nyor López Bulla, la creació d'un institut de turisme, perquè, com vostè bé sap ja, el nostre Grup ha entrat una proposició de llei de turisme, i com a model de funcionament i de gestió de turisme proposem la creació d'una agència. Per tant, per no entrar en contradicció amb el que és el nostre propi projecte de gestió d'aquest Departament, no li podem donar suport. Altra cosa és que, un cop la llei ja estigui en tràmit, podem discutir i parlar sobre quin és l'instrument millor que a uns i als altres ens pot semblar. Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà favorablement a la Moció amb aquesta excepció d'aquest tercer punt.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Fernández Teixidó.

El Sr. Fernández i Teixidó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, Iniciativa ens presenta avui una moció que pretén políticament una qüestió central, reprovar el conseller. Independentment que vostès parlen del consorci, com ara jo explicaré amb brevetat, vostès tenen un objectiu polític, legítim, però que vostès ja entendran que nosaltres no compartim, que donant suport, com donem, al Govern el Grup de la majoria, acceptem la reprovació que vostès ens proposen.

De fet, el debat ha evidenciat dues coses, tot aquest debat, que estem parlant de dues etapes diferenciades –i això el senyor López Bulla i altres diputats ho han reconegut–: una etapa primera, on, evidentment, la responsabilitats del senyor Subirà, del conseller Subirà són molt difícils de determinar perquè no existeixen, i una segona etapa, on vostès pensen que no hem estat suficientment diligents per resoldre els problemes que es derivaven de la primera etapa.

Vostè, senyor López Bulla, crec que ha arribat a la conclusió –hem tingut l'oportunitat de parlar-ho en Comissió i privadament, i permeti'm que ho digui– que a la primera etapa, doncs, el conseller rep, perquè va a la segona etapa, i a la segona etapa és més o menys diligent. Però des del meu punt de vista, com que el seu objectiu polític és bàsicament aconseguir que aquesta cambra, finalment, reprovi un conseller, èxit que fins avui no han aconseguit tenir, utilitza altres tipus d'arguments, com els de la Maison de Catalunya, que vostè sap l'entitat que té com a problema, per demanar la reprovació d'aquest conseller. Aquesta és la qüestió clau. Insisteixo que des de l'oposició, senyor López Bulla, això em sembla absolutament legítim; que els companys socialistes entenguin que li han de donar suport em sembla completament legítim; ara, la pregunta és: des de la tranquil·litat d'aquest escó, des de la seva honestat i des de la seva coherència, és el conseller Subirà responsable de l'element polític central, els fets que estem jutjant de la primera etapa, si o no? (*El Sr. Boada i Masoliver, de l'escó estant, diu: «Sí.»*) Jo li demanava l'opinió al proponent, senyor Boada,

veig que vostè és un home també vehement, capaç d'intervenir quan no li toca, però jo demano l'opinió al senyor López Bulla, que entenc que és fonamentat.

De totes maneres, aquesta és la qüestió, senyor López Bulla: és reprovable per aquesta qüestió, sí o no? Quan es produeix un element central que vostè, des del meu punt de vista, no podrà evitar, el Govern es persona al cas Turisme, el Govern mateix, a l'espera de l'Informe de la Sindicatura de Comptes, ja es persona en el cas Turisme perquè entén que alguna irregularitat és possible que s'hagi produït.

Per tant, i molt breument en aquest sentit, no seria raonable estar en espera d'aquest Informe de la Sindicatura de Comptes per emetre opinió? Aquesta és la qüestió que estenc a tots els grups: no seria raonable esperar l'Informe de la Sindicatura de Comptes per poder emetre opinió? (*Veus de «No, no!»*) No..., evidentment. Tenim la seguretat que amb els informes successius que vagi emetent la Sindicatura de Comptes tots ens accelerarem en funció del que aquí es digui o no.

Dit això –dit això–, la Moció té dos punts més que, si vostès m'ho permeten, els els acabaré d'explicar: un té a veure amb el consorci, amb la seva eliminació, i l'altre amb una proposta en positiu. Vostè recordarà, senyor diputat proponent, que, el dia 5 d'abril, el senyor conseller presentava en la comissió les conclusions del Congrés de Turisme de Catalunya i la voluntat de presentar una llei que permetés, en el marc de la Llei, parlar de les qüestions que a vostè li preocupen.

Recordarà a més, que no només va fer una manifestació expressa, sinó que vàrem tenir... (*Remor de veus.*) Senyor president, si vostè m'empara, li ho agrairé...

El president

Sí, un segon..., un segon, senyor Fernández Teixidó. Esperis's. (*Pausa.*) Té la paraula.

El Sr. Fernández i Teixidó

Vostè recordarà, a més, que no només vam tenir l'oportunitat de debatre aquesta qüestió en comissió, sinó que, a més, el mateix conseller va anunciar la Llei i va anunciar exactament una entitat pública, en presència de tot el sector, que podria ajudar a resoldre aquestes inquietuds i aquests problemes que vostè té.

Amb aquesta filosofia ens sembla que la prudència que li demanem està més que justificada i que hauríem d'esperar unes setmanes, probablement poques setmanes, per tenir aquesta Llei al Parlament i discutir-ho amb tranquil·litat.

Per tant –i acabo, senyor president–, vostè ja comprendrà que des dels grups de la majoria no acostumem a fer cas de les peticions de l'oposició per reprovar els nostres consellers i que ens veiem obligats, i ho fem de bon grat, a votar en contra de la Moció que vostè ens proposa.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, explicaré les raons del perquè no puc acceptar les esmenes que, d'una manera tan brillant, ha presentat la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal. Però abans, necessàriament, aprofitant aquesta posició amb relació a l'esmena, diré que si hem d'esperar per presentar la reprovació l'Informe de la Sindicatura de Comptes, em pregunto per què el senyor Subirà ha enviat la seva documentació, segons diu el diari, a la justícia, de manera que aquest argument em val també a *sensu contrario*.

La senyora Nadal, amb una intervenció, que ha dit, brillantíssima, diu que és incoherent la meua posició. Si hem d'atenir-nos a les categories de la lògica formal o de les matemàtiques, parlen de la condició necessària i la condició suficient. Les seves esmenes són una formidable condició necessària en la denúncia contra les trapelleries del oconsorci de Turisme, però no arriben –sempre segons el meu punt de vista i segons la interpretació d'aquest teorema matemàtic– a ser condició suficient, és a dir, denuncia suficient. De manera que, per aquesta raó, em sembla que és absolutament necessària aquesta posició de la reprovació que és un institut contemplat jurídicament en l'arquitectura parlamentària per alguna raó. Aleshores, no crec que sigui incoherent.

Necessito, també, argumentar el meu rebuig a les seves esmenes, i dir que la meua intenció no és fer una pinça al govern de Convergència i Unió, com insinua cert diari aquest matí, perquè, si no, Iniciativa per Catalunya podria ser el *gozne* de la governabilitat, i jo no me n'hauria assabentat, i jo estaria aquí amb *estos pelos* i seria francament ridícul... (*fortes rialles*), de manera que la nostra posició és ben clara, és per una raó de condició necessària i per una raó de condició suficient.

I acabo desmentint taxativament la suposada notícia que ha sortit avui, d'entrevistes, ahir, del senyor Fernández Díaz amb el senyor Ribó per arribar a un consens en això. Segons m'han dit, van parlar solament d'aquesta història, que ara no sé com va, de la Sindicatura de Comptes. (*Fortes rialles.*)

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Passem, per tant, a la votació.

(*El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*)

Senyor Camp, té la paraula.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, gràcies, senyor president, per un tema d'ordre. Atès els diversos incidents que aquest matí han ocorregut amb relació a les votacions del punt anterior, i tenint en compte que el principal dret d'un diputat és el seu vot, tal com estableix el Reglament i estableix, també, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, i que els mecanismes de votació de què disposem són uns mecanismes que ens han d'ajudar a expressar aquest dret, el dret a vot, i no impossibilitar-lo, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió demana, senyor president, aplicant l'article 78 de l'Estatut, que durant aquest matí, mentre es

comprovin amb exactitud els sistemes de votació, es procedeixi a la votació ordinària tradicional, alçant-se o asseguts en funció de les circumstàncies.

Gràcies, senyor president. (*Remor de veus.*)

El president

Senyor portaveu, m'agradaria senzillament recordar i li faré lectura, del que diu la norma interpretativa sobre aquesta matèria. Diu així: «La votació ordinària es pot fer per decisió de la presidència segons alguns dels procediments següents: El procediment dels drets i asseuts, en el qual es posen dempeus primer els qui aproven, després els qui desaproven i, finalment, els qui s'abstenen. Els secretaris fan el recompte i tot seguit el president fa públic el resultat.» I «b, pel procediment electrònic, el qual ha de garantir el sentit del vot de cada diputat i els resultats totals de la votació, els quals fa públics el president.»

Aquesta presidència els ha de dir que ha fet la comprovació de si el sistema electrònic funciona correctament. Els asseguro que està amb totes les condicions per poder expressar allò que els diputats volen, i crec que qualsevol anomalia que hagués pogut passar, no justifica prolongar-la al llarg, diguem-ne, d'aquest Ple.

Per tant, amb les atribucions que se'm dona, sí que els prego que, després del que ja he constatat a través dels serveis tècnics de votació electrònica, es faci per votació electrònica. I espero obtenir la normalitat al més aviat possible i, en tot cas, el compromís que he fet d'adreçar-me a cadascú de vostès, dels portaveus, en aquest sentit, així ho faré. Per tant, es fa per votació electrònica.

Comença la votació.

(*Veus de fons.*) Sí? (*Remor de veus.*) Perdó, senyores i senyors diputats, uns servidor, que no vol altra cosa que aquesta cambra funcioni correctament –i els ho asseguro que intento fer-ho el millor possible– no ha premut encara el botó de començament de la votació. Encara no ha començat el temps de la votació com poden comprovar vostès. (*Veus de fons.*)

(*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar.*) Sí, senyor portaveu.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyor president, per una cosa tan senzilla com per demanar votació separada del punt 3.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El president

Comencem per votar, primer, el punt número 3 de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 17 vots a favor, 68 en contra i 49 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació la resta de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 66 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de ports (tram. 302-00106/06)

El dinovè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de ports, la presenta Esquerra Republicana de Catalunya i, per a defensar-la i per a exposar-la, té la paraula l'illustre diputat senyor Jaume Oliveras. Té la paraula.

El Sr. Oliveras i Maristany

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'objecte d'aquesta Moció és a partir de la interpellació que es va produir en l'anterior Ple sobre la política de ports i, en concret, centrada en el Pla de ports de Catalunya, que en aquests moments va acabar, ja, el seu termini d'allegacions per part de les diferents administracions afectades, i també per part dels grups polítics i altres entitats que han anat presentat durant tot aquest període les seves alegacions corresponents. Per tant, la Moció està centrada en una sèrie d'aspectes que fan referència a aquest Pla de ports.

Primer de tot, proposem un punt que ve a partir d'un fet que nosaltres considerem que no s'ha respectat en aquest procés d'allegacions, la Llei de ports de l'any 98, pel que fa a la consulta de les administracions implicades. Especialment, ens referim al que fa referència a les administracions locals, que no han pogut tenir ni els mitjans ni el temps suficient per poder presentar les alegacions degut als inconvenients que ja van ser exposats en aquesta interpellació, en el sentit que no van poder tenir un accés directe a la documentació ni tampoc a l'avís suficient a l'hora de presentar aquestes alegacions.

I, per tant, el nostre primer punt és una proposta constructiva, en el sentit de, a partir d'aquesta situació que s'ha donat, obrir un període d'audiència amb les administracions locals que han presentat alegacions al Pla de ports de Catalunya, perquè abans d'aquesta aprovació definitiva d'aquest Pla de ports, puguin exposar, de manera directa, la defensa dels seus interessos i alegacions.

Considerem que aquest és un punt important que, parcialment, perquè creiem que el procediment es va vulnerar, el procediment de la mateixa Llei de ports, podria resoldre aquest procediment incorrecte que s'ha utilitzat, en el sentit que, almenys els ajuntaments puguin ser escoltats d'una manera directa pel que fa a les alegacions que han presentat en aquesta Pla de ports.

El segon i tercer punt, que van molt vinculats, fan referència al que són les zones humides i els hàbitats comunitaris, que, evidentment, surten esmentats en aquest Pla de ports, i que creiem que en alguns aspectes, en casos concrets de zones humides, no tenen un grau de protecció suficient. Per tant, demanem que les zones humides tinguin un grau de protecció màxima, un grau de protecció P1, al mateix nivell que ens puguem trobar en el Pla de ports pel que fa referència a les zones PEIN que hi ha en el nostre litoral, que siguin equiparables amb el mateix grau de protecció.

I al mateix temps, en el segon punt, el que demanem és que s'elabori un pla especial de protecció de les zones humides i dels hàbitats comunitaris, d'acord amb la mateixa Llei d'espais naturals de l'any 85. Que aquest Pla, evidentment, tingui el caràcter que li pertoca, el caràcter de Pla territorial sectorial, i que aquest Pla sigui presentat abans de sis mesos.

Els altres punts fan referència a aspectes concrets, també, que surten en aquest Pla de ports, especialment pel que fa a revisar criteris pel que fa a la zonificació del litoral.

Creiem que existeixen una sèrie d'incongruències en el Pla de ports, que es troben zones de màxima protecció, P1, al costat de zones en les quals es permet la construcció de ports esportius, és a dir, en zones P3 i P4. I, per tant, caldria donar –i aquest és el sentit del punt 4– una certa coherència pel que fa al tractament de les diferents franges del litoral. Per tant, demanem que és permeti..., que es vagi amb aquesta consonància per tal d'augmentar el grau de protecció en aquestes zones que es troben al costat de zones de màxima protecció.

També, en el mateix sentit, en el punt 6 fem referència a aquells llocs en què es pot donar una dinàmica d'alteració, una dinàmica negativa, pel que fa a les sorres de les platges i, per tant, és necessari en aquestes zones també augmentar el seu grau de protecció perquè no hi hagi una situació de regressió de les platges del nostre litoral. El punt sisè fa referència a la necessitat d'impulsar un Pla de protecció i usos del litoral. Creiem, evidentment, que el Pla de ports contempla aspectes però que hi ha determinades qüestions pel que fa als usos no contemplats en aquest Pla de ports en què, moltes vegades, intervenen diferents administracions, tant les administracions locals com, també, la mateixa Administració de l'Estat, pel que fa a determinats usos del litoral, i caldria, doncs, una implicació de les diferents administracions en aquest sentit.

I, finalment, el que demanem és l'ampliació de la moratòria de la Llei de ports; en concret, en la Moció, aquesta, inicial proposem l'any 2007... El sentit de la moratòria és a partir de l'exposició que vam fer en el seu moment, de la interpellació, que creiem que és innecessària, doncs, en aquests moments, degut a alguns aspectes que es contemplen en el mateix estudi del Pla de ports o en altres estudis anteriors que es van fer en el seu moment, en el moment de la mateixa Llei de ports, ja que hi ha una oferta suficient i, per tant, no és necessària l'ampliació d'aquesta oferta i, per tant, demanem l'ampliació de la moratòria, una ampliació de la moratòria que tenia prevista la Llei del 98, de tres anys, fins al 2001, però, és clar, amb l'actual Pla de ports aquesta moratòria quedava trencada i, per tant, demanem aquesta ampliació. La mateixa Llei de ports contemplava una pròrroga de dos anys i demanem aquesta ampliació de la moratòria.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Han presentat esmenes. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'illustre diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. Manel Nadal i Farreras

El Grup Socialistes ha presentat una esmena d'addició de molts de punts; potser és massa prolixa, aquesta esmena, però és que, com que parlem del Pla de ports, ens semblava que havíem de parlar, precisament, del conjunt del Pla de ports i assenyalar el que era la nostra proposta, que vam plasmar en un document que vam presentar com una allegació al mateix Pla de ports.

A nosaltres ens sembla, en primer lloc, que el Pla de ports hauria de ser coherent amb el Pla territorial general de Catalunya, amb les indicacions que diu el Pla general territorial de Catalunya respecte als ports de Catalunya, i el Pla territorial general de Catalunya, per exemple, el primer que fa és parlar dels ports importants de Catalunya, que són els ports de Tarragona i Barcelona; en canvi, el Pla de ports els obvia. Ja sabem que són de competència estatal, però la planificació és de competència autonòmica, i a mi em sembla que en un pla sectorial, com és el Pla de ports, havíem de parlar de quin és el futur dels ports de Catalunya, de Tarragona i de Barcelona, també, i aquest és el contingut fonamental de la nostra esmena al punt segon: cal que la planificació portuària de Catalunya també contempli els ports d'interès general de l'Estat, Tarragona i Barcelona (*remor de veus*), i no deixar la planificació a mans estatals. Una altra qüestió és la titularitat de la gestió, però, la planificació, sí que la podem fer perquè és de competència pròpia –la planificació territorial.

En aquest sentit, també voldríem que quedés molt clar que el port de Barcelona i el port de Tarragona són els dos grans ports econòmics, amb activitat econòmica lligada a ells i lligats a un territori, i això hauria de plasmar-ho el Pla de ports: el port de Barcelona és la porta del sud d'Europa i el port de Tarragona és un molt bon port, molt especialitzat en determinats productes, i s'han de complementar, competint, segurament, però s'han de complementar tots dos ports.

Nosaltres voldríem, també, que de veritat funcionés el front portuari català. Hi ha un decret que constitueix aquest front, que diu que s'han de coordinar els ports de Catalunya, però no funciona. Nosaltres voldríem que el front portuari funcionés, que el port de Sant Carles de la Ràpita, el de Vilanova, el de Palamós, el de Tarragona i el de Barcelona, que són els ports comercials de Catalunya, es coordinessin en la seva activitat.

També voldríem que quedés molt clar que tots aquests ports tenen una funció econòmica lligada a un territori i, per tant, que és imprescindible que hi hagi plans que vinculin el port amb el desenvolupament d'aquest territori: plans especials urbanístics, plans especials de desenvolupament d'aquests ports... Això és fonamental perquè no pot continuar essent com fins ara: que un port és una illa de la Generalitat o de l'Estat en un municipi. Els municipis s'han de coordinar amb l'Estat i amb la Generalitat per fer possible, doncs, que hi hagi infraestructures que arribin a aquest port: que hi hagi carreteres, que hi hagi trens..., que l'activitat que genera aquest port es pugui desplegar en el conjunt del territori. Han de deixar de ser illes i han d'estar lligades a un projecte urbanístic i un projecte territorial.

Nosaltres voldríem que aquests ports contemplessin el conjunt de l'activitat econòmica de Catalunya, no solament l'activitat esportiva, que, finalment, aquest Pla de ports és un pla de ports esportius. Per exemple, el tema pesquer, ens sembla que està molt mal contemplat i fins i tot es planteja que substituïrem zones pesqueres per zones esportives. Nosaltres pensem que l'activitat pesquera és una activitat molt important dels nostres municipis litorals i que s'hauria de tenir present en el Pla de ports el que diuen des del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca quan fan els projectes de reforma pesquera de Catalunya i, per tant, que la pesca s'incentivi i no es limiti als ports catalans.

Parlant ja estrictament del tema dels ports esportius, a nosaltres ens sembla que caldria que Catalunya tingués no solament un estudi d'oferta i demanda de quantes embarcacions tenim i de quina demanda tindrem en el futur, sinó, alhora, de quina capacitat té el litoral d'absorbir les embarcacions, perquè ja no solament és un problema d'on posem les embarcacions sinó de com les tenim pel litoral circulant. A l'estiu vostès saben que de vegades és impossible circular ja amb una embarcació amb una certa tranquil·litat per la quantitat de barques que passen per un cantó i per l'altre i a les velocitats que passen. Per tant, hauríem de tenir un estudi sobre la capacitat d'absorció del litoral.

I el Pla de ports contempla algunes iniciatives interessants respecte a alternatives per no posar tant de ciment a la costa i, per exemple, planteja que les alternatives podrien passar per fer marines seques, punts d'hivernatge, etcètera, però llavors no ho desenvolupa. Nosaltres voldríem que aquests temes de marines seques i zones d'hivernatge estiguessin contemplats i, molt especialment, també voldríem que, abans de fer cap concessió de nou port, que se n'hauran de fer en algun moment determinat, hi hagués un bon estudi de dinàmica litoral i que s'exigís a l'empresa concessionària el manteniment d'aquesta dinàmica litoral.

Em sembla que són un conjunt d'esmenes importants, interessants, que s'hi haurien d'incorporar.

Respecte a la proposta de la moratòria, nosaltres hi votarem a favor, però també voldríem dir molt clar que, si s'accepta l'esmena de Convergència i Unió de deixar-ho al 2004, és una moratòria que queda sobre el paper, perquè el mateix Pla de ports esportius ja diu que del 2000 al 2005 no hi ha cap previsió de nova demanda de ports esportius. Per tant, si fem una moratòria fins al 2004 estem dient que, bé, com que no hi ha cap demanda i fins el 2005 no en tindrem cap més, no passa res i podem acceptar-ho, però nosaltres hi votarem a favor perquè ens sembla positiu que estudiem més a fons el futur dels ports del litoral de Catalunya, però també sapiguem que la votació és un brindis al sol.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Esteve Orriols...

Gràcies.

El Sr. Orriols i Sendra

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup ha presentat dues esmenes als punts 2 i 7 de la Moció que ha defensat el senyor Oliveras en nom d'Esquerra Republicana sobre la política de ports.

De fet, de les intervencions del senyor Oliveras i de les respostes del conseller a la substanciació de la interpellació, hom ja va deduir una important conjunció, almenys d'objectius o d'interessos. Sense entrar en matisos —més propis de la dialèctica Govern-oposició—, que s'hi van donar, en aquella discussió, el que queda clar és que el Pla de ports, com a mandat de la Llei de ports, és un instrument de participació, de protecció de la costa i del nostre litoral i d'impuls de les activitats comercials pesqueres i esportives a les nostres zones portuàries.

Des d'aquest punt de vista, jo mateix he viscut des de l'Administració local, a Vilanova i la Geltrú, l'esforç que en aquest sentit s'ha portat a terme i no només ara sinó des de fa anys. Ara, però, tenim l'oportunitat de refermar i impulsar, a través d'aquest Pla, les polítiques que continuïn garantint els progressos que hem experimentat, tot admetent, com és lògic, les problemàtiques que afecten aquest món del mar, tan canviant, d'una altra banda, i, per tant, també amb tanta complexitat. Conjuminar tots aquells interessos que representen progrés i respecte és el que planteja ara mateix el Govern de la Generalitat amb aquests nous instruments que garanteixen la continuïtat de l'obra feta.

Per això, demanàriem que s'acceptessin les nostres esmenes al punt 2 perquè estan d'acord amb l'elaboració d'un pla especial de protecció de les zones humides i, especialment, que prengui forma de pla sectorial requerirà un temps que considerem adequat; inicialment, preferíem que fos un any i mig, tenint en compte que hi ha treballs d'inventari també iniciats. De les converses amb altres responsables d'aquesta Moció —molt especialment, amb el Grup Popular—, ens van fer entendre la necessitat d'accelerar aquest període i, finalment, hem arribat a una transacció entre els tres grups que ho arrodoneix en nou mesos.

De fet, quant a l'esmena al punt 7, relativa a la moratòria, que es refereix al fet de l'aprovació..., que el Pla de ports recollís expressament la decisió de prorrogar el termini inicial de la moratòria fent-la coincidir amb l'any natural, nosaltres proposàvem el primer de gener del 2004, la qual cosa ja era un avenç de mesos. També aquí, en negociació amb el ponent d'Esquerra Republicana i amb el mateix Departament, hem arribat a una transacció que el situa a finals de desembre del 2004, la qual cosa ja és un avenç substancial, que és el mateix que dir: el primer de gener del 2005. Per això, no estic d'acord amb l'expressió del senyor Nadal, que ha dit aquí que el que s'aprovarà és un brindis al sol. Com a mínim, s'aprova una pròrroga de la moratòria, que és un fet relativament important en el context de què estem tractant.

Pel que fa a la resta de propostes de la Moció, anunciar el vot favorable als punts 1, 3, 4 i 5 per estar d'acord a possibilitar encara més la participació dels ajunta-

ments abans de l'aprovació definitiva del Pla de ports. De fet, és una conclusió lògica al capteniment mantingut per la Generalitat en el procés de redacció. Al 3, també, perquè el Pla preveu expressament que les zones humides tinguin un grau de protecció P1 si així ho reconeix el Departament de Medi Ambient; al 4, perquè aquests treballs de revisió s'adiuen amb la política que porta a terme la Conselleria, i sempre és bo d'aprofundir-hi. És el mateix criteri que justificaria, també, el nostre vot favorable al punt cinquè.

Finalment, amb relació al punt sisè, hem valorat l'esmena presentada pel Grup Popular i, finalment, també, pel que hem conegut de les converses que hem tingut, transaccionada amb relació al Pla de protecció d'usos del litoral, que està contingut en el mateix Pla de ports, que convé que s'acompleixi i s'hi aprofundeixi i, naturalment, que rebi el suport de les administracions implicades en l'afer.

També hem seguit la presentació de les esmenes del Grup Socialista. Estem d'acord que, doncs, eren les seves alegacions al Pla. No les enteníem gaire encaixades dintre d'aquesta Moció: una, perquè se la menjava, la desborda, pràcticament, i, dues, perquè en el contingut de la discussió de la interpellació no vam saber veure alguns dels aspectes que avui es plantegen aquí amb aquestes esmenes. Per tant, també anunciar-los que, en el supòsit que s'acceptessin aquestes esmenes, que –hi insisteixo– depassen de molt el contingut de la Moció, el nostre vot hauria de ser desfavorable.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. L'illustre diputat senyor Rafael Luna, pel Grup Popular.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Popular, quant a la Moció que es presenta fruit de la interpellació que Esquerra Republicana va fer al conseller, hem de dir que aquests sis punts que comporta aquesta Moció sens dubte vénen a enriquir d'una manera molt notable el que és el Pla de ports de la Generalitat de Catalunya, i ve a enriquir-lo perquè moltes de les coses que estan en aquestes mocions estan dintre del Pla de ports de Catalunya però, al mateix temps, al que ve és a reflectir, al meu criteri –o al criteri del nostre Grup–, tot allò que té a veure amb el que és la conservació de l'espai o el que són zones altament protegides.

Per tant, nosaltres a la primera Moció votarem favorablement; creiem que és important que les alegacions que hagin pogut fer els ajuntaments al Pla de ports no solament siguin aquestes alegacions sinó que l'important sigui que tinguin audiència als ajuntaments perquè les puguin defensar d'una manera directa. La segona, a nosaltres, elaborar un pla especial de protecció de les zones humides, ens semblava que sis mesos era poc temps per poder fer un pla, realment, amb el que ha de comportar aquesta protecció en si. Vam estar informant-nos, el termini que se'ns deia, més o menys, era

d'un any i mig, i nosaltres vam presentar una esmena d'un any. S'ha arribat a un acord, a una esmena transaccional, de passar als nou mesos; nosaltres hi estem completament d'acord, però el que buscàvem amb l'ampliació d'aquest termini era, sens dubte, obtenir la seguretat que l'elaboració d'aquest Pla especial feia, d'alguna manera, que contemplés, realment, la protecció de l'espai i, encara més, quan no és un pla especial en si sinó que el que ha de ser és un pla territorial sectorial.

Pel que fa, realment, al tercer punt, que diu: «Considerar les zones humides del litoral, dins el Pla de ports de Catalunya, com a zones amb grau de protecció...», és un fet que també contempla el Pla de ports: que totes aquestes zones humides –evidentment, amb el que és el reconeixement de la Conselleria de Medi Ambient– es contemplen com a zones PEIN. Per tant, nosaltres hi som totalment favorables. Quant al fet de revisar els criteris de zonificació litoral del Pla de ports, evidentment, i, sobretot, amb el perill que això pot comportar respecte al que són les noves construccions o les ampliacions de molts d'aquests ports que s'han quedat curts en el tema d'amarres i poden afectar zones protegides amb el P1. Per tant, és important, realment, que aquest tema es tingui quant a perseverança del que és l'espai natural.

El punt cinquè, que és: «Revisar els criteris de zonificació del litoral al Pla de ports de Catalunya...» en aquells trams de costa on hi ha alteracions de la dinàmica de les sorres, el nostre Grup, aquí sí que vol fer una alerta important, una alerta importantíssima: el tema de construccions de ports –nosaltres el votarem favorablement– està comportant uns problemes greus al que són les conservacions de les platges. Hi ha un exemple molt concret que vull destacar i dir: s'està construint un port esportiu privat a Roda de Barà, al costat d'un lloc importantíssim de Catalunya, com és el Roc de Sant Gaietà, que avui on hi havia platja no existeix platja, i crec que això és un tema que s'ha de tindre molt en compte a l'hora de construir. El que passa és que aquí sí que hi pot haver la picaresca, per part del Govern de la Generalitat, que diu: «Nosaltres fem els ports i, després, quant a la restauració de la sorra, ja vindrà, realment, el Govern central a ficar-hi els camions i a rehabilitar-les». Penso que són estudis que s'han de fer i, sens dubte, hi ha un problema greu, i aquest problema greu és significatiu al que jo estava dient.

Pel que fa al punt sisè, que és impulsar els acords amb totes les administracions, nosaltres hem fet una esmena, dient que, realment, ja es contempla en el Pla d'esports, que compleix precisament aquesta funció. Ara bé, si s'ha de fer aquesta esmena transaccional, que ve a dir que estiguin d'acord tots les administracions, doncs, especifiquem totes les administracions i no hi ha cap problema amb aquest assumpte.

I. en el punt sisè, simplement, dir que nosaltres estem d'acord amb la proposta, o amb la Moció, amb el punt que es redacti d'ampliar la moratòria prevista, però que també no ens fa absolutament res si s'aprova l'esmena que presenta el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, ja que, al capdavant, el que s'està ampliant és, en dos anys més, aquesta moratòria.

Cregui'm, senyor Nadal, que les mocions que ha presentat el Grup Socialistes, les esmenes que ha presentat, serien més pròpies d'una interpellació i d'una moció nova, i cregui'm, de veritat, que, amb moltes d'elles, nosaltres podríem estar-hi fins i tot d'acord; l'únic que passa és que hem trobat que, en aquest debat que s'ha fet i amb aquesta Moció que es presenta, no tenen un cos que, realment, tingui una connexió directa amb aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè. La il·lustre diputada senyora Bet Font, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bé, hi ha dos elements diferenciats (*remor de veus*) en aquesta Moció; el que té més pes, evidentment, és el que fa referència al Pla de ports, però després n'hi ha un altre que se centra, sobretot, en el punt 2, que tracta de la protecció d'espais naturals, i aquí al mig queda una mica barrejat amb tot el Pla de ports però es mereix una especial atenció.

Com ja s'ha anat dient aquí, hi ha aspectes que pertocuen al Departament de Medi Ambient, però no per això hem de deixar de donar-los importància dins de la Moció de què estem tractant avui. No només hauríem de protegir, tal com es diu en la Moció, les zones humides i els hàbitats comunitaris; evidentment, és important però hem de tenir en compte que el fons marí i el litoral, que està poc estudiat i, també, està poc protegit es mereixen molta atenció. El Pla de ports, per exemple, en l'apartat de biodiversitat és ben escadusser i força inconnex.

L'altre apartat, el que sí que va en concret al Pla de ports, a principis d'any, ja vam tenir oportunitat de presentar-hi alegacions; no només varen presentar-ne els ens locals, també altres entitats, també el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds i entenem que avui (*remor de veus*)...

El president

Sí, senyora diputada; esperi's un segon. Prego als senyors diputats que guardin silenci. Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Entenem que avui no és el moment de fer repàs de les alegacions que vàrem presentar a aquest Pla de ports, però sí que val la pena de tenir en compte alguns dels que tenen més relació amb els punts que es plantegen avui. (*Remor de veus*.) D'entrada, estem molt d'acord que s'obri una audiència pública perquè el Pla de ports, evidentment, doncs, encara no ha estat aprovat i és el moment de reconèixer (*forta remor de veus*) el perquè de les alegacions que es varen presentar.

En aquesta Moció que es planteja avui, per exemple, els punts 3, 4 i 5 van en aquest sentit; podrien ser alegacions al mateix Pla de ports i voldria fer un esment especial

del punt 5. Abans, el senyor Luna comentava la importància o el perill que poden suposar alguns ports pel que fa a la dinàmica de les sorres. De fet, de dinàmica de sorres, n'hi ha en el litoral; qui la trenca són els ports. Per tant, nosaltres, el que plantejàvem és que siguin, precisament, aquests ports els qui acabin pagant aquesta regeneració, perquè són ells els causants que en una banda del port s'acumulin les sorres i a l'altra no hi vagin a parar. Es plantejava, a partir de la Llei de ports, que hi hagués un *bypass*, que no ha acabat de funcionar, i, per tant, creiem que l'única manera és portar la sorra d'allà on es queda acumulada cap a l'altra banda, i això té un cost (*forta remor de veus*), i aquest cost creiem que no l'ha d'assumir ni el Govern central ni la Generalitat sinó els mateixos ports, i això és una de les coses que nosaltres plantejàvem en les alegacions.

Pel que fa a la moratòria, nosaltres creiem important que s'ampliï aquest aspecte perquè molts ports no estan al límit de la seva capacitat, i creiem que no caldria la construcció de cap port nou sinó que el que s'hauria de fer és reordenar els ports existents i potenciar, per exemple, l'ús d'algunes instal·lacions lleugeres que es poguessin instal·lar els estius per resoldre algunes problemàtiques de temporades, de la temporada d'estiu en concret.

I, pel que fa al punt 6, és evident que hi ha diverses administracions implicades en la protecció i en els usos del litoral, dels ports... Tenim una Llei de costes estatal, tenim la Llei de ports, tenim el mateix Pla de ports, tenim normatives de caràcter municipal, i això pot crear un cert galimaties i, per tant, és bo que es reguli i que es coordini i, en aquest sentit –segons sembla, hi haurà una esmena transaccional que recull que es compleixin directives d'acord amb totes les administracions–, nosaltres creiem que això és important i, per això, també, com en els altres punts de la Moció, hi donarem suport, perquè és evident que, si fem un Pla de ports, és perquè després es busquin les mesures per fer-lo complir –només faltaria, eh?–, com també és evident –hi ha altres evidències en aquesta Moció– que les zones humides del litoral català que es decideixi que s'han de protegir s'incloguin com a zones de grau de protecció P1, com diu el punt 3.

Nosaltres, com he dit, votarem favorablement aquests punts que es plantegen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per posicionar-se, l'il·lustre diputat senyor Oliveras té la paraula.

El Sr. Oliveras i Maristany

Sí, gràcies, senyor president. Molt ràpidament, com han esmentat tant el senyor Orriols com el senyor Luna, hem arribat a unes transaccions pel que fa al punt 2, tant amb el Grup Popular com amb el Grup de Convergència i Unió pel que fa a la redacció del Pla de zones humides, que fos presentat abans de nou mesos.

Pel que fa referència al punt 6, també hem arribat a un acord amb el Grup Popular, amb la seva esmena presentada, amb el qual quedaria –el punt sisè– de la següent manera: «Impulsar les mesures necessàries per garantir el Pla de ports i vetllar perquè s'apliquin i es compleixin les directives que s'hi contenen d'acord amb les administracions implicades.»

I, quant al punt 7, hem arribat a un acord amb l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió pel que fa a la moratòria, i quedaria de la següent manera: «Ampliar la moratòria prevista a la Llei de ports del 98 fins al 31 de desembre del 2004.» Dir, només, respecte a aquest punt de la Moció, que creiem que no és cap brindis al sol, com s'ha dit abans per part del Grup Socialista, i recordar que l'únic grup polític que ha presentat alegacions a aquest procés del Pla de ports demanant la moratòria –almenys que, així, en tinguem constància nosaltres– ha sigut el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

I, pel que respecta a les esmenes del Grup Socialistes, doncs, evidentment, les rebutjaríem perquè, això, creiem que correspon a una altra interpellació i a una altra Moció i que, evidentment, el Grup Socialistes té moltes més possibilitats de presentar interpellacions en aquest Ple que no pas el Grup d'Esquerra Republicana i, per tant, tot i manifestar que podem coincidir en alguns aspectes de les seves esmenes, que, evidentment, totes són d'addició –algunes altres, creiem que tenen alguns interrogants que caldria aclarir i potser no hi estariem tan d'acord–, creiem que el millor que podria fer el Grup Socialista és presentar la seva pròpia interpellació.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. I, si no ho entès malament, senyor diputat, a les esmenes 1 i 2 de Convergència i 1 i 2 del Grup Popular hi ha unes transaccionals... Són aquestes. Molt bé.

Per tant, sotmetem a votació el text de la Moció amb les tres transaccionals presentades.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, del 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya (tram. 302-00107/06)

El vintè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament del Pla territorial general de Catalunya, aprovat per la Llei 1/1995, del 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya. La presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa l'il·lustre diputat senyor Oriol Nello. *(Pausa.)*

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Té la paraula, senyor Nello.

El Sr. Nello i Colom

Moltes gràcies, senyor president. L'objectiu d'aquesta Moció és posar remei a una situació que fa massa temps que s'allarga, la del planejament territorial de Catalunya. És aquesta una de les nostres assignatures pendent (remor de veus); pot semblar una qüestió de caire eminentment tècnic però no ho és. Avui, arreu de Catalunya, de l'Ebre al Pirineu, del Camp de Tarragona a la Barcelona metropolitana, hi ha un seguit de controvèrsies, de conflictes –a vegades, de negociacions– relacionats a qüestions territorials. Per què? Perquè els diversos territoris de Catalunya avui es plantegen com aprofitar les oportunitats, com fer front als reptes que la seva evolució els planteja.

En part, el tractament administratiu, la resposta administrativa d'aquesta qüestió ve del tractament, pròpiament, del reconeixement de cada un d'aquests territoris com a àmbit específic per a la seva organització, per a la seva..., i això és el tema de l'organització territorial del qual ja s'ha parlat a bastament. Però, en part, també és la qüestió del planejament. Les nostres lleis, la Llei de política territorial de l'any 1983 preveu clarament el que s'ha de fer en aquest camp, no és veritat? Què és el que s'ha de fer? S'havia d'elaborar un Pla territorial general i després s'havia d'elaborar un seguit de plans territorials parcials.

El Pla territorial general va tardar dotze anys a elaborar-se; dels plans territorials parcials, després de la Llei de política territorial –1983–, encara no en tenim aprovat ni un.

L'objectiu d'aquesta Moció és acabar amb aquesta situació, tal com els deia, i conté, en el text que hem transaccionat entre tots els grups, senyor president, que han presentat esmenes, els vuit punts que a continuació els detallaré.

En primer lloc, el Parlament insta el Govern de la Generalitat a presentar la memòria que valori el compliment de les directrius del Pla territorial general, una cosa que s'hauria hagut de fer cada dos anys d'ençà de l'aprovació del Pla –no és veritat?–, des de l'any 95, i que no s'ha fet mai. Requerim, doncs, que el Govern ho faci, i que ho faci de manera immediata, és a dir, al llarg d'aquest any.

Segon, presentar també a la cambra un calendari detallat per a l'elaboració dels plans territorials parcials, i que inclogui també, almenys a títol orientatiu, la indicació de quan els sembla que es podran aprovar efectivament aquests plans territorials parcials.

Tercer, garantir que tots els plans territorials parcials previstos en la Llei –que són sis i que, d'acord amb el que varem aprovar ahir respecte al reconeixement de l'àmbit del Pirineu, seran set– disposin d'aprovació inicial no més tard del mes de desembre de l'any 2003. No em diran que és massa agosarat, perquè haurà fet

vint anys de l'aprovació de la Llei de política territorial; no està gens malament haver tardat vint anys per disposar d'aprovació inicial, senyors i senyores diputats.

Quart, elaborar de manera immediata els reglaments de la Llei de política territorial de l'any 83, que no s'han elaborat, no s'han fet –som a l'any 2001, no?–, i que són aquells reglaments que han de permetre que, en tot cas, si l'Administració de la Generalitat no ho fa, siguin els mateixos ens locals aquells que puguin iniciar la tramitació dels plans territorials parcials.

Cinquè, garantir que les previsions econòmiques i financeres dels plans s'incloguin, siguin adequadament reflectides en els pressupostos anuals de la Generalitat.

Sisè, que en la tramitació dels plans es garanteixi la participació efectiva de les administracions locals. Per què? Perquè només si se la fan seva, només si es fan seu cada un dels territoris, aquests plans tindran virtualitat, aquests plans tindran capacitat de ser efectivament aplicats.

I el setè i el vuitè punts fan referència a dos plans específics: el primer, el Pla territorial de les terres de l'Ebre, del qual pla territorial, si n'haguéssim disposat, potser ens hauríem evitat molts dels trencacolls pels quals hem hagut de passar en les darreres setmanes, en els darrers mesos; instem el Govern a aprovar-lo en el termini de dos mesos, d'acord amb el consens que ja s'està duent a terme en l'Institut per al Desenvolupament de les Terres de l'Ebre, i que esperem, doncs, que efectivament això es podrà complir. I, segona, que mentre no s'aprovi, tal com vàrem decidir ahir, la modificació de la Llei del Pla territorial general de Catalunya, en el sentit de reconèixer l'alt Pirineu i l'Aran com a àmbit d'elaboració específica d'un pla territorial, el Pla territorial parcial de Ponent s'elabori distingint dos àmbits diferenciats: les terres de Lleida i el Pirineu i la Val d'Aran.

Això és el que nosaltres proposem. Estem contents que s'hagi pogut arribar a una transacció entre tots els grups, i la lliuro a la Mesa.

Res més, moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Nello. Poden ara intervenir els grups que han presentat esmenes, a pesar que s'ha arribat a un text transaccional. Té la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Lluís Recoder.

El Sr. Recoder i Miralles

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com ja ha exposat el senyor Nello en nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, hem arribat finalment a un acord transaccional que permetrà votar, doncs, conjuntament el text final d'aquesta Moció amb la incorporació de les esmenes del Grup Parlamentari Popular, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i sembla que també amb l'aquiescència del Grup d'Iniciativa per Ca-

talunya. El senyor Nello ha fet un repàs global, breu –obligat pel temps–, del text de la Moció transaccional, i, per tant, permetin-me que jo només em refereixi a aquells aspectes on hem incidit a través de les esmenes parcials que, ja sigui íntegrament, ja sigui transaccionades, doncs, han estat incorporades en el text que avui, si no hi ha novetat, aprovarem.

Concretament, el nostre Grup Parlamentari, pel que es refereix al punt segon de la Moció, que és el que determina un termini per tal de presentar en el Parlament el calendari detallat de l'elaboració i tramitació d'aquests plans territorials parcials, doncs, ha presentat una esmena que el que pretén és introduir un cert criteri de flexibilitat en aquest mandat. I això ho fem per dos motius molt clars. En primer lloc, l'elaboració d'aquests plans territorials parcials –que en alguns casos, com saben vostès, doncs, estan en una fase molt avançada d'execució– requereix tota una sèrie d'estudis que, si volem que siguin rígids, rigorosos, uns estudis ben fets, que realment, a partir d'una anàlisi exhaustiva de la realitat, aportin elements que serveixin pel tal que aquests plans siguin correctes, siguin positius i serveixin al seu fi, doncs, bé, això requereix –ho repeteixo– un cert temps, i, per tant, aquest és el primer motiu que motiva aquesta esmena, que intenta aportar flexibilitat. Però n'hi ha un segon de molt important: és intenció del Govern –i així ho expressava la setmana passada el conseller Macias des d'aquesta tribuna– que l'aprovació d'aquests plans territorials parcials sigui fruit d'un consens ampli, un consens polític i un consens social en el territori en què afecten tots i cadascun d'aquests plans, i pensem que no és recomanable posar un termini estret en la recerca d'aquest consens. El consens requereix diàleg, requereix obertura de mires, requereix voluntat política; el Govern de la Generalitat afronta aquest debat amb aquesta voluntat, però, ho repeteixo, pensem que ens hem de donar el temps que convingui –òbviament, dins d'un marc que avui aquesta Moció fixa– per tal d'aconseguir que aquests plans surtin aprovats amb un recolzament polític i social important en les seves àrees.

El següent punt al qual es refereixen les nostres esmenes és el punt 3, que és quin ha de ser el termini d'aprovació de tots els plans territorials parcials. En aquest sentit, el termini que inicialment incloïa el text de la Moció socialista, el mes de desembre de l'any 2002, entenem que, en certa manera, és incomplible si volem que tinguin, aquests plans, un mínim de qualitat, abastin tota la temàtica que han d'incloure i que, a més, no renunciïn a la participació social que, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i des del Govern de la Generalitat, ens sembla bàsica. Per tant, la proposta transaccional amplia aquest termini, per tal que l'aprovació inicial estigui feta durant l'any 2003.

I el tercer tema a què em voldria referir és l'esmena al punt quart, que generalitza d'alguna manera l'elaboració dels reglaments que calen per desplegar el Pla territorial general i posa l'accent en els reglaments dels plans territorials parcials. El text inicial de la Moció es referia molt específicament a l'article 14 de la Llei, que és el que obre la porta perquè les administracions locals puguin tenir la iniciativa d'elaboració d'aquests plans territorials; entenem que hem d'anar una mica més

enllà i desenvolupar no només la iniciativa de les administracions locals, sinó la iniciativa més global dels diferents ens que poden i han d'intervenir en el desplegament del Pla territorial general. En aquest sentit, saben vostès que ja està elaborat el reglament de la regió metropolitana de Barcelona, i també el de les terres de l'Ebre, i que s'està tramitant i està en una fase força avançada el de les terres de Ponent.

El vicepresident primer

Senyor Recoder...

El Sr. Recoder i Miralles

Senyor president, acabo celebrant l'acord al qual hem arribat i que espero que s'escenificarà en el moment de la votació.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Recoder. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Jaume Oliveras.

El Sr. Oliveras i Maristany

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, jo crec que avui, si aprovem aquesta Moció presentada pel Grup Socialista, pel senyor Nello, donem un pas important en la concreció del que és el planejament territorial de Catalunya, que aquesta és una de les assignatures pendents del Govern de la Generalitat, que ha anat incomplint durant molts anys tots els objectius que s'havien marcat tant amb la Llei de l'any 83, de la Llei de política territorial, com amb la posterior aprovació del Pla territorial general de Catalunya; que s'han incomplert determinats articles d'aquesta legislació, com l'article que fa referència –al primer punt de la Moció presentada– a la presentació en aquest mateix Parlament de la memòria relativa al desenvolupament dels diferents plans territorials parcials; que després de tants anys encara no tenim cap pla territorial parcial aprovat, i que aquesta situació de manca de planificació del territori, doncs, és un dels principals inconvenients que ha tingut la política del Govern de la Generalitat durant tots aquests anys.

Malgrat tot això, creiem que l'acord que s'adopta és positiu, en el sentit que també ja es va manifestar un canvi d'actitud per part del Grup de Convergència i Unió en l'anterior Comissió de Política Territorial, aprovant també dues proposicions no de llei, alguna de similar al primer punt presentat pel senyor Nello, en el sentit de presentar aquesta memòria en el Parlament de Catalunya, i també en el sentit de convocar la comissió corresponent al Pla territorial metropolità de Barcelona. I, evidentment, la resta de punts que també hem subscrit amb aquesta transacció ja han estat explicats anteriorment i, evidentment, els compartim plenament.

Només remarcar, pel que fa referència a les esmenes que vam presentar en el seu moment, pel que fa al punt 7 –que ha sigut incorporada en el text– creiem que l'esmena que havíem presentat s'ajustava una mica més a

la situació actual, en la qual, doncs, cal sobretot mantenir la línia de consens que s'ha mantingut dins de l'Institut per al Desenvolupament de les Terres de l'Ebre, i que aquesta aprovació es pugui dur a terme de la manera més immediata possible, en aquest termini de dos mesos.

I també anaven en el sentit, les esmenes que presentàvem, de ser una mica més agosarats en el sentit del que es va aprovar ahir a les diferents proposicions de llei presentades per quatre grups parlamentaris pel que fa al reconeixement de l'àrea de planificació de l'alt Pirineu, i, per tant, el punt 8 recull aquesta transacció signada pels diferents grups parlamentaris, en la qual..., que mentre no s'aprovi..., es modifiqui l'article corresponent de la Llei del Pla territorial general de Catalunya, doncs, el Pla territorial de Ponent es pugui desenvolupar en aquests dos subàmbits: en l'àmbit de les terres de Lleida i en l'àmbit del Pirineu i la Val d'Aran.

I, per tant, doncs, manifestar un altre cop que votarem favorablement el conjunt d'aquesta Moció, i creiem que és un pas important que es dona per tal de poder, encara que sigui amb un retard considerable..., aquest retard no impedeix, doncs, que en aquests moments puguem donar un pas endavant en la concreció del planejament territorial general de Catalunya.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Oliveras. En nom del Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres, com no pot ser d'una altra manera, també donarem suport a aquesta transacció a què ha fet referència l'illustre diputat senyor Oriol Nello, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, celebrant que ja sabem la data definitiva de quan tindrem tots els plans territorials parcials. Sabem que el desembre de l'any 2003 això estarà enllestit; han passat vint anys, però avui sembla que el Parlament unànimement fiquem data, després de vint anys, a tot el que són aspectes de planejament. Sens dubte, hauran canviat i han canviat moltes coses, en aquests vint anys.

Nosaltres havíem presentat, senyor president, dues esmenes que han estat incloses, també, en aquest text transaccionat entre els diferents grups parlamentaris. La primera és que es presentés, donàvem un poc més de temps a la presentació al Parlament, després de la Comissió d'Ordenació Territorial, de la memòria que valori el compliment de les directrius del Pla territorial general de Catalunya, és a dir, a presentar-lo durant aquest any 2001, i l'altra de les esmenes feia referència al punt cinquè, perquè es garanteixin i que estiguin reflectides als pressupostos anuals de la Generalitat totes aquelles accions prioritàries que han d'acompanyar els plans territorials parcials. Per què diem que han d'estar garantides? Per què aquesta esmena? Perquè creiem que no ha de succeir, com ha succeït tants cops amb d'altres plans, com han estat, per exemple, els plans comarcals de muntanya, on hi ha hagut diferents parti-

des, on hi ha hagut presentacions públiques en moltes i moltes ocasions, però que, finalment, no s'han vist reflectides en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya any darrere any. En tot cas, segurament això ho veurem o es començarà a veure l'any 2004, no abans, perquè, si no tenim l'aprovació definitiva fins l'any 2003, fins l'any 2004 no es podran complir totes aquestes accions per part de la Generalitat en els pressupostos anuals a presentar.

I finalment, també, destacar el que és, en aquest acord que creiem que el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi ha fet un esforç que nosaltres els volem agrair perquè, en tot cas, estem parlant d'un tema de planejament territorial i que hem de defugir o hem d'intentar defugir de les diferents posicions polítiques, perquè estem parlant del territori i estem parlant almenys d'un horitzó que és el que marca el mateix Pla territorial general fins l'any 2025, i poden passar moltes coses a Catalunya i es poden succeir molts governs de diferents colors, fins l'any 2025, però és bo que tinguem unanimitat en tots aquests aspectes del planejament i de la planificació sobre el territori.

També destacar el que són els dos punts finals d'aquest text transaccionat, que finalment en el termini de dos mesos tinguem el Pla territorial parcial de les terres de l'Ebre, que fa tant de temps que, d'alguna manera, està damunt de la taula després de la seva aprovació per part del mateix Institut de Desenvolupament de les Terres de l'Ebre, i també, a la vegada, tornar a votar un tema que havíem votat fa poques setmanes, no?, que és l'aprovació definitiva, que es faci aquesta aprovació del que és el reconeixement de l'alt Pirineu i també de l'especificitat de la Vall d'Aran en el planejament parcial de l'àmbit de Ponent.

Nosaltres, senyor president, alegrar-nos i sumar-nos a aquesta transacció, com he dit al principi, del Pla territorial general de Catalunya, tornant a insistir que, després de vint anys, tindrem la planificació que tant s'esperava l'any 1983, però celebrant que avui hàgim trobat la data definitiva per a aquest planejament.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fabregat. Per Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup no va presentar esmenes a aquesta Moció perquè coincidíem plenament amb les propostes, doncs, que feia el senyor Nello en nom de Socialistes - Ciutadans pel Canvi i no crèiem que havia de fer massa precisions, com s'han fet, de tipus temporal, perquè ja eren del nostre grat les que hi havia en aquests moments.

Però sí que voldria fer dos o tres reflexions —o quatre, potser— sobre aquest tema, perquè la pregunta podria ser: per quines raons el Govern, que ha anat governant durant aquests vint-i-un anys, no ha desenvolupat un pla territorial, que és l'eina bàsica de planificació d'un

país? Bé, aquesta és una pregunta que ens hauríem de fer i que jo crec que ens hauria de servir per plantejar-nos quines raons hi ha al darrere d'aquesta nul·la voluntat política per desenvolupar aquesta eina de planificació bàsica i, de totes maneres, malgrat que puguem estar contents que es tiri endavant aquesta Moció, el que sí que hem fet és, senzillament, aprovar els tràmits administratius, no anem més enllà, eh?, o sigui, perquè el que veritablement serà important i serà la discussió de com es fan aquests plans territorials parcials, si es fan des d'una òptica «desenrotllista» o des d'una òptica de la sostenibilitat. *(Pausa.)*

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Bé, jo crec que aquesta és una reflexió, també, important de dir: «Bé, això és un tràmit administratiu; ara haurem de veure com fem aquests plans territorials, no?» Jo, deixi'm que els digui que el fet que puguin arribar al 2003 o al 2004, fins i tot ja m'agrada, amb la possibilitat, doncs, que la intervenció no sigui del partit que ha governat durant aquest temps, sinó que sigui d'altres formacions polítiques i segur que serà una visió totalment diferent del país que s'ha tingut fins ara. *(Remor de veus.)*

Bé, una altra de les qüestions que també voldria aprofitar per fer seria que ara, en aquests moments, si no hi ha altres impediments discutirem... *(Pausa.)* Deia que si no hi ha massa impediments discutirem, també, una nova llei urbanística, una llei de l'urbanisme a Catalunya, i aquest també seria un moment per fer la següent reflexió, de dir: massa temps ha anat deslligat l'urbanisme i l'ordenació del territori en aquest país com perquè ara perdem l'oportunitat —que en aquests moments, almenys tal com està plantejada la Llei urbanística, l'estem perdent— de relligar, de lligar tot el que fa referència al territori i tot el que fa referència a la planificació de les ciutats. Jo crec que és un element important perquè, si no, perdríem una oportunitat de tenir aquesta visió conjunta.

I, per últim, nosaltres pensem que l'ordenació del territori i de les ciutats són dos aspectes d'un mateix problema i han de tenir un tractament integrat. I, per últim, s'ha d'arribar a compromisos concrets entre totes les administracions competents entorn els temes claus de l'ordenació territorial del país, que no s'ha fet fins a aquest moment i per això tenim el país en la situació que està des d'aquest punt de vista. Quan dic «aquests temes d'ordenació territorial» estic parlant dels sistemes urbans, de les àrees metropolitanes, dels espais protegits, de les gran infraestructures, de la gestió ambiental, dels sistemes costaners i sistemes fluvials que s'han fet des d'una òptica, la majoria d'elles, «desenrotllista», des d'una òptica partidista i no des d'aquesta visió global que hi hauria d'haver perquè faltava l'eina necessària, l'eina imprescindible, que és un pla territorial general i els subsegüents plans territorials parcials. I repeteixo, tornem-nos a fer la pregunta de sempre: per què durant el Govern de Convergència i Unió no s'ha aprovat encara el Pla territorial general o no s'han desenvolupat el Pla territorial i els plans territorials parcials? Segur que, la resposta, molts dels ciutadans la tenen bastant clara.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Senyor Oriol Nello, té la paraula per posicionar-se.

El Sr. Nello i Colom

Des de l'escó estant, senyor president. Molt breument, només per congratular-nos que aquesta Moció subsegüent a la interpellació que vàrem presentar el senyor Pasqual Maragall i jo mateix hagi suscitat un consens tan ampli. Tant de bo que aquest acord serveixi, efectivament, després de vint anys d'incompliments reiterats per marcar un punt d'inflexió en el tema del planejament territorial de Catalunya, que no és altre que el tema de la millora de les condicions de vida als nostres barris, de la preservació dels nostres paisatges, dels nostres sistemes de transport i del benestar dels nostres ciutadans.

Res més, moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Abans de passar a la votació, prego que els serveis de la cambra, tècnics, comprovin l'estat del panell. *(Pausa.)*

Les senyores i els senyors diputats tenen ja les targes a punt per poder votar?

Comença la votació.

Queda aprovada per la unanimitat de tots la cambra el text de la Moció transaccionada.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum (tram. 302-00109/06)

El vintè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum. La presenta, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Bernardo Fernández, que té la paraula. *(Pausa.)* Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Fernández Martínez

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, aquesta Moció que vaig a defensar ara aquí ve precedida per la interpellació en matèria de consum que el meu Grup va presentar en el darrer Ple, una interpellació –tot sigui dit de passada– que nosaltres vàrem presentar amb l'esperança que el conseller ens aclarís quina era la línia d'acció política del Govern de la Generalitat en matèria de consum, i la veritat, després de substanciada, no tan sols continuem sense saber quina és la línia d'acció, sinó que tenim la ferma convicció que aquest Govern no té política en matèria de consum, i això, senyores diputades, senyors diputats, és greu, molt greu, perquè tal com diu la Constitució i recull l'Estatut dels consumidors, fet i aprovat en aquest Parlament, «els poders públics han de garantir la defensa dels consumidors i usuaris i protegir-ne, mitjançant procediments eficaços, la seguretat, la salut i els

legítims interessos econòmics», i és evident que a Catalunya això avui no s'està complint, i, en el moment que això no es compleix, algú s'està oblidant d'un fet, un fet bàsic, i és que els consumidors són ciutadans i, per tant, hem de fer de la qualitat de vida una prioritat política: aquesta qualitat de vida ha de ser l'objectiu de qualsevol política i això vol dir protecció i informació del consumidor.

Partint d'aquest plantejament, hem d'admetre que des de les institucions tenim l'obligació de vetllar perquè els drets dels consumidors i usuaris siguin garantits i respectats. També hem de ser conscients tots plegats que no hi pot haver desenvolupament i creixement sostenible sense qualitat de vida i no hi pot haver qualitat de vida sense protecció i seguretat. Per altra banda, segur que si busquem no trobarem cap país del nostre entorn ni de tota la Unió Europea en què la seguretat industrial i les polítiques consumeristes estiguin sota el mateix sostre administratiu. Per tant, si això del consum ens ho creiem i ens ho creiem de veritat, el primer que cal fer és crear una direcció específica de consum, amb entitat política pròpia, desvinculada de la seguretat industrial, i això ningú podrà dir que no és de pura lògica, de pur sentit comú.

Ens cal, doncs, una Direcció General de Consum amb mitjans; mitjans vol dir dotar aquesta nova Direcció General de recursos humans, tècnics i materials o, si vostès ho volen dir d'una altra manera, pressupost adequat per portar a bon port un bon projecte; un projecte en matèria de consum a l'alçada de les circumstàncies; circumstàncies que en aquests moments hem de dir, si volem ser sincers, que no són gens fàcils; no són gens fàcils perquè l'actitud del conseller d'Indústria, Comerç, Consum i Turisme davant de la greu crisi de les «vaques boges» ha estat la d'amagar el cap sota l'ala i amb aquesta actitud ha tirat per terra, ha posat als peus dels cavalls la poca o molta confiança que els ciutadans i ciutadanes poguessin tenir en les institucions i en les autoritats en matèria de consum, perquè no podem deixar de banda que, des que va esclatar la crisi de l'encefalopatia, la venda de carn de boví ha caigut a l'entorn del 50% i això mai havia succeït. Abans, altres afers –tots ho recordem–, per exemple el clenbuterol, les dioxines, els antibiòtics, etcètera, havien produït petites sacsejades en els mercats, però mai això d'ara, que és un autèntic terrabastall.

Per tant, davant d'aquesta situació que no agrada a ningú –segur que no agrada a ningú–, el primer que cal fer és una campanya d'informació a través dels grans mitjans de comunicació, especialment a televisió, per informar els consumidors de les condicions en què es poden consumir els productes carnis. És evident que aquesta mesura no serà suficient, però sí que és absolutament necessària per començar a remuntar la crisi. Cal també una revisió amb profunditat dels ajuts a tot el sector de la carn i molt especialment als punts de venda final: els comerciants carnisers. Ajuts no només vol dir subvencions o crèdits tous, que estan bé i són necessaris, però són insuficients, ajuts també vol dir facilitats per a la reconversió, ajuts vol dir negociar amb qui calgui –i qui calgui és el Govern central– aquests ajuts.

Per tant, és absolutament imprescindible que tots els productes arribin als consumidors amb les màximes garanties, siguin d'on siguin i vinguin d'on vinguin. S'imaginen el que podria succeir, si torna a sorgir qualsevol problema relacionat amb la salut, perquè estigui arribant carn al mercat que no reuneix les condicions sanitàries òptimes per a la venda? Per tant, es fa necessari extremar els controls i fer-los amb tot el rigor per poder garantir al consumidor que tots els productes que estan a la venda reuneixen totes les condicions que els fan aptes per al consum, més enllà del seu punt d'origen, del procés intermedi. Dit d'una altra manera, des de les institucions i els poders públics hem de garantir sempre, en qualsevol indret i amb qualsevol condició, el producte des de la granja a la forquilla.

I ja per acabar, senyor president, senyores i senyors diputats, els diré amb tota cordialitat i amb tot el respecte, però també amb tota la contundència, que els responsables polítics, no parlo dels tècnics ni parlo dels professionals, que ningú es confongui, els responsables polítics, repeteixo, no estan a l'alçada de les circumstàncies, a l'alçada d'allò que la societat demana, i és que tenim la percepció que això del consum no s'ho creuen, pensen que no va amb ells. Però nosaltres som generosos i esplèndids –generosos i esplèndids–, i estem disposats a donar una nova oportunitat als responsables que estan al capdavant de les polítiques de consum. Per tant, els demanem que facin un projecte consumarista i ens demostrin la seva vàlua i, el que és més important, facin que retorni als consumidors, és a dir a les ciutadanes i als ciutadans, la confiança que mai, mai, haguessin hagut de perdre.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Fernández Martínez

Res més, senyor president, i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Han presentat esmenes tots els grups restants de la cambra. Per defensar les d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Ferrer.

El Sr. Ferrer i Gironès

Moltes gràcies, senyor president. Amics, estem avui amb unes esmenes que hem presentat pensant que eren molt raonables, plenes de racionalitat, i esperem que Convergència i Unió i el PP hi votin a favor. La llàstima és que pels passadissos el portaveu de Convergència i Unió ens ha dit que algunes no ens les volen votar a favor.

A la primera esmena que hem fet diem contundentment que gràcies als controls que existeixen avui a Catalunya els consumidors poden estar absolutament tranquils, que amb la carn no hi ha cap problema. El senyor conseller sap que a la Comissió d'Indústria, Comerç i Turisme vaig, també, donar aquesta possibilitat: que el Govern ho digués, amb la boca plena, davant de totes

les televisions, i no ho va dir. I no ho va dir, amb la qual cosa, això, a mi, em va preocupar molt. Ara, ho tornem a dir. No pot ser que les notícies referents a aquest tema sempre siguin negatives. Avui, els diaris d'avui amb grans titulars parlen d'una vaca, d'una vaca de Canovelles. No pot ser això! Això hauria d'estar absolutament contrarestat. I estic absolutament d'acord amb el conseller Subirà quan diu que aquest tema és un tema de sentiments, és una qüestió psicològica i que, per tant, per lluitar-hi en contra s'ha de lluitar també psicològicament. La millor psicologia seria, doncs, que el Govern de la Generalitat garanteixi plenament i d'una manera absoluta que tota la carn que es ven en el mercat català no hi ha absolutament cap perill. I ja està. Dir-ho! Dir-ho tranquil·lament. Si és així, per què no s'ha de dir, senyor conseller? Doncs jo proposo que ho votin.

L'altre punt és un punt que parla i ve arran que el conseller d'Agricultura va dir: «Bé, una cosa són les vaques que es fan a Catalunya, però, de controls, la carn d'Argentina no en passa cap.» Allò també em va esvejar, perquè la carn d'Argentina es ven, sobretot, a les grans superfícies. Aleshores, nosaltres no entenem com la carn produïda a Catalunya tingui molts de controls i, en canvi, la carn importada no en tingui. Diuen: «Oh! És que això depèn de Madrid.» El que depèn de Madrid què és, el control? Però la sanitat, la seguretat, la garantia, depèn del nostre Govern. Per tant, jo diria que la mateixa exigència i el mateix requisit que es demana per a la carn que es produeix a Catalunya s'ha de fer per a la carn que s'importa.

Un altre tema és que no n'hi ha prou que la granja es controli, que l'escorxador es vigili, també cal que el carnisser tingui les condicions higièniques mínimes que actualment s'exigeixen. Aleshores, el gremi de carnisers demana que un reglament que ja està en marxa es posi i es promulgui. Sembla que aquesta qüestió es votarà a favor.

Però, senyor Maragall, ha de saber... , ha de saber que les vaques, en plena crisi, a l'escorxador del Gironès, tota la feina era per les vaques que es mataven a l'estil musulmà. És a dir, que els clients musulmans tenien confiança en les vaques perquè hi havia un imam, i en canvi als veterinaris de la Generalitat no se'ls té confiança. I això és molt greu, és molt greu. Per tant, nosaltres el que hem de demanar és que, com a mínim, la confiança que tenen els musulmans a la seva manera de matar també la tinguin amb els que són de religió laica o cristiana.

I el darrer punt de les nostres esmenes és que exigim que les etiquetes siguin unificades. El gremi de carnisers està preocupat perquè, segons l'escorxador o la sala de desfer que li subministra la carn, en unes posen un tipus d'etiqueta i en unes altres un altre. Es demana que les etiquetes siguin úniques, que només n'hi hagin unes, que hi hagin els mateixos requisits i que sigui comprensible per a la ciutadania. L'excusa que sembla que es dona és que diu que això ho haurà de fer la Unió Europea. Bé, però si aquí anem pel principi de la subsidiarietat, hem de pensar que allò que podem fer nosaltres, per què cony hem d'esperar que ens ho facin els de més amunt? Aleshores, demanem que es faci la

unificació dels criteris, dels requisits, de la forma de l'etiqueta, per tal que sigui comprensible per al carnisser i que sigui comprensible per al qui compra la carn.

Senyor president, res més, i estem esperançats que aquestes esmenes tan raonables ens portin l'èxit i no la desolació.

El president

Senyor diputat, que hi hagin vaques boges ja ho sabem, però que els veterinaris hagin de tenir condicions sacerdotals mai s'ho havien pensat, ells. Gràcies.

Té la paraula per Convergència i Unió l'illustre diputat senyor Carles Pellicer.

El Sr. Pellicer i Punyed

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, davant la presentació de la Moció subsegüent a la interpellació de política de consum, el posicionament del nostre Grup és el següent. Referent al primer punt, pel que fa a referència a la creació d'una direcció general, específica de consum, dir que no procedeix aquesta creació nova, perquè ja existeix una direcció general de consum. I existeix sobre una matèria específica: sobre el consum, i si el que es pretén amb aquesta proposta tan específica, que és que hi hagi més dedicació i més dotació de recursos per tal que sigui més efectiva, també hem de dir que aquesta direcció general té un bon funcionament i que compleix perfectament els seus objectius, i no té una ubicació estranya, com es deia a la interpellació, sinó que respon a un plantejament ben clar, evidentment, per part del Govern.

Que la Direcció General de Consum i la de Seguretat Industrial vagin juntes, també té una justificació, pel fet raonable que l'objecte d'ambdues és el consumidor, i per tant, el destinatari principal, el ciutadà, és atès tant des del vessant de defensa dels seus drets com a consumidor, com pel que fa referència a la seva seguretat. Així, per exemple, cada vegada és més intensa i més necessària..., que la Direcció General de Seguretat Industrial faci el control, per exemple, dels ascensors, de la ITV, com moltes altres coses. Per tant, ja avanço que en aquest punt nosaltres no votarem a favor.

Sobre el punt número 2 de la Moció presentada i sobre el pressupost, dir que des de l'any passat s'ha procedit a un increment mitjà de recursos destinats al consum d'un 20,6%, i per tant, s'ha procedit, ja, a un progressiu augment del pressupost de la Direcció General de Consum. Una direcció general que desenvolupa eficientment les seves funcions, i prova n'és que, per exemple, el Bureau Veritas Quality International ha fet una valoració positiva amb la ISO 2002, i que, també, els mateixos usuaris, amb enquestes fetes pel Departament, els consumidors han fet una valoració positiva del 90% dels casos en què la Direcció General és útil o molt útil.

Per tant, això són exemples que la Direcció General funciona, i jo no li faré esment perquè a la interpellació es va dir prou, per part de l'honorable conseller, del telèfon del consumidor, del sistema d'arbitratge, de la unitat personalitzada d'atenció al consumidor, o bé de

la informació que a través d'Internet, sovint, els consumidors utilitzen, però d'això ja en vam parlar prou i suficient. Respecte a la Direcció General, dir-li una altra vegada que la Direcció General funciona bé. Per tant, aquest segon punt tampoc li acceptarem.

I en el punt 3, que hem presentat una esmena, dir que el plantejament és bo, però crec que el plantejament de vostès jo diria que no ha anat en la línia encertada. Jo dic que és cert que el sector en aquest moment té un greu problema i que hi ha hagut un descens molt important del consum de carn de vedella, això és cert, i per tant el sector té greus i grans prejudicis, des de la producció fins al comerciant. Es tracta de fer campanya, certament, es tracta d'arribar com a més gent millor, també és veritat; però el plantejament ha de ser en positiu, crec que aquest és l'aspecte més remarcable de la intervenció. Al consumidor se l'ha d'informar en positiu, fent prevaler el que és un fet objectiu, com la qualitat. Creiem que no és moment d'informar de cap condició per al consum. Vostès plantegen en aquest punt «en els termes de donar a conèixer les condicions per al consum», i això té un caràcter negatiu.

Ho veiem d'una altra manera, ho veiem en positiu –ho repeteixo i hi insisteixo. El Govern ha dit i manté, i ho ha dit, reiterades vegades, que la carn que hi ha als punts de venda i de consum a Catalunya és un producte segur –és un producte segur. I, per tant, no es tracta ara d'insistir en quines són les condicions, es tracta de donar a conèixer quina és, evidentment, la qualitat. Això no és comprar una mercaderia a condició, sinó posar-la sota reserva d'alguna cosa. Creiem que això dóna poca seguretat, i creiem que no és prudent emprendre accions destinades en aquest tema. Per tant, presentem una esmena perquè es realitzin campanyes d'informació.

Per altra banda, sobre el tema del sector, de l'ajut al sector carni, entenem que el Govern de la Generalitat té constituïda una comissió i que hi ha hagut línies importants d'ajudes, com és la de 2.000 milions de pessetes per part de l'Institut Català de Finances, i aquí, en aquest cas, donarem suport a l'esmena presentada, de creació d'una línia de crèdits tous amb una cadència de dos anys per als comerciants afectats. Per tant, dir que, també, en el punt cinquè sobre la carn que s'importa a l'Argentina, hem de dir, també, que en aquest cas procedeix d'establiments autoritzats i que té unes garanties de control, fins ara, evidentment bones i que, en definitiva, la carn que fins ara s'ha venut era una qüestió controlada per l'Administració central. Això dir-ho, i que ara, en aquest moment, per una qüestió de la febre aftosa, les importacions s'han tancat. Per tant, aquest és un tema important a destacar, també.

I dir que, respecte a l'esmena presentada per Esquerra Republicana, acceptarem la part corresponent que es faci un reglament per al sector carni, perquè entenem també que és un dels aspectes que controla i que donarà seguretat a un sector que pateix unes conseqüències que, ells, evidentment, no en tenen cap culpa... (*El president diu: «Senyor diputat...»*) Quina capacitat de reacció té un sector en què no està la solució a les seves mans? Per tant, amb aquest posicionament, el nostre

Grup de Convergència i Unió donarà suport a aquesta Moció amb els punts que ja els he comentat de les esmenes que li deia abans.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, a vostè, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Bé, tot i que la interpellació deia que anava de política de consum, al final han aparegut també aspectes relacionats amb el comerç, perquè hem acabat parlant dels carnisers i, per tant, de comerços. Però, tot i així, nosaltres creiem que cal donar més importància a la part de consum, que, de fet, d'això es tractava, i per això hem plantejat unes esmenes en aquest sentit. D'entrada dir una cosa: a nosaltres ens preocupa i molt la manera com des del Departament d'Indústria, Comerç, Consum i Turisme, s'ha estat tractant el tema de les vaques boges, entre altres coses perquè no s'ha tractat. I, si no, mirin, ahir apareix una nova vaca boja. Qui està preocupat pel tema? Els consumidors. Qui fa declaracions a les ràdios, a les televisions o en els diaris? El conseller d'Indústria i Consum en fa? No. Per què no en fa? Doncs perquè no l'importa aquesta problemàtica, no l'importa quines conseqüències poden tenir les vaques boges en els consumidors.

I, per tant, nosaltres creiem –i estem d'acord amb el diputat que ha proposat aquesta Moció–, que és que no s'estan agafant les coses seriosament, i creiem també que és el moment de plantejar un gir importantíssim en les polítiques que es fan de consum. I és per això que hem proposat una esmena que plantejàvem no de fer una direcció general de consum com planteja el Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sinó de reorganitzar les competències dels departaments i crear un nou departament, una nova àrea, diguem-ne com vulguem, per agrupar les competències relacionades amb consum i amb seguretat alimentària. Creiem que això és clau, perquè arriba un moment que els consumidors no tenen seguretat sobre el que mengen, sobre el que consumeixen, i es creen unes importants desinformacions, diríem, que fa que de cop i volta baixi el consum d'un determinat aliment, que això crea unes conseqüències en uns altres sectors que s'hi han de guanyar la vida, com són els pagesos o els ramaders, quan moltes vegades es podrien haver evitat.

Per tant, nosaltres insistim en la importància de tractar el consum i la seguretat alimentària des d'una altra manera que la que s'està tractant en aquests moments, i per això creiem que la forma que té ara de competències, dins del Departament d'Indústria, diluït amb seguretat industrial i no sé què més no és la forma. Com tampoc creiem que ha de ser d'una direcció general amb les característiques que està tenint el consum en aquests moments, i per això insistim que han d'haver-hi les competències distribuïdes d'una altra manera. Hi ha altres països europeus que ja s'ha fet i que fins i tot hi han anat a parar competències que tradicionalment

estaven considerades com d'Agricultura i de Ramaderia, perquè així seria la manera que els consumidors tinguessin un referent i que el Govern es pogués preocupar d'una manera molt més seriosa d'aquests consumidors que no pas està fent ara. I, evidentment, aquest nou departament, aquesta nova àrea hauria de tenir recursos pressupostaris suficients.

Nosaltres hem plantejat una altra esmena, també, relacionada –com s'ha dit fins ara– amb la carn argentina. Nosaltres creiem que no ha de ser només de la carn argentina, ha de ser de tota la carn extracomunitària que arribi aquí al nostre país la que ha de complir unes condicions que garanteixin la seguretat alimentària a la qual em referia abans. Per què l'argentina sí i les altres no? Tota la carn que arribi a les botigues, a les grans superfícies, ha de tenir una garantia, i això és del que s'hauria de preocupar precisament aquest nou departament o aquesta nova àrea.

Quant a la resta de punts de la Moció que nosaltres no havíem esmentat, evidentment entenem –i que són els que tenen més relació amb el comerç, com deia abans– que si hi ha hagut uns col·lectius molt afectats per aquesta crisi de les vaques boges, doncs és bo que des del Govern també es prenguin les mesures per evitar que la situació sigui més dramàtica, i per això estem d'acord amb aquests punts que plantegen negociar algunes mesures per ajudar que la problemàtica sigui menor.

I quant als dos punts que, segons sembla, si m'he de posicionar ja, s'acceptaran, d'Esquerra Republicana, el nostre vot també serà favorable. En canvi, el punt 1 s–que demanàriem votació separada del punt 1–, com que nosaltres creiem que només la Direcció General de consum no dóna aquesta nova visió que nosaltres plantejem, ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. La il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller té la paraula pel Grup Popular.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular considera, com així ho ha manifestat diverses vegades en aquest Parlament, que les crisis alimentàries han provocat una desconfiança en la població; per tant, és del tot necessari incrementar la seguretat alimentària, perquè no hem d'oblidar que és un mandat constitucional que consagra el dret a la protecció de la salut i atorga als poders públics la competència per organitzar i tutelar la salut pública, i li encomana la garantia de la defensa dels consumidors i dels usuaris. No podem oblidar, però, que, en matèria alimentària, la naturalesa multifactorial, la indubtable complexitat que la seva gestió requereix fa necessari disposar d'instruments que integrin els elements intersectorials, interterritorials internacionals amb la finalitat de garantir la gestió integral de la seguretat alimentària a tota la cadena alimentària, amb l'objectiu bàsic que no hi hagi cap animal de risc en aquesta cadena.

En aquest sentit, en el darrer Ple es va aprovar una Moció, a iniciativa del Grup Popular, per tal de crear l'Agència de Seguretat Alimentària a Catalunya, en coordinació amb l'Agència Espanyola i també ha d'anar en coordinació amb l'Agència Europea. Creiem que és en aquest organisme on totes les administracions han de coordinar totes les seves actuacions per tal d'aconseguir i assolir aquest objectiu.

No obstant això, també el Grup Popular, fa un mes aproximadament, va presentar també una moció, que es va aprovar amb la resolució de la Moció 59/6, amb l'objectiu d'atenuar en la mesura del que és possible l'impacte de la crisi i restablir l'equilibri entre l'oferta i la demanda, i en aquesta línia hem presentat les nostres esmenes.

El Grup Popular ha presentat tres esmenes. La primera esmena és referent a intensificar les campanyes informatives. Nosaltres creiem que, en la línia d'un punt d'aquella Moció que ja establí continuar garantint i fent campanyes informatives, creiem convenient estendre aquestes campanyes als grans mitjans de comunicació per tal que tothom pugui saber en quines condicions es consumeix la carn i els requisits que aquestes tenen, sobretot per paliar els efectes de la baixa en el consum de carn.

La segona esmena anava encaminada a establir una línia de crèdits tous amb carència de dos anys per als comerciants de carn de vacum i menuders afectats per aquesta malaltia. Nosaltres considerem que és molt important que, ja que també en aquella Moció que he fet esment, la 59/5, s'establien una sèrie d'ajuts, en aquesta Moció s'incorporés establir una línia d'ajuts amb crèdits tous i sobretot amb la carència de dos anys perquè tots aquests carnisers puguin afrontar aquesta crisi sense necessitat de comprometre el capital, que ja ha estat suficientment minvat per aquesta baixa en el consum.

Així mateix, com el Grup proposant també ha fet esment a la col·laboració de l'Estat, haig de dir i li vull recordar que el Govern va aprovar un Reial decret per adoptar ajuts compensatoris als sectors afectats per paliar els efectes amb dotacions de 19.000 milions de pessetes i 50.000 milions de pessetes.

Així mateix també presentarà un pla de reestructuració de tot el sector.

Respecte als punts de la Moció del Grup proposant, haig de dir que nosaltres no estem d'acord a crear una nova direcció de consum, perquè creiem que no s'han d'adoptar o s'han d'establir noves estructures administratives per portar a terme unes funcions que estan prou ben definides en l'actual organització. Creiem que en l'actual organització ja s'adopten aquestes mesures; el que potser sí que s'hauria és de millorar l'eficàcia d'aquestes mesures que s'adopten, però que tot això no implica que hi hagi una reestructuració administrativa. Respecte al segon punt, tampoc estem d'acord perquè considerem que, amb aquestes dotacions econòmiques de què disposa aquesta Direcció, són suficients per portar a terme i desenvolupar les funcions que té encomanades; una altra cosa és que estableixin línies d'ajuts

o crèdits complementaris per afrontar situacions de crisi. Però, en tot cas, com no és l'objectiu d'aquests dos punts, nosaltres no hi estariem d'acord.

Després, nosaltres, respecte al punt 5 sobre la carn argentina, nosaltres demanàvem la seva supressió, perquè, darrerament, primer que és una competència de l'Estat en salut exterior, és una competència de l'Estat i l'Estat ja garanteix, amb les mesures que adopta, aquesta seguretat alimentària. I després també hi ha una sèrie d'instruccions de la Unió Europea en els darrers mesos –6 d'abril, març, etcètera–, perquè, donada la crisi sociosanitària i la situació sociosanitària de l'afectada a l'Argentina, està prohibit que, a partir de dia 15 d'abril, s'importi aquesta carn a la Unió Europea. Com és un tercer país, en aquest cas està prohibit. Per això no considerem que sigui necessari establir mesures addicionals, primer, perquè no és competència de la Generalitat, sinó que és competència de l'Estat i, segon, perquè està prohibida la seva importació i, per tant, nosaltres no hi donariem recolzament.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor diputat, per posicionar-se sobre les esmenes.

El Sr. Fernández Martínez

Sí, senyor president. Molt breument, molt breument. Nosaltres mantindríem el primer punt, malgrat les esmenes, perquè a cap país del nostre entorn –a cap país del nostre entorn– la seguretat industrial i el consum van junts, van plegats. Per tant, creiem que és bàsic i fonamental que una direcció general de consum tingui volada pròpia i tingui la seva pròpia entitat.

Pel que fa als recursos, el punt número 2 de la Moció, l'actual dotació pressupostària és evident que és insuficient. L'illustre diputat de Convergència i Unió parlava d'un pressupost que ha augmentat el 20%, però de quant? El 20% de què? Perquè, és clar, l'any 96, quan es van refundar les dues direccions generals, el pressupost va ser de 524 milions, i el 2001, de 586. Per tant, del 20% res; si de cas l'any passat que és quan més va caure. Per tant, aquest punt també el mantindríem.

El punt número 3, aquí sí que acceptariem l'esmena de Convergència i Unió. I el punt 4, perdó...

El president

Vagi precisant, de Convergència, quin és l'esmena que vostè admetria, si us plau.

El Sr. Fernández Martínez

La de Convergència, acceptem l'única que ha proposat, que és...

El president

No, n'hi ha tres de Convergència..., si no m'equivoco.

El Sr. Fernández Martínez

La número 1, senyor president...

El president

Perdó, perdó.

El Sr. Fernández Martínez

La número 1, senyor president, aquesta l'acceptem. I aleshores al número 4 fem una transaccional –al número 4 fem una transaccional, que la hi dono aquí–, i al número 5 fem una altra transaccional.

El president

Molt bé. 1, 4 i 5.

El Sr. Fernández Martínez

Sí, exacte. No, la 1 es manté.

El president

La 1 es manté, sí.

El Sr. Fernández Martínez

I acceptem, d'Esquerra Republicana, la creació d'un punt 6, i també la creació d'un punt 7, que es corresponen amb les esmenes 3 i 4 d'Esquerra Republicana.

El president

Molt bé.

El Sr. Fernández Martínez

D'acord, senyor president?

El president

D'acord.

El Sr. Fernández Martínez

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Amb les esmenes introduïdes passem... *(El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.)* Sí?

El Sr. Camp i Batalla

Votació separada, senyor president.

El president

Del punt 1?

El Sr. Camp i Batalla

No, miri, amb un sol bloc, el punt primer, el segon, el cinquè, la resta del punt 4 no esmenat, l'esmena número 2 acceptada del Grup Parlamentari Popular, i el nou punt setè que correspon a l'esmena número 4 del Grup d'Esquerra Republicana. Un bloc.

El president

Això en un sol bloc, molt bé.

El Sr. Camp i Batalla

I, si és possible, un altre bloc que formés part dels punts tercer amb l'esmena número 1 incorporada del Grup de Convergència i Unió; el punt quart a la part que correspon a l'esmena número 2 del Grup Popular...

El president

La resta del punt 4.

El Sr. Camp i Batalla

Que és la resta del punt. I finalment, el punt que correspon ara a un nou punt sisè, que és l'esmena número 3 d'Esquerra Republicana.

El president

Amb tot, Iniciativa per Catalunya m'ha demanat votació separada de la 1. Per tant, farem primer la 1; després, el bloc que ha demanat el portaveu de Convergència i Unió, i després, el tercer bloc.

Comencem pel punt número 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 60 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

A continuació, els punts 2, 5, la resta del punt 4 no esmenat i el nou 7.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 65 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

I a continuació, el punt 3 amb l'esmena número 1 de Convergència i Unió incorporada, la resta del punt 4 i el 6 amb l'esmena número 3 d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assistència a la gent gran (tram. 302-00110/06)

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'assistència a la gent gran. La presenta Esquerra Republicana de Catalunya i la defensa l'illustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc m'agradaria agrair la transacció que hi ha hagut entre tots els grups en una moció –creiem– important per als geriàtrics municipals del nostre país i que crec que el diàleg que hi ha hagut entre els diputats, entre els grups esmenants i el proponent farà efectiva que per fi tinguem una directiva que pugui arreglar una mica aquesta situació d'una certa anomalia que venien patint els geriàtrics municipals. Agraïm molt especialment a la senyora Pilar Malla, a la senyora

Alícia Sánchez-Camacho, al senyor Hinojosa, a la Conselleria, a la mateixa consellera, que sé que hi ha intervingut, el fet que avui puguem presentar un text que garanteixi el futur dels geriàtrics municipals i la seva participació efectiva en els recursos de l'Administració.

El text transaccionat queda, en el primer punt: «Potenciar i millorar les polítiques socials preventives per a les persones grans», que em sembla un fet genèric que hauria de ser, evidentment, per part de l'Administració, de qualsevol Administració, ja un objectiu important.

El segon punt, que jo crec que és molt important, que diu: «Prendre les mesures necessàries perquè en el termini de quatre anys tinguin igual suport econòmic i tècnic els serveis i equipaments per a la vellesa de titularitat municipal que els que tenen els de la Generalitat de Catalunya.» És evident que aquesta manca de recursos en el qual s'ha vingut insistint en aquesta cambrà fa que per fi puguem albirar que aquest futur econòmic, indispensable per al manteniment d'aquests serveis geriàtrics municipals, en un termini també prudential, donada la divergència i diferència que hi ha entre les diferents geriàtrics municipals que existeixen al nostre país, perquè no tots provenen de la mateixa situació, des dels hospitals de pobre fins als mateixos ordes religiosos diferents que hi ha, fan que també els estatuts i els reglaments que regeixin aquests geriàtrics siguin diferents i, per tant, s'hagin d'adequar al millor possible perquè hi hagi una actitud unitària per poder-ho fer possible, fa, doncs, que per fi puguem tenir una directriu important a l'hora que es tinguin uns recursos ordinaris importants per part de l'Administració, que és la que té competència, evidentment, en la gent gran.

El tercer punt seria: «Mantenir fórmules de conveni estable entre els ens locals i el Departament de Benestar Social per al suport, el manteniment i seguiment ordinari dels recursos municipals per a la gent gran i de la tasca que desenvolupen.» Aquest també creiem que és un tema important, perquè si fins ara els geriàtrics municipals s'havien d'acollir a la fórmula de centres col·laboradors, que no garantia necessàriament la continuïtat dels recursos a l'any vinent, faria que s'arbitrés un tipus de fórmula concertada, conveniada, que poguessin fer que progressivament i sense la provisionalitat en què es troben ara, doncs, tinguessin ja la garantia que any rere any s'anessin rebent els recursos necessaris amb aquesta fórmula conveniada o concertada i que no haguéssim de patir per sortir en un programa anual que moltes vegades se sap quan s'obre i no se sap quan es tanca i que està una mica a l'albir, al lliure albir de les polítiques que puguin venir al futur. Jo crec que aquest és un element indispensable que hauria de sortir regularment en els recursos ordinaris, també, de l'Administració de la Generalitat i, per tant, és un tema important.

I el darrer punt: «Potenciar i millorar les fórmules de provisió establertes a la normativa dels serveis socials vigents, d'acord amb els principis de competència i concurrència que permetin el manteniment de la transparència en la provisió i la gestió dels serveis socials.» Això molt encaminat, també, perquè hi hagi per part de l'Administració un seguiment i alguns acords, siguin plurianuals o siguin en el temps que es determinin, pel

fet que les inversions que es fan en els centres dependents dels serveis municipals, doncs, també tinguin una regularitat. Ja sé que actualment això funciona a través de l'empresa GISA, però hauríem, també, d'establir algun mecanisme per assegurar que aquesta necessària inversió per al manteniment de les infraestructures dels mateixos centres geriàtrics pugui ser possible.

Jo, només agrair una altra vegada a tots els grups esmenants que hagin tingut la sensibilitat i a la consellera per arribar a un acord en el qual crec que aquesta és una moció important, i, agraïnt això, donaria per acabada la meva intervenció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Ha presentat esmenes el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi té: la paraula la il·lustre diputada senyora Pilar Malla.

La Sra. Malla i Escofet

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, les nostres esmenes eren més –jo diria–, més de matís que de contingut. Estàvem d'acord amb el contingut de la Moció que va presentar Esquerra Republicana, però en el punt 1 de la Moció ens semblava que hi havia uns retocs a nivell tècnic perquè, vertaderament, en el camp social, polítiques preventives d'assistència no existeix com a tal –si són preventives, no són d'assistència–, i la modificació era aquesta. I també ens va semblar que tampoc tenia res a veure el nou marc de reforma de l'ICASS, perquè és un marc d'estructura, d'organització, no és un marc de programa ni d'objectius. Per tant, doncs, semblava que no tenia res a veure i era més correcte redactar el primer punt més concís i que fos més just en la terminologia i en la situació actualment del Departament.

En el punt segon de l'ordre del dia, a nosaltres ens semblava que..., i estem molt d'acord amb la interpellació que va fer el senyor Vigo el primer dia a l'honorable consellera, dient que moltes vegades tenia la impressió que s'acordaven iniciatives i resolucions en el Parlament i que després no es podien dur a terme. I jo penso que, d'això, potser alguna vegada el Govern en té la culpa, però també en tenim la culpa nosaltres perquè demanem coses impossibles i, tal com estava redactat, ens semblava que era bastant i impossible poder equiparar els serveis i equipaments socials per a la vellesa de titularitat municipal o privada amb els que tenen actualment a l'ICASS, perquè la diferència és molt gran.

Per tant, si no es donava un termini era summament impossible de fer-ho, i amb aquesta idea de fer possible el que nosaltres votem, que el nostre Grup Parlamentari ens ho demana i ens diu, sempre ens demana que no proposem coses que són impossibles, sinó realitats, perquè el Parlament també em sembla que amb això adquireix més garantia i més credibilitat, amb aquesta intenció vam nosaltres proposar una esmena en què demanava un termini de tres anys –actualment s'ha demanat de quatre anys, no tenim cap inconvenient perquè sigui un termini de quatre anys– per estudiar i

veure com es poden equiparar les ajudes tècniques i econòmiques dels serveis de titularitat de l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials amb els de titularitat municipal.

Quant als altres dos punts, nosaltres no vam presentar cap esmena; estem d'acord amb les transaccions que s'han fet, ens sembla que milloren la redacció i, per tant, anuncio el vot favorable del nostre Grup Parlamentari.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament, com ja s'ha llegit, s'ha explicat, s'ha comentat, hem arribat a una esmena transaccional sobre la Moció que ens havia presentat Esquerra Republicana. Una esmena transaccional –no se'ls escapa, senyores i senyors diputats– que no satisfà plenament ningú, però són uns mínims en els quals ens posem d'acord per fer avançar, per concretar determinades accions. Per tant, en aquesta línia de poder arribar a un consens tots hem renunciat a alguna cosa, i finalment crec que hem fet un text assumible per tothom. Però jo, de totes maneres, tot i agraint-li a la senyora Pilar Malla el seu realisme quan diu: «Home, presentem coses que es puguin complir», jo estic molt d'acord amb això, no en aquest cas, sinó en molts altres casos. Hi estic molt d'acord perquè posar contra l'espasa i la paret l'executiu aprovant aquí coses que sabem que no seran fàcilment realitzables, doncs, és legítim, es pot fer, però no és pràctic; al final no fem allò que s'ha de fer, que és anar avançant i anar resolent els problemes dels nostres ciutadans.

El punt número 2, que hem aprovat, que aprovarem, que hem signat –per tant, aprovarem–, és un punt conflictiu, és un punt difícil, tot i els quatre anys que hem concedit, tot i els quatre anys que diem al Govern que té de termini per equiparar unes i altres residències; sabem que serà difícil, perquè, probablement, les coses diferents no es poden fer iguals, i és veritat que hi han residències municipals que no són iguals que les altres, perquè tenen altres orígens, perquè tenen altra forma d'administrar, perquè poden tenir, per exemple, una fundació que els empara, perquè poden tenir fonts d'ingressos d'altres vies que no siguin exactament el presupost públic. En fi, hi ha diferències. Perquè presten uns serveis diferents als altres; hi han diferències. Serà difícil, però ens hem compromès, és un acte de voluntat ferma d'intentar entrar en el problema a fons i equiparar-lo amb tot el que sigui equiparable i, com a mínim, saber exactament que l'objectiu és aquest i que anirem caminant cap a aquesta consecució de l'objectiu final.

No cal repetir el discurs del senyor Vigo, que l'altre dia va fer un plantejament correcte i que la consellera ja el va documentar, però només fer un comentari arran...

perquè ens convé tenir aquest criteri, ens convé estar segurs que el que estem fent ho fem i ho fem bé, i ho fem a vegades millor que altres. De la lectura de la intervenció del senyor Pere Vigo, dona la sensació que som un país, Catalunya és un país que està quedant al darrere d'altres comunitats; de la lectura de les dades que dona la consellera, dona la sensació absolutament contrària, i és amb la que ens hem de quedar, perquè és la més optimista i més realista. I jo vull aquí manifestar la meva satisfacció i el meu convenciment que no estem darrere de les altres comunitats autònomes, sinó que, al contrari, estem, en aquesta via, com en moltes altres, obrint camí, i manifestar la nostra voluntat de continuar obrint camí en la protecció de la gent que menys pot a la nostra societat.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula la illustre diputada senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com ja han dit els diputats que han parlat abans, aquesta és una moció important, i és una moció important perquè crec que el tema de la gent gran, el tema de la gent gran dependent, no dependent, el seu lleure, el seu oci, el tractament de la dependència, és un dels grans debats i és un dels grans reptes de futur. Ara, aquesta interpellació estava estrictament centrada en el que era la prestació especialitzada, prestació residencial, i sobretot el tractament de les residències municipals amb la resta de residències. Jo crec..., i això el diputat proponent, com a alcalde, a més com a alcalde d'un municipi de les comarques gironines, és molt bon coneixedor de la realitat municipal, i per això va ser molt específica i molt concreta, la seva interpellació, i a més jo crec que molt oportuna.

Jo voldria agrair també l'acord al qual hem arribat tots i cadascun dels diputats que hem transaccionat aquest text, aquesta Moció, i sobretot agrair al diputat proponent l'acceptació de la meva darrera esmena, la quarta, la qual s'incorpora íntegrament al text final de la Moció.

Repasant el que s'ha dit i veient cadascun dels punts esmentats, al primer crec que ha estat correcta l'adequació de fer i de deixar palès potenciar i millorar les polítiques socials preventives i, com molt bé ha dit la senyora Pilar Malla, al marge del que era l'estructura més apropiada, gairebé organitzativa, de l'ICASS, que no pas amb relació al que serien les polítiques socials preventives i assistencials amb caràcter general.

El segon, el tercer i el quart punts crec que deixen molt paleses també la importància, la potenciació de la presència i la vertebració del territori. Parlen de diferents vessants: parlen de l'aspecte econòmic, de l'aspecte del suport tècnic i de qualitat de les residències municipals; parlen també del que preocupava el diputat proponent –i crec que era una necessitat, tot i coneixent la complexitat que això suposa, però–, l'estabilitat en la relació dels ens locals amb el Departament de l'Executiu, per

tal de negociar les provisions dels equipaments en matèria residencial. Per això crec que aquesta segona, «prendre les mesures necessàries, i en un termini de quatre anys», com bé s'ha dit, és una realitat difícil, equiparar el mateix suport tècnic i sobretot econòmic –d'això la consellera n'és ben coneixedora, i també reconeixem l'esforç que s'ha fet des de la Conselleria per tal de poder arribar a un acord en aquest segon punt, que potser era el més complex–, per tal que puguem tindre uns serveis en igual situació, amb igual reconeixement competitiu i, sobretot, amb igual prestació de serveis per a tots els ciutadans, ja siguin els residencials, municipals o la resta.

Respecte als centres col·laboradors, que també era el que preocupava el diputat proponent, crec que ha quedat molt clar, amb aquesta transacció en el tercer punt, que establim..., no concertacions –permeti'm la matisació, senyor diputat–, sinó convenis, fórmules de convenir, de fer convenis estables entre els ens locals i el Departament de Benestar Social, per tal de fer no solament el manteniment, sinó també un aspecte que crec important i que no s'ha d'oblidar, i és el seguiment ordinari. A vegades ens en descuidem, de com s'estan fent, com s'estan duent a terme les prestacions, o no ho recordem amb la importància que mereix, i el seguiment ordinari, sobretot a través d'aquests convenis, és a dir, que es puguin establir clàusules en aquests convenis entre els ens locals i els departaments per fer aquest seguiment, és important.

I, en darrer punt, la potenciació i millora de les fórmules de provisió establertes. Crec que s'ha de fer constància de dos aspectes que aquí s'han reconegut, que són el principi de la competència i el principi de la concurrència, és a dir, poder permetre la millor i la major transparència en les inversions que –com molt bé ha dit també el senyor diputat–, a través de GISA, es facin per a la provisió i la gestió de la prestació d'aquests serveis en la gestió dels serveis socials.

Jo només tancaria aquesta intervenció reconeixent que és una proposta important, per la seva concreció i, sobretot, pel que s'acorda quant a l'aspecte econòmic i quant a l'estabilitat de les relacions amb el territori per part de l'Executiu. I sobretot tornar a agrair a tots i cadascun dels diputats que hem estat treballant en aquesta Moció la capacitat i la sensibilitat d'arribar a acords en matèries tan importants com són les residències per a la nostra gent gran.

Moltes gràcies, senyor president; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Per fixar el seu posicionament, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre Grup no ha presentat esmenes en aquesta Moció, per una raó molt senzilla: perquè ja ens estava bé tal com estava i, per tant, no és ni per falta de sensibilitat, ni per falta d'acord, ni per indiferència,

sinó perquè en tot cas ja, hi insisteixo, tal com estava el text, ens estava bé. Fins i tot en la transacció que s'ha fet hi ha algun aspecte que s'ha millorat, ho hem de reconèixer, però hi ha algun aspecte en què al nostre entendre, doncs, s'ha tirat una mica un pas enrere, encara que és un pas endavant respecte al que hi ha ara, i, per tant, també hi donarem suport i hi votarem a favor.

En tot cas, centrant-nos finalment en el que s'aprovarà, fer un breu comentari. Evidentment, en el punt primer, doncs, no podem deixar d'estar-hi d'acord, el de potenciar i millorar les polítiques socials preventives amb relació a les persones grans, i entenem que les polítiques en serveis socials en aquest terreny, com en altres, s'han de basar en el principi de responsabilitat pública, i, per tant, tot el que ve a continuació té sentit, té molt sentit. En tot cas, què és el que ens ve, quin és el tipus de relació que s'estableix entre aquelles residències que han sigut impulsades des dels ajuntaments i quina responsabilitat té la Generalitat? Al nostre entendre, el que han fet els ajuntaments fins al present és anar fent, en alguns casos, provisió de serveis, perquè, en trobar-se que calia resoldre tota una sèrie de necessitats que no estaven previstes, s'han hagut d'avançar en un terreny en què no estava clar qui tenia competències de què. I, efectivament, això genera moltes desigualtats en la situació de les residències municipals, algunes de les quals són millorables, clarament millorables; altres, doncs, funcionen prou correctament.

En aquest sentit, el que cal ressaltar és que potser..., o no «potser»: la nostra valoració és que el Govern de la Generalitat no ha fet esforç suficient en aquest terreny, de tal manera que han sigut els ajuntaments que han hagut que cobrir carències. I, per no dir que totes estan malament o totes no estan prou bé, fa pocs dies vaig estar visitant una residència per a persones grans a Puigcerdà, que és una magnífica residència, i l'aportació que havia fet la Generalitat és de 50 milions de pessetes, amb un cost global d'uns 900 milions de pessetes. (*Remor de veus.*) Que consti que qui em va ensenyar la residència, gestors d'aquesta residència...

El president

Esperi's un segon, senyora diputada, si us plau. (*Pausa.*) Pot continuar.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Hi torno, eh? Una residència en què la Generalitat aporta 50 milions; el municipi, la resta, fins a arribar a prop dels 900. I vull fer constar, hi insisteixo, que qui em va ensenyar aquesta residència no en feia cap queixa, de l'aportació de la Generalitat; qui la faig sóc jo, eh? La valoració d'aquesta diputada és que aquest exemple, com altres, mostra –ja que està aquí la consellera– aquesta desproporció que existeix sovint entre l'esforç fet pels ajuntaments i l'esforç fet pel Govern de la Generalitat.

Pel que fa referència al punt tercer, a nosaltres ens agradava més això d'anar a concerts, que obliga a una delimitació dels costos i els fons de finançament, perquè els convenis sempre són molt més volubles. Amb positiu cal dir que s'hi afegeix un adjectiu: que siguin «es-

tables», i per això valorem que és un pas més respecte a la situació actual, però que de totes maneres considerem nosaltres que caldria avançar cap als concerts i no quedar-nos amb la fórmula dels convenis.

Per tant, el nostre Grup votarà a favor d'aquesta Moció, amb els quatre punts que té.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. No hi ha intervenció per part del diputat proposant de la Moció, perquè tot s'ha concentrat en un text transaccional signat per tots els grups que havien presentat esmenes.

Per tant, comença la votació d'aquest text transaccional.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Se suspèn la sessió fins a les quatre d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i un minut i es reprèn a les quatre de la tarda i nou minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pels lletrats Sr. Santaló i Burrull i Sr. Vintró i Castells.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat pel conseller en cap, els consellers de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria, Comerç i Turisme i la consellera de Benestar Social.

El president

Es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del servei d'electricitat, especialment pel que fa referència als talls de subministrament elèctric (tram. 302-00111/06)

El punt vint-i-tresè de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política del servei d'electricitat, especialment pel que fa referència als talls de subministrament elèctric. La presenta el Grup Popular i per defensar-la té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Molt honorable president, senyories, l'esperit que ens animava, en el darrer Ple celebrat en aquesta cambra, a presentar la interpellació que vàrem substanciar, i el que avui ens porta a fer-ho amb la Moció subsegüent, no és altre que el d'instar el Consell Executiu a dur a terme, en un termini raonable, la producció de la disposició reglamentària que vingui a regular els estàndards

de qualitat aplicables al subministrament d'energia elèctrica a Catalunya. La Moció a la qual m'estic referint està desglossada en cinc punts, que, des del nostre punt de vista, es complementen i vénen, cadascun d'ells, a fer front a un dels aspectes que, des de la nostra perspectiva, constitueixen trets cabdals, fonamentals, en aquesta garantia que nosaltres voldríem preservar.

Així doncs, hem fet especial èmfasi –no m'hi estendré massa en aquest aspecte, tota vegada que ja en el decurs de la interpellació a bastament vaig tenir oportunitat d'explicar-ho a les senyores i als senyors diputats–, però, un dels punts, com deia, en el qual hem posat especial èmfasi, és en l'establiment d'un règim de compensació econòmica en què puguin tenir dret, aquells usuaris del servei de subministrament elèctric que resultin perjudicats per les deficiències que puguin registrar-se en el subministrament d'energia elèctrica.

També hem volgut que es fes esment –i per això, ho hem inclòs– d'un pla plurianual que integri tots els elements que poden coincidir amb aquesta voluntat de millora. Les inversions necessàries que se'n deriven, d'aquesta voluntat, i que, lògicament, han de servir per implementar aquesta pretensió, també, han estat objecte de la nostra atenció i, en definitiva, de la regulació del règim jurídic que pugui resultar aplicable a aquestes interrupcions.

En aquests moments els estàndards de qualitat constitueixen una de les assignatures pendents, i en això coincidim amb el mateix titular del Departament. El conseller Subirà, la setmana passada, fa quinze dies, en resposta a la intervenció d'aquest diputat ja va explicar, entre altres coses, que el Departament estava esperant un decret de qualitat bàsica per, després, construir les especificitats que puguin tenir a veure amb els problemes que en aquests moments estan plantejats a casa nostra. Doncs bé, el decret ja hi és, el decret es va produir el 27 de desembre, és el Decret 1955/2000, està en vigor des de fa quatre mesos i, per tant, nosaltres entenem que a partir d'aquesta disposició ja resulta possible dur a terme tot allò que nosaltres interessàvem del Consell Executiu i que ara constatem en aquesta Moció.

Deia el conseller, i és cert, que el nivell d'exigència de la nostra xarxa ha de ser més alt. Això per moltes raons, que no farà falta que jo esmenti aquí, ara, però que s'evidencien ben sovint, i concretament, arribades les dates de l'estiu, i que, des de tots els punts de vista, nosaltres entenem que cal resoldre. S'ha d'introduir, també, un concepte de qualitat zonal. En aquest país ens trobem amb zones que estan molt ben servides, altres que no ho estan tant, i malgrat... *(Pausa.)*

Senyor president, tinc la sensació que no he exhaurit, encara...

El president

Jo diria que també...

El Sr. Fernández Deu

...el temps de què disposava i, malgrat això, se m'ha encès el llum vermell.

El president

Li poso tres minuts. No crec que sigui un error tècnic, cosa que...

El Sr. Fernández Deu

En tot cas hi esmerçaré el mínim temps, només el suficient per dir, en defensa d'aquests paràmetres als quals feia referència, d'aquests aspectes que, des del nostre punt de vista, són fonamentals, doncs, que entenem que s'hi veuen reflectides cadascuna d'aquestes consideracions principals a l'hora de dur a terme l'optimització de la xarxa de producció i de distribució d'energia elèctrica.

Aprofito l'avinentsa, aquests tres minuts que encara em resten, per posicionar-me també, després ja donaré resposta a les seves intervencions, però per posicionar-me respecte de les esmenes que han estat presentades.

Pel que fa a l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que és de modificació al punt primer, nosaltres entenem que no es tracta de definir un nou model de qualitat aplicable, i per tant, no acceptàriem aquesta esmena, no tant perquè no estem d'acord amb l'esperit que anima a presentar-la, sinó pel fet que no és exactament allò de què estem intentant, nosaltres, parlar a través d'aquesta Moció.

I pel que fa a la segona de les esmenes que ens han estat presentades, entenem nosaltres que, en el punt quart de la Moció que hem presentat, ja s'hi recull a bastament l'esperit; és cert que sense entrar en especificacions, però s'hi recull l'esperit a l'hora de dir que siguin inversions que vinguin a garantir la millora sostinguda tant de la producció com de la xarxa de transport i distribució d'energia. En conseqüència, no creiem que a hores d'ara es faci necessari especificar més, i deixem que sigui el Decret, l'elaboració del qual correspon al Govern, que vingui a abordar cadascun d'aquests aspectes de la forma que reglamentàriament es consideri més adient.

Ens presenta, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, dues esmenes. Una, de modificació al punt primer, en el sentit que en comptes de dir «aprovar en el termini de quatre mesos» digui «elaborar». No hi tenim inconvenient. I pel que fa a la segona esmena, que pretén substituir el punt 3 pel fet, només, d'informar anyalment el Parlament de Catalunya i avaluar permanentment la situació, nosaltres, al representant del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, li proposàriem una fórmula que, si ens l'accepta, ens permetria votar tots, alhora, en aquest mateix sentit, i fóra la de substituir l'esmena de modificació per una esmena d'addició que vingués a dir el mateix, és a dir, mantindríem el nostre text i només faríem l'afegit que consta en la pretensió que vostès han introduït en aquesta esmena. Espero, de les senyores i dels senyors diputats, el seu vot favorable, en nom del Grup Parlamentari Popular, a aquesta Moció.

Moltíssimes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Espero que, aquesta transacció que han fet, arribi a la Mesa, senyor diputat. Senyor Fernández Deu, no..., que espero que aquesta transacció ens arribi per escrit a la Mesa.

Gràcies. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Miquel Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt breument per informar que el nostre Grup Parlamentari està bàsicament d'acord amb l'esperit i, en bona part, amb el text de la Moció presentada pel Grup Popular, que, per altra banda, i el senyor diputat ho coneix prou bé, aquest tema l'hem tractat a bastament tant en Comissió com en Ple al llarg de la legislatura. És a dir, ha estat una constant, per part del nostre Grup i d'altres grups parlamentaris, la preocupació per la qualitat del sistema elèctric català. Pensem que aquesta preocupació, i els termes amb els quals reiteradament l'hem expressat, ha vingut confirmada per l'Informe que el grup d'experts, creat a iniciativa d'aquest Parlament, ha presentat l'Informe –per cert, presentat pel mateix conseller d'Indústria, recentment, a la Comissió d'Indústria. Per tant, ens congratulem que el Grup Popular presenti aquesta iniciativa.

El sentit de les nostres esmenes anava, en primer lloc, amb la idea de precisar el concepte «estàndard». El concepte «estàndard», que és un concepte de recent acceptació per part del *Diccionari de la llengua catalana*, té diverses accepcions, algunes d'elles contradictòries amb l'esperit del que vostè vol expressar. Per exemple, el *Diccionari de l'Enciclopèdia Catalana* defineix «estàndard» com «tipus, model o norma». Nosaltres ho precisem com a «model» perquè el problema és de «model de qualitat». És a dir, nosaltres no estàriem d'acord amb simplement fixar un nivell de..., a partir de l'instrument de mesura actual, que és el famós TIEPI, que el conseller coneix molt bé, sinó que nosaltres pensem que els estàndards, en aquest sentit, d'indicadors, que actualment s'utilitzen són insuficients, i hem d'anar a dissenyar un model de qualitat. Amb aquesta accepció d'«estàndard», nosaltres, hi estàriem d'acord, i és per això que, amb la confiança que les coses van per aquí, li votarem a favor.

La segona esmena que nosaltres presentàvem anava en el sentit de precisar millor els problemes de la xarxa de transport i distribució d'energia elèctrica, i nosaltres parlem de la necessitat de fer un pla de reordenació de línies. Pensem que els actuals conflictes que avui hi ha a Catalunya, al voltant de nombroses línies elèctriques, no es resoldran si no fem un pla integral de reordenació de línies, per altra banda recomanació que fan els mateixos experts en el seu Informe. En tot cas, aquesta Moció que vostè presenta no l'impedeix, el pla de reordenació de línies, i per tant, li ho aprovaríem encara que no accepti, com vostè ha dit, la nostra esmena. En el futur, molt properament, nosaltres presentarem una interpellació que en aquest tema anirà per aquí. Per tant, queda clar que li aprovem la seva Moció, considerem que és insuficient, però ja tindrem l'oportunitat, properament,

nosaltres, de defensar un pla integral de reordenació de línies, que sí pot donar solució, si arribem a un consens tots els grups parlamentaris, als problemes que diferents comarques de Catalunya estan patint.

Resumint, per tant, estem d'acord amb la Moció que vostè presenta, hauríem preferit que hagués incorporat les nostres esmenes, però malgrat tot, com un vot i una esperança de futur d'aquest consens necessari per millorar el sistema de qualitat del sistema elèctric català, li votarem a favor.

Gràcies, senyors diputats; gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Manuel Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Fernández Deu, en primer lloc vull agrair-li l'oportunitat en la presentació de la Moció, perquè, com vostè sap, però també és bo que ho conegui la resta de la cambra, l'elèctric és un tema de molta actualitat, intens a la Comissió d'Indústria i, darrerament també, doncs, en la presentació de diferents iniciatives, en el mateix Ple. Un tema que s'ha vist incrementat, com a conseqüència, tal com s'ha dit, de la presentació de l'Informe d'experts sobre línies d'alta tensió, que, a més a més, inclou previsions sobre demanda d'electricitat i, per tant, també, la necessitat de construcció de noves centrals i, també, la millora de la qualitat del servei.

Aquest és un tema recurrent en els últims anys, tan recurrent que des de fa deu anys el Govern de la Generalitat ha anat insistint d'una manera reiterada al Govern central, des de fa deu anys, la promulgació d'un decret que vingués a regular tot el tema del transport, la distribució, la comercialització i el subministrament d'energia elèctrica. I no va ser fins al 27 de desembre que es va publicar al *Butlletí Oficial de l'Estat* el Reial decret 1955/2000, que s'ocupa d'aquestes qüestions, si bé ho fa d'una manera massa..., detalladament; tan detalladament, que deixa poc marge de maniobra, o menys marge de maniobra, al Govern de la Generalitat per regular els estàndards de qualitat aplicables a Catalunya i el règim de compensació econòmica a què puguin tenir dret els consumidors que es vegin afectats per les deficiències que es puguin produir en el subministrament.

Per això, és interessant, és bo que, des del Grup Popular, s'insti el Govern de la Generalitat a legislar sobre el tema perquè, tot i que sembla que, com a conseqüència del Reial Decret esmentat, el que es pot fer no és massa —el que es pot fer és intentar millorar la seua aplicació, incrementant les garanties dels consumidors—, aquest camp es pot veure ampliat en compliment del que s'estableix en la Moció de què ara retractem i, per tant, benvinguda sigui la iniciativa, i, més, si parteix del Grup Popular, perquè això, doncs, dona, també, garantia que, en cas que hi hagués algun tipus de conflicte a l'hora d'aplicar a Catalunya el Reial Decret, doncs, tindríem el seu suport.

El nostre Grup ha presentat dues esmenes. Una, de modificació al punt 1, en la qual es proposa canviar «aprovar» per «elaborar», tota vegada que el termini que es fixa és de quatre mesos i és un termini suficient, tot tenint en compte que just fa deu o onze dies que es va rebre la contesta al recurs d'incompetència que el Govern de la Generalitat va presentar davant el Govern de l'Estat respecte al Reial Decret de què ara parlàvem i, per tant, ara és l'hora de començar a treballar i quatre mesos pot ser suficient per elaborar, però potser no per aprovar.

La segona esmena que s'ha d'entendre, senyor president, com a d'addició i no de modificació, tal com es va presentar per error i molt bé havia intuït ja el senyor Fernández Deu, i no sé si cal, en tot cas, fer una transacció, o potser...

El president

Simplement, una nota al peu que digui «de transaccional»... Perdó: «de modificació»...

El Sr. Sabanza i March

...Una explicació que digui que és d'addició en lloc de modificació...

El president

Exactament.

El Sr. Sabanza i March

Esta segona esmena vol fer palès que hi ha un pla de millora de les infraestructures i de la qualitat del servei, que vostès coneixen i que va representar en la seua primera versió de l'any 93 al 98 una inversió de 80.000 milions de pessetes, i la que està actualment en vigor, des del 99 al 2003, en preveu 120.000 més. Total: 200.000, dels quals, l'any 2000, se'n van invertir 32.000, que estava per sobre del que estava pressuposat o previst inicialment. Per tant, queda clar que este és un tema en què l'acció del Govern de la Generalitat ve actuant des de fa ja molts anys.

L'altra finalitat de l'esmena és donar publicitat al nivell de compliment d'aquest conveni i dels que es puguin fer en el futur, en compliment del que s'estableix a la Moció, perquè convé que aquestes dades siguin conegudes ja que poden aportar objectivitat en una qüestió que massa sovint s'utilitza demagògicament per criticar la política de control i d'impuls que el Govern està esmerçant en aquest tema i que ha significat una millora important en la qualitat del servei, tal com queda demostrat en l'evolució del TIEPI. Per tant, queda clara la nostra coincidència amb l'esperit de la Moció i també gairebé amb tota la lletra, i per aquest motiu tindrà el nostre suport per a la seva aprovació, confiant en l'acceptació de les dues esmenes presentades que intenten millorar-la, puntualitzant, en primer lloc, i ampliant en segon lloc.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per fixar el posicionament, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, ja ha dit el senyor Barceló que aquest era un tema, potser, tangencial amb relació a tota la problemàtica de l'energia en el nostre país, però també suficientment important perquè, com diu l'exposició de motius, està parlant de garantir en condicions d'igualtat per a tots els usuaris, assegurant-ne la continuïtat, i controlar la qualitat de la producció energètica, no?, i aquest ens sembla que és un element important, però un element important que xoca sovint amb la situació de la distribució de l'energia al nostre país, clarament monopolística –de propietat, la majoria d'ella, evidentment, d'una sola empresa, com és Endesa–, i, evidentment, la relació del Govern amb aquesta empresa, jo crec que és una relació de submissió, i em perdonaran potser l'expressió una mica dura, però a mi em sembla que és la més aclaridora, no?

Perquè el senyor Sabanza estava parlant d'aquest pla de millora de les infraestructures elèctriques de qualitat del servei... Doncs, és un pla de millora que s'ha aplicat segons els passos que convenien a la mateixa empresa, no pas el que convenia als ciutadans d'aquest país, que era el que havia de controlar el Govern de la Generalitat, i, per això, la situació està així en aquests moments. Dia sí i dia també, en els mitjans de comunicació trobem talls de subministrament elèctric en diferents ciutats i en diferents zones: en àrees metropolitanes, en zones costaneres i en zones no tan importants, com poden ser –amb relació al nombre d'habitants–, com també sovint passa a l'Alt Empordà, o a Girona, o a altres.

I aquesta és una situació que vol dir que aquest Pla de millora de les infraestructures elèctriques no es fa en les condicions necessàries que s'hauria de fer per superar aquesta situació, i no es fa perquè el que prima per a l'empresa, ben legítimament, evidentment, és el benefici econòmic i no pas la qualitat del servei perquè no té competidor, i, si no tens competidor, et pots estalviar fer les millores que hauries de fer. I aquesta situació ens porta a aquest conflicte que –també ho deia el senyor Barceló– trobem sovint a l'hora de plantejar les xarxes de distribució d'energia elèctrica al nostre país. L'última –em sembla que és l'última–, que fa massa anys, ja, que dura, és tot el tema de les Gavarres, amb una mobilització importantíssima, de Juià a Santa Cristina, amb una mobilització importantíssima, i on s'ha vist una actuació, miri –ho diré–, *marrullera* per part del Govern de la Generalitat.

Sí, *marrullera*. Jo crec que és la paraula més encertada. *Marrullera*, en el sentit de no posar-se d'una manera transparent al costat d'uns ciutadans i buscar-hi solucions, sinó, més aviat, intentant tenir una actuació de treball de sotamà que, evidentment, no s'adiu amb el que hauria de fer un Departament de la Generalitat, o amb el que hauria de fer –perdó– el mateix Govern de la Generalitat. No sé si això és marca de la casa, senyor

conseller; no sé si és marca de la casa, que amb altres temes a vegades s'actua d'aquesta manera, o és el mateix Govern que actua d'aquesta manera, però, en tot cas, es pot veure quina és la situació en aquests moments –molt dolenta, molt negativa– a la zona de Casà, de Llagostera, de Santa Cristina..., i no fa tres dies, sinó que fa quatre i cinc anys, i més, que dura aquesta situació.

Si en una línia de cent deu quilovolts tenim aquestes repercussions, imagini quan comencin a plantejar les línies de quatre-cents quilovolts, que serà bastant complicada, també, sobretot quan aquesta infraestructura és necessària per a una altra infraestructura, que vostès també han plantejat, com és la línia del TGV, també, que s'haurà d'explicar el que significa.

Bé, en definitiva, nosaltres també pensem que hauríem de portar a terme una proposta molt més integral de model energètic. Nosaltres no estem d'acord amb aquest model energètic «desarrollista» que s'impulsa des del Govern; no estem d'acord –i ho varem expressar– tampoc amb aquest estudi dels experts que s'ha fet perquè han tingut més aviat aquesta visió més de present que no pas de futur, una visió més «desarrollista» que no pas sobre la sostenibilitat, que és un element important que sí que tenen la resta de països europeus, i, per això, estem en la situació en què estem en aquests moments.

De tota manera, ens semblava, com he dit al principi, que aquesta Moció anava molt dirigida als usuaris –i això ho trobàvem positiu–, anava molt dirigida al control de l'empresa a l'hora d'aquells talls de subministrament i que hagi d'assumir-ne la seva responsabilitat. Tinc els meus dubtes, doncs, de si el Govern de la Generalitat serà capaç de fer complir aquesta normativa o aquesta Moció que puguem aprovar avui a l'empresa. Per ara n'ha estat incapaç; veurem si ara pot fer algunes coses que vagin sempre a favor dels usuaris, siguin els ciutadans, siguin els ciutadans domèstics, o l'energia domèstica o l'energia industrial, que aquests talls de subministrament que està patint el nostre país són més d'un país que està a mans d'una empresa que d'un país que està a mans d'un govern.

Gràcies, senyor conseller.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, m'agradaria felicitar el senyor Fernández Deu per l'oportunitat d'aquesta Moció, una Moció que, per altra banda, s'ha vingut produint repetidament davant de la injustícia que suposa, moltes vegades, la indefensió del ciutadà davant dels abusos d'una companyia en situació d'oligopoli, com deia el senyor Boada, aquí, al nostre país, i de la qual som els principals sostenidors. No oblidem que, en aquesta companyia, el 42% d'usuaris són d'aquest país.

Jo crec que sí que és cert que hi ha una clara indefensió del ciutadà davant d'aquests abusos, una permisivitat i un absentisme absolut per part de l'Administració a l'hora d'aquests greuges, d'aquestes injustícies que es produeixen, a l'hora que hi ha un microtall elèctric i els afectats, els usuaris, que paguen religiosament la seva factura cada mes... Per tant, amb aquesta exigència, sí que han de ser puntuals; en canvi, quant a l'altra exigència, l'exigència de la qualitat del subministrament, que no afecta només el fet elèctric en si, sinó que afecta el reequilibrament territorial, que afecta altres aspectes molt importants perquè un país que no té la mateixa qualitat de subministrament elèctric, evidentment, avui dia difícilment és reequilibrable des de qual-sevol aspecte i sentit... Per tant, em sembla molt lògic que, en el segon punt d'aquesta Moció, s'estableixi una normativa que reguli els estàndards de qualitat aplicables al subministrament d'energia elèctrica en règim de compensació econòmica a què puguin tenir dret els usuaris del servei de subministrament elèctric.

Perquè, realment, això és el que està passant, i els que vivim en zones de muntanya sabem claríssimament quin greuge històric ha representat, a nivells de punta, fins i tot de turisme, que determinats comportaments abusius de la companyia, sense donar massa explicacions al ciutadà i, per tant, amb una nul·la transparència a l'hora d'informar del perquè dels greuges que es fan al client, doncs, contínuament se li estan produint, jo diria, malvestats, fins i tot, econòmiques importants. No sols al sector turístic sinó al sector de la llar, que, difícilment, després es poden compensar per part de la companyia.

També en l'elaboració d'aquest pla plurianual integral de la millora de la xarxa, transport i distribució d'energia elèctrica, que compregui tot el territori de Catalunya, evidentment, ha de ser una prioritat perquè també estem assistint –i, la Comissió d'experts, crec que deixa clar que hi ha diferents models elèctrics per a aquest país, com deia el senyor Boada, i nosaltres estaríem més d'acord amb aquest model de sostenibilitat que amb aquest model «desarrollista», aquest model que no té en compte les necessitats del territori, que, moltes vegades, abusa dels recursos del territori i que està més en sintonia amb els interessos dels beneficis econòmics de la companyia que no amb els interessos reals de la gent del país. Per tant, nosaltres, entenent que és una millora, que és un pas endavant en defensa del consumidor i de l'usuari, creiem que és oportuna i, per tant, votarem a favor d'aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor diputat proposant té la paraula.

El Sr. Fernández Deu

Gràcies, senyor president. Molt breument, només, senyor Barceló, per agrair la seva comprensió; crec que ha interpretat correctament el sentit de la nostra Moció.

Vostè deia –potser, jo diria que exageradament–: «No és suficient»... Nosaltres no creiem que sigui insuficient; en tot cas, el que creiem, ja que vostè ens plantejava una consideració semàntica..., doncs, en aquesta mateixa clau, jo li diria que és distinta, que és diferent, però no que sigui insuficient, i estic segur que vostè m'ho acceptarà. En tot cas, si el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, tal com ha manifestat el senyor Sabanza, entén que resulta acceptable, des del seu punt de vista, convertir l'esmena de modificació en esmena d'addició, crec –moltes gràcies, senyor Vigo; moltes gràcies, senyor Boada– que estem en condicions de felicitar-nos perquè, si no m'equivoco, aquesta esmena prosperarà per una votació unànime de tota la cambra, i aprofito l'avinentsa per agrair-los des d'aquí, en nom del Grup Parlamentari Popular.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Abans de passar a la votació d'aquesta Moció, m'agradaria fer-los avinent el següent: abans de cada votació i abans de dir: «Comença la votació», faré una pregunta, a cada una d'elles o a cada seqüència d'elles, preguntant si tots els senyors diputats estan en condicions tècniques d'emetre el vot. Els ho dic perquè puguin tenir la seguretat en aquest sentit. (*Remor de veus.*) Per tant, abans de començar la votació, algun diputat o diputada té alguna dificultat tècnica per emetre el vot?

Doncs, comença la votació amb les esmenes corresponents.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de suport a la família (tram. 302-00112/06)

La següent Moció, la presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. L'exposa la il·lustre diputada senyora Assumpta Baig, sobre les polítiques de suport a la família. Té la paraula.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Després de la decepció que vaig tenir ahir en el moment de la darrera interpellació, que em va arribar a qüestionar fins i tot l'efectivitat que tenen o no les interpellacions en aquesta cambra, que quan una diputada o un diputat interpelli se'ls respongui amb unes preguntes incertes o sense coneixement de la mateixa causa que hi ha, surto avui amb aires renovats i amb força i amb voluntat, realment, d'impulsar el que és, per nosaltres –i em sembla que va quedar clar en el debat–, una necessitat a Catalunya de creació i oferta de places d'educació infantil de zero a tres anys; un impuls que, evidentment, anirem repetint tantes vegades com faci falta, perquè no voldríem deixar sols, en aquesta voluntat política de fer places, els ajuntaments.

Per això nosaltres demanem a la nostra Moció impulsar amb mesures extraordinàries la creació de places de zero a tres anys, impulsar-ho amb mesures extraordinàries, no deixar-ho a les bones voluntats, preferentment en aquelles zones més desfavorides territorialment i socialment i en els municipis demogràficament més dinàmics. I quan diem «demogràficament més dinàmics» és perquè, evidentment, és on en aquest moment a Catalunya s'està acumulant la gran demanda de places d'educació infantil i molts altres serveis que els ajuntaments sols no poden atendre.

Per això demanem quantitats minses, necessàries i que ajudarien a poder cobrir aquest objectiu. Estem demanant en el punt número 2 que hi hagi una aportació de 200.000 pessetes anuals a cada una de les places existents. Dues-cents mil pessetes anuals és un escàs –escàs– terç, és no acabar d'arribar ni al terç que ens fa en alguna demanda el Grup del Partit Popular, però aquesta és amb voluntat de, realment, poder impulsar aquest esforç vers la creació de places.

En el nostre punt número 3, el que intentem..., i és amb el màxim optimisme que això podrem tirar-ho endavant; per tant, ja estem projectant vers el futur i demanant que l'any 2003 hi pugui haver el 50% del preu mitjà, del cost que estableixin el Departament i les entitats municipalistes. Hi estem ja donant passos endavant. Ara ens quedariem amb un escàs terç, saben vostès, senyores i senyors diputats, que estan únicament aportant..., s'aportaran per primera vegada 80.000 pessetes; n'estem demanant, per tant, 200.000, i diem que de cara al 2003 es pugui arribar a aquest 50%. Ho posem amb optimisme, amb ganes d'avançar, amb ganes de no haver de continuar insistint sempre en els mateixos temes.

En el punt número 4 de la Moció fem referència a un projecte de decret que hi ha en aquest moment en el Consell Escolar de Catalunya i que, evidentment, ha sigut ja rebutjat per gairebé tots els que participen en aquella comissió, en el qual es vol regular els centres que acullen de manera regular nens i nenes fins a sis anys, però fent que uns siguin educatius i els altres no siguin educatius. Ens sembla que en aquest punt aquest decret vulnera la LOGSE, per tant el caràcter educatiu de l'etapa de zero a tres anys, i intenta confondre els pares i mares que han de fer ús d'aquests serveis, si uns són educatius o no educatius o assistencials. Ho considerem realment innecessari, primer, perquè els ajuntaments –que ja fan molt i que alguns es troben en situacions en què estan resolent problemes, i no donant-ho tot al concepte educatiu, però estan resolent problemes– no tenen per què, en aquest moment, veure's regulats per un decret que no els ajudarà en esforç econòmic, i per altra banda, perquè no volem que es barregi el gra amb la palla, volem realment veure que hi ha la creació de trenta mil places d'escoles bressol, sis mil cada any. En la interpellació se'ns va dir que això ja era així, però nosaltres, segons dades facilitades pel Departament d'Ensenyament el dia 21 de març, d'expedients resolts per a creació de noves places, ens en surten 4.136, i coneixem que alguns d'ells ja no han pogut presentar l'expedient a temps, i hi han sumat, per dir sis mil, tots aquells expedients que estan en tràmit, 1.772,

que alguns d'ells, davant la minsa quantitat que se'ls donava –pensem que, de 110 milions que pot costar el cost d'una escola bressol, se'ls n'aporten, màxim, 25 milions–, no van poder presentar la documentació, i en canvi també se'ls compta. Nosaltres pensem que cal deixar ben diferenciada la creació d'aquestes places; en farem un seguiment durant els quatre anys de mandat, i pensem que aquest és un decret que no va en aquesta línia.

I, en el punt número 5 i últim, volem destinar els recursos públics, 2.200 milions, a objectius concrets, per tal que s'ajudi les famílies, se'ls ajudi si tenen aquesta necessitat, però que se'ls ajudi a sortir d'una situació econòmicament dèbil, donant-los recursos econòmics, però perquè assisteixin els seus fills a una escola bressol. Ens sembla que aquesta és una manera de destinar recursos econòmics a uns objectius progressistes, no únicament assistencials.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Han presentat esmenes diversos grups. Per defensar-les el primer grup, d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Bargalló. Gràcies.

El Sr. Bargalló Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'acord del nostre Grup en el fons de la interpellació i d'aquesta Moció és evident, perquè aquest és ja un acord que es va fer palès en el debat monogràfic sobre educació infantil que es va substanciar en aquesta cambra i en els diversos debats que han anat havent-hi tant en comissió com en plenari sobre l'educació infantil, especialment en el tram zero - tres, especialment també a partir de la famosa promesa de les trenta mil places del conseller Hernández, que ens va portar a tots a una mena d'emboïc, en el qual també encara estem situats. En tot cas, un parell de comentaris i la defensa de l'esmena presentada pel nostre Grup.

El primer comentari és que, segons hem pogut llegir per la premsa en aquests darrers dies, el Departament és a punt de tancar un acord amb l'Ajuntament de Barcelona sobre el pagament de la participació del Govern de la Generalitat en l'escolarització de les llars d'infants de 200.000 pessetes anuals. Si el Departament paga a l'Ajuntament de Barcelona 200.000 anuals, serà difícil de defensar que no les pagui a altres ajuntaments. Certament, certament que l'actual cost de les places a Barcelona és més car que el de la mitjana d'altres ajuntaments, però, si anem per aquest camí, també serà molt fàcil als altres ajuntaments aconseguir costos semblants als que té ara Barcelona per arribar a les 200.000 pessetes, perquè tots sabem que la possibilitat d'aconseguir els costos és més fàcil que aconseguir les subvencions, i, per tant, si fa falta que el cost sigui més alt per rebre les 200.000 pessetes, jo estic convençut que les senyores i senyors diputats amb responsabilitats municipals aquí presents són capaços d'aconseguir uns costos més alts en els seus ajuntaments per arribar a aquestes xi-

fres. Per tant, trobo absolutament evident que, si aquest acord entre el Departament i l'Ajuntament de Barcelona és a punt de signar-se, el punt de la Moció que parla de les 200.000 pessetes com a quantitat propera al terç, no com un terç, però més propera que la prevista, doncs, és fàcilment assumible per aquesta cambra.

Pel que fa a l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra..., bé, n'hem presentat dues; una és el tancament, la cloenda lògica d'un punt mateix de la Moció, i l'altra és un punt afegit. En el punt afegit, nosaltres parlem de nou del Mapa escolar de l'educació infantil, perquè a nosaltres ens preocupa una cosa de l'actual dinàmica, que és que hi ha escoles infantils, hi ha llars d'infants allí on hi ha ajuntaments que o s'han preocupat per tenir-ne o han tingut la disponibilitat pressupostària per tenir-ne, però no a tots els llocs de Catalunya on fa falta n'hi ha, de vegades perquè l'ajuntament no tenia els diners per fer-ne, de vegades perquè l'ajuntament no tenia la voluntat de fer-ne. Però el Govern de la Generalitat, que és l'autoritat educativa del país, ha de fer una política de planificació territorial que superi o les mancances conjunturals d'un ajuntament o la manca de voluntat d'un ajuntament en un moment concret. Per tant, creiem que s'ha de fer una diagnosi d'on hi ha llars d'infants, on en falten i quin és el camí per cobrir les mancances d'on en falten.

Aquests són el motiu i la voluntat de les esmenes presentades pel nostre Grup, hi insisteixo, amb la coincidència en el fons de la interpellació i en la forma concreta de la Moció.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Flora Sanabra.

La Sra. Sanabra i Villarroya

Moltes gràcies, senyor president. Per defensar les esmenes que el nostre Grup ha presentat a la Moció, a tres punts de la Moció, i per fer també una defensa global de la resta.

De bell antuvi, deixi-me-li dir que quan el nostre Grup va veure l'enunciat de la interpellació que presentava el Grup Socialista, doncs, la primera sensació va ser que potser era una interpellació que podíem fer nosaltres, perquè mesures de suport a les famílies..., permetia –com així va fer detalladament la consellera Rigau en la rèplica, i que això ara no és ni el moment ni el temps per repetir-ho– de poder demostrar la sensibilitat i les gestions del Govern envers el suport a la família, des d'aquell ja remot Pla integral de suport a les famílies fins a la creació de la secretaria específica per a la família, fins a –com molt bé reconeix el cinquè punt de la Moció– una partida del Departament de Benestar Social de 2.200 milions de pessetes per potenciar les famílies. Després, tant en la substanciació de la interpellació prèvia com ara en els cinc punts de la Moció que tenim, el Grup Socialista va derivar i va sectorialitzar aquesta interpellació cap a l'etapa educativa de la primera infància, de zero a tres anys.

Molt bé, a nosaltres, en el primer moment, ens va semblar que el nostre vot havia de ser negatiu a la totalitat de la Moció, perquè ens sembla –i abans el portaveu del Grup d'Esquerra Republicana, amb dos comentaris previs que ha fet, també ho ha dit– que el tema de l'atenció a l'escolarització en l'etapa de zero a tres anys és un tema a bastament debatut, parlat, amb conclusions tretes, debats monogràfics..., i que potser era un tema que ja n'havíem parlat prou. De totes maneres, volent reconèixer tots els aspectes de crítica constructiva de la senyora «emocionant», i també per converses que hem tingut, hem treballat, hem estudiat, hem mirat bé la Moció, i per això li hem presentat aquestes tres esmenes, que ara jo les poso a la seva consideració i els demano que les vulguin acceptar, incorporar i aprovar.

La senyora diputada sap tan bé com jo que, precisament en el tema de l'atenció a la primera infància, aquesta és una temàtica ben treballada a casa nostra i que moltes vegades, quan en altres comunitats educatives l'hem comentat –hem dit que nosaltres teníem una oferta garantida totalment, al cent per cent, de l'etapa de tres a sis anys i que ara estàvem treballant amb el zero a tres anys–, allò que despertàvem en altres llocs era un sentiment entre jo diria que admiració i sana enveja.

És per això que jo, tot i que li hem presentat unes esmenes i que tenim ganes de l'aprovació de la Moció, també li voldria dir que la primera consideració és que s'ha fet camí, que s'està fent camí i que l'atenció educativa d'aquesta etapa tan important per al desenvolupament de totes les persones, que és el zero a tres anys, està en bon camí.

De totes maneres, passant a les nostres esmenes en concret, al punt primer de la Moció nosaltres li dèiem «continuar impulsant». Ja sé, en converses que hem tingut amb la senyora diputada, que aquest verb de «continuar» que nosaltres acostumem a emprar, no li agrada gaire, però el justificaré: no és impulsar de nou mesures per al zero a tres anys, és continuar, perquè, com li deia la consellera Rigau a la resposta a la interpellació, hi ha una partida pressupostària, hi ha uns ajuntaments que s'hi han aollit, hi ha hagut un foment de places de zero a tres anys. No és una cosa de bell nou, després d'aquesta Moció d'avui, però, de totes maneres, com que sé que en converses que hem tingut la senyora diputada prefereix l'esmena en un sentit semblant del Grup Popular, li dic que, si no accepta la nostra, nosaltres també donarem suport a aquest punt amb l'esmena del Grup Popular.

El segon punt, nosaltres, la nostra esmena que li hem fet ha sigut la que els convenis amb els ajuntaments que incrementen progressivament, que van passar de 56.000 pessetes a 80.000 pessetes i que hi ha una idea que quan es defineixi exactament el cost d'una plaça d'educació del zero a tres anys que estan treballant a l'Administració junt amb les entitats municipalistes, la Federació i l'Associació de Municipis, doncs, s'arribi a un terç d'aquesta plaça, estimat en unes 150.000 pessetes el curs, 150.000 l'Administració municipal, 150.000 l'Administració de la Generalitat i 150.000 que correspondrien als pares. Aquesta és la nostra aportació al segon punt de la Moció.

En canvi, al tercer punt, el nostre vot serà negatiu, i serà negatiu perquè el punt de partida és totalment diferent. La proposta de la Moció ens diu: «Garantir la sostenibilitat econòmica del model d'escola bressol pública.» Nosaltres, allò que volem és garantir la sostenibilitat econòmica d'una oferta d'escola bressol, pública o privada. I aquí voldria fer l'incís de recordar que al nostre país, sortosament, des de fa molts anys hi ha uns equips de professionals de llars d'infants, d'escoles bressol, de guarderies, de jardins d'infància, d'escoles maternals, com es vulguin dir, que han fet un treball de suport i d'ajuda a les famílies molt lloable. La diputada que els parla és d'Igualada i, en aquests casos, a Igualada tenim l'escola bressol La Ginesta, que és un equip de professionals que fa més de vint anys que hi treballen, un edifici municipal, però per delegació de l'Ajuntament tenen els professors i els pares la responsabilitat d'aquesta llar d'infants. I en aquests moments hi ha un debat perquè tenen possibilitat de veure ofegada la seva viabilitat, i en aquest sentit en veure el tercer punt de la seva Moció, realment...

El president

Senyora diputada.

La Sra. Sanabra i Villarroya

Se m'acaba el temps. Bé, el quart, que diu: «Desestimar el projecte de decret», evidentment, és un decret que està al Consell Escolar de Catalunya. Quan el Consell Escolar de Catalunya emeti el seu dictamen nosaltres decidirem el què; mentrestant, no ens veiem capacitats per opinar sobre aquest decret. I, finalment, la nostra tercera esmena va a destinar els 2.000 milions de pessetes de la partida del Departament de Benestar Social per a ajuts de suport a les famílies amb menors de tres anys.

Moltes gràcies, senyor president, per la seva benevolència; senyores i senyors diputats, per la seva atenció.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Popular té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Caridad Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. El meu Grup ha presentat dues esmenes a la Moció presentada pel Grup Socialista. La primera esmena té com a objectiu establir uns criteris de prioritat per impulsar la creació de places públiques d'educació infantil; aquesta esmena no té grans diferències amb la presentada per la diputada senyora Baig, però entenem que la nostra contribueix a millorar el text. I pensem que s'ha de tenir en compte quina és l'oferta existent, quina és la demanda que no ha quedat atesa i, per tant, es necessita donar prioritat. I, en segon lloc, tenir en compte aquells municipis que per raons de proximitat a grans ciutats han sofert desplaçaments de població més jove generant una demanda més alta i que, per tant, també s'hauran de prioritzar; i, per últim, també fem un incís en tenir en compte el criteri d'equilibri territorial a l'hora de planificar l'oferta així com d'afavorir aquells municipis que són socialment més desfavorits.

Quant a la segona esmena presentada pel nostre Grup i atès que no hi ha cap acord ni cap concreció sobre el cost del manteniment de les places d'educació infantil i que aquesta valoració varia en funció del municipi on s'oferten, nosaltres proposem amb la nostra esmena l'aportació progressiva durant els propers exercicis pressupostaris fins a cobrir un terç del cost de les places, tal com es va acordar després del debat monogràfic celebrat en aquesta cambra i ja que es tracta d'un ensenyament no obligatori en el qual tant els pares com les administracions educatives implicades han de fer la seva aportació.

Pel que fa al punt 3 de la Moció, que parla de garantir la sostenibilitat econòmica del model i de fer una aportació del 50% del preu mig del cost de la plaça, nosaltres considerem que entren en estricta contradicció amb el que acabem d'exposar i que, ja que es parla de fer aquesta aportació del 50% del cost de la plaça, nosaltres estem parlant d'un terç i, per tant, no podem votar a favor.

El punt 4 de la Moció demana la retirada d'un projecte de decret que regularà l'organització dels centres d'educació infantil, i, en aquest sentit, som de la mateixa opinió que la senyora diputada del Grup de Convergència pensant que no podem opinar d'un decret que encara no ha estat informat pel Consell Escolar.

Quant al cinquè punt nosaltres som partidaris que totes les aportacions que es facin, siguin del departament que siguin, doncs, són aportacions i, per tant, estem absolutament a favor. Estem a favor d'aquest punt amb certs matisos; quan es parla de beques, considerem que no és el cas de beques, sinó que s'haurien de tractar com ajuts, i tampoc estem d'acord que això es faci amb criteris igualitaris en tant que aquests ajuts haurien d'arribar a aquelles famílies que realment ho necessiten i no a totes per igual. En aquest últim punt estem d'acord amb aquests matisos, que són els recollits més o menys per l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i, en tant que aquesta esmena s'accepti, nosaltres la votàrem a favor.

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Per fixar el seu posicionament, l'illustre diputat senyor Joan Boada, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, malgrat que el titular de la interpellació parlava del suport a les famílies i en plural –evidentment, podria ser des de diferents sectors–, s'ha concretat, sembla ser, pel tema d'ensenyament, i com a tal també mirarem de no repetir el que ja hem dit des de fa molt de temps sobre el tema del zero - tres anys, o ara ja del zero - sis anys, també, no? Sobretot, ja venim repetint des de fa molt de temps, sobretot des que a l'exconseller Hernández se li ocorre la gran idea de les 30.000 places, la gran idea mediàtica, perquè no ha passat de ser mediàtica, perquè més enllà d'aquí ha estat incapaç el Govern de desenvolupar alguna cosa

molt seriosa –molt seriosa, cosetes, n'ha anat fent. Ho dic perquè a partir d'aquesta promesa es comencen a activar, a veure tot un seguit de propostes amb la idea de com ens en sortim per fer front a aquest anunci mediàtic.

I bé, jo, em sembla que el procés no és el que s'hauria de seguir. El procés ha estat continuar subvencionant les escoles bressol, les guarderies privades, cada any augmentant en els seus pressupostos; alhora intentar, llavors, per equilibrar, fer un repartiment als diferents municipis, començant amb 80.000 pessetes nen/nena/any, només places noves, com diu la senyora Baig, només places noves, no les que ja estaven creades, creant un greuge bastant important amb la resta que els municipis continuen pagant, els més de tres-cents municipis que tenen també ja guarderies, i que ara sembla ser, amb aquest conveni que s'ha signat amb l'Ajuntament de Barcelona, arribem a 200.000 places, tenint en compte que el preu del nen/nena a les guarderies a Barcelona és molt més car que no pas a la resta de poblacions.

Ho dic perquè la situació no arregla massa res, perquè a l'últim que hem arribat en aquests moments és que es pot donar una quantitat de diners que no arriba ni a una tercera part amb places noves, només, i, a més a més, tenint en compte que el valor d'aquestes places, les despeses que porten aquestes places, anuals, estarien al voltant de les 650.000 pessetes/any/nen/nena, no? Bé, i amb tota aquesta situació els ajuntaments, els municipis han de continuar fent una política que poden perquè hi ha una pressió justa i legítima per part de les famílies perquè, evidentment, aquests nens i nenes amb aquesta edat puguin estar escolaritzats. I aquí ve la tercera fase. Quan d'aquí ja no se'n surten perquè, bé, fins aquí són capaços d'arribar-hi des d'un punt de vista econòmic, més enllà és complicat, doncs, es treuen de la màniga aquest projecte de decret de regular els centres de zero a sis anys, no?

Ara s'ha dit aquí, tant la senyora Sanabra com la senyora Mejías anaven dient: «Home, estem a l'espera del Consell Escolar de Catalunya.» Home, si esperen com el Decret de matriculació, doncs, malament ho tenim, no?, perquè el Consell Escolar de Catalunya li va dir: «Escolti, facin les modificacions necessàries perquè sigui coherent i respecti el dret a l'educació de tots els nens i nenes d'aquest país», i vostès varen decidir que el Consell Escolar està bé que opinés, però els importava ben poc el que podia dir. Ens temem que no passi exactament el mateix, no?, que el Consell Escolar de Catalunya digui això: «Home, ja està bé que donin l'opinió», si més no donin l'opinió, perquè no són govern, són partits polítics que donen suport al Govern, però estaria bé que fossin capaços de dir si els agrada o no els agrada i per què ho han fet, i no només donar l'excusa, «com que està el Consell Escolar de Catalunya, no diem res, ja ho direm quan faci l'informe el Consell Escolar». Bé, nosaltres ja sabem què dirà. Ens pensem què dirà.

Jo crec que és un decret, un projecte de decret gravísim, molt greu amb aquells elements clau, almenys des d'un partit progressista i d'esquerres com som nosaltres, que fa un element important del dret a l'educació

i a l'equitat. Ho dic perquè ens trobarem, amb aquest decret ens trobarem, primer, que regula els zero a sis anys, quan de tres a sis anys tenim, com ja s'ha dit repetidament, quasi el 100% de població escolaritzada; en canvi ara estem creant un altre procés, un altre procés en què de zero a tres anys alguns nens i nenes seran escolaritzats, altres seran assistits i altres seran custodiats, amb la discriminació que això pot comportar, segur. Sempre referent a les necessitats o les capacitats que tingui cada família, podrà portar aquell nen o nena a un centre, perquè segur que hi haurà una diferència de preu brutal entre uns i els altres. I aquí es crearà un greuge i una discriminació que a última hora serà proposada per part del Govern de la Generalitat i creiem que, evidentment, això és del tot inacceptable. I també, dit de passada, servirà –n'estic convençut– per legalitzar la quantitat de guarderies privades que vostè subvenciona en el Govern tot i no estar legalitzades, que no són capaces de donar un mínim de qualitat de serveis des d'un punt de vista no assistencial o de custòdia, sinó des del punt de vista educatiu. Aquest decret els servirà perquè tot aquest seguit de guarderies privades puguin ser legalitzades, puguin ser subvencionades, i d'aquesta manera es tanca el cercle de l'anunci mediàtic de les 30.000 places i, evidentment, es tanca d'una manera negativa perquè provocarem una discriminació important i un greuge a molts nens i nenes i a moltes famílies del nostre país.

En tot cas aquest és el nostre posicionament; nosaltres donarem al suport a la Moció del Partit Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i hem expressat aquesta opinió, que quedi clar, i que continuarem lluitant perquè això no succeeixi.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. La senyora diputada Assumpta Baig té la paraula per posicionar-se sobre les esmenes.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, respecte a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana, l'esmena número 1 no l'acceptaria, ja que penso que no cal presentar un nou decret; almenys, tinc tan poca confiança en aquest moment en el Govern en aquest tema, que crec que és millor la situació, que els decrets que regulen el caràcter educatiu ja existeixen; per tant, ja ho tenim regulat; no en necessitem cap més en aquest moment. Sí que accepto l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana, que és obrir un nou punt, el punt número 6 i, per tant, posar en blanc sobre negre quines són les necessitats en un mapa de l'oferta a Catalunya.

El Grup Parlamentari de Convergència i Unió, evidentment, deuen fer camí i han fet camí –evidentment, després de vint anys, s'ha d'haver fet molt camí–, però nosaltres pensem que, en aquest moment, en el tema de places de 0 a 3 anys, es necessita impuls fort, no «continuar» ni «incrementar progressivament». Per això, no puc acceptar l'esmena número 1 ni l'esmena número 2, en aquest sentit.

M'ha sobtat que, en el punt 4, tant Convergència i Unió com el PP, volen donar més importància al Consell Escolar de Catalunya que al que es pugui decidir en la cambra del Parlament de Catalunya, que representem tota la ciutadania de Catalunya, i ens sembla que era el moment per poder desestimar aquest projecte de decret o per donar arguments sòlids, arguments convincents per no fer-ho.

L'esmena número 3 de Convergència i Unió es queda únicament en aquesta política assistencial, i nosaltres, evidentment, ens en volíem sortir amb la nostra proposta del punt número 5.

Al Grup Parlamentari Popular...

El president

No l'accepta?

La Sra. Baig i Torras

No puc acceptar aquesta esmena.

El president

D'acord.

La Sra. Baig i Torras

Al Grup Parlamentari Popular, li acceptem l'esmena número 1, que no és únicament i exclusivament, senyora Mejías, un tema de redactat, sinó que hi ha un aspecte en què, evidentment, nosaltres acceptem no haver-hi mesures extraordinàries i un impuls, i, per això, com que no es queda a «continuar l'impuls», sinó que diu «impulsar», ens sembla que voldrem donar aquesta força, i amb aquest optimisme acceptaríem amb ganes de poder avançar l'esmena del Grup Popular, l'esmena número 1. I li demanaríem que recompongués bé el que hem dit en l'esmena número 2, del Grup Popular, que no acceptem perquè ens sembla que, quan no es marca un número en el terç, no estem dient res, i ens podem quedar amb paper mullat.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Baig i Torras

Nosaltres diem: «200.000 pessetes» i és, escassament, escassament, la política de terços; per això, li demanaria que mirés prou bé la seva votació.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Per tant, donem per entès que l'esmena 3 i la 4 del Grup Popular tampoc va a aquesta votació. Les esmenes 3 i 4, no. Molt bé. Per tant, sotmetem a votació el text de la Moció, integrant-hi l'esmena número 2 d'Esquerra Republicana i l'esmena número 1 del Grup Popular. *(La Sra. Nadal i Aymerich demana per parlar.)* Sí, senyora Nadal?

La Sra. Nadal i Aymerich

Senyor president, per demanar votació separada del punt 1 i, la resta de la Moció, conjuntament.

El president

D'acord. Molt bé; si no hi hagués cap problema, comencem la votació.

Comença la votació del punt número 1.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les prestacions dels serveis socials a Catalunya (tram. 302-00113/06)

El vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les prestacions de serveis socials a Catalunya. La presenta la il·lustre diputada senyora M. Àngeles Esteller i la presenta el Grup Popular.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president.

El president

Un segon, senyora diputada. *(Remor de veus.)* Esperem un moment. *(Pausa.)* Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tal com vam exposar en la nostra interpellació del passat Ple, el nostre Grup considera que la societat del benestar, una vegada instaurada, ha de consolidar-se i, alhora, modificar-se per tal d'adaptar-se a les dinàmiques socials en dues qüestions. La consolidació i l'estabilitat, per una part, i la capacitat d'adaptació, per l'altra, requereixen actuacions diferents però, alhora, complementàries, que responen a qüestions diferents i necessiten, també, uns altres instruments. Considerem que la consolidació dependrà de la capacitat d'adaptació, i és per aquests motius que hem presentat una moció amb deu punts, que podem englobar perfectament en tres àmbits diferenciats.

Un, que fa referència a avaluar les actuals prestacions per tal de veure quines actuacions s'han portat a terme, quines accions s'han presentat, quina eficàcia s'ha assolit amb aquesta presentació perquè considerem molt important, a l'hora de fer una nova planificació, poder avaluar amb tots aquells instruments necessaris per tal de poder adoptar totes aquelles mesures i aquelles mancances que fins ara hi han estat. En aquest sentit, hem presentat, també, el punt 1, que és per fer un estudi de les noves necessitats emergents. Com deia hi ha noves

necessitats en el camp de la gent gran, amb persones amb discapacitats, que requereixen uns indicadors objectius i fiables per veure de quina forma es pot cobrir aquestes noves necessitats amb criteris de prioritats perquè siguin de base del mateix pla d'actuació.

En aquest punt, ha presentat esmenes el Grup Socialista, per tal que aquest estudi serveixi de base per al proper pla d'actuació social, i nosaltres l'hem acceptat perquè considerem important fer aquest matís dins d'aquest punt, i alhora també hem acceptat una esmena del Grup de Convergència i Unió perquè especifica aquestes noves realitats emergents, ja que el Grup nostre ho havia presentat amb caràcter general; inicialment, es refereix a les persones grans i a les persones amb discapacitat i, properament, doncs, es pot estendre a uns altres àmbits de necessitat.

Respecte al punt 2 de la nostra Moció, creiem que totes aquestes actuacions no seran possibles, si no existeix una col·laboració entre el sector públic i el sector privat, però és necessari que es facilitin els instruments que potenciïn les línies de treball conjuntes entre ambdues parts, perquè creiem que és necessari definir les estratègies d'actuació per crear seguretat entre els proveïdors sobre les fronteres de les prestacions de serveis dins del marc privat i quines han de ser les línies de complementarietat amb l'oferta pública. Per tant, considero necessari promoure aquestes condicions per tal que el sector, el tercer sector, l'anomenat «tercer sector», s'impliqui cada vegada més en la prestació dels serveis socials, la qual cosa no vol dir que s'hagi de substituir la responsabilitat de l'Administració, però el que sí que creiem és que l'Administració ha d'adoptar totes les mesures per facilitar l'actuació del tercer sector i, sobretot, s'ha de centrar molt en el control que tots aquests serveis es presentin amb garanties, amb eficàcia, amb eficiència, amb equitat i que arribin a tots els ciutadans. Creiem que és una bona fórmula per tal d'incrementar els proveïdors en la prestació de serveis socials perquè, actualment, no tenen un àmbit prou definit.

I és per això que hem presentat aquest segon punt, al qual també hi ha esmenes; el que passa és que no les podem acceptar. Per part d'Iniciativa per Catalunya, hi ha una esmena que no podem acceptar perquè desvirtua el contingut de la nostra proposta en el sentit que nosaltres volem promoure aquest sector privat, però, com deia en la meua intervenció, sense detriment del sector públic. El que sí que considero és que s'ha de promoure. L'esmena del Grup Socialista, que estableix els criteris, convenis i contractes tampoc la podem acceptar perquè creiem que és un instrument que s'ha de fer quan s'estableixi aquest marc, però no amb la creació d'aquest mateix marc.

Pel que fa al punt 3, nosaltres creiem que s'ha de potenciar una unitat administrativa integral d'informació per tal que els ciutadans, els usuaris, tinguin a l'abast tots els recursos públics i privats, amb dades actualitzades, perquè així tinguin incrementada tota la seva capacitat d'elecció. A aquest punt Convergència i Unió ha presentat una esmena perquè nosaltres creiem convenient crear una unitat –diuen que ja està, que es modificarà... El que creiem és que s'ha de potenciar, perquè han de tenir la informació suficient a temps i actualitzada per

poder tenir capacitat d'elecció; sinó, el que estem limitant és la capacitat d'elecció. En aquest cas, acceptarem l'esmena del Grup de Convergència i Unió.

El punt 4 respon al que deia abans, no?: avaluar la demanda per veure, sobre els recursos que hi ha existents, quins són els recursos diferenciats i complementaris als actuals que es requereixen. És en aquest sentit que hem presentat aquest punt i també ho hem limitat a les persones grans i persones discapacitades, per fer un primer anàlisi sobre aquests àmbits i també aquí acceptem una esmena d'Esquerra Republicana, que, a part d'avaluar, considera també necessari la demanda i les necessitats. Creiem que perfecciona i, potser, tanca aquest punt, i, per això, també l'hem acceptat.

Quant al punt 5, d'avaluar el pla integral de les persones grans, creiem molt important, com deia abans, poder fer una avaluació d'aquest pla a l'hora de poder adoptar unes altres mesures.

Pel que fa al punt 6 de la Moció, de crear un registre centralitzat de llistes d'espera, creiem molt important que hi hagi un centre eficaç d'actualització de les llistes d'espera perquè tothom tingui temps de saber quant temps trigarà a tenir accés a una plaça de residència, però hi he incorporat una esmena presentada pel Grup Socialista: estendre-ho als grups de centre de dia i als habitatges tutelats.

Creiem molt importat el nostre punt 7 sobre els criteris d'accés, tant els econòmics com personals. Aquests criteris, creiem que és important clarificar-los. El Grup de Convergència i Unió ha presentat una esmena per tal d'unificar-los. És molt important aquest punt perquè hi ha disparitats de criteris tant sobre el que són ingressos líquids, sobre la computació del salari mínim, hi ha ordres, decrets –el 394, que és contradictori amb uns altres decrets–, i, a l'hora de valorar els criteris d'accés, no sempre hi ha una claredat.

El punt 8 va en coordinació amb el que he dit abans: intensificar la coordinació i avaluar la demanda. I, després, el punt 9, per nosaltres, és molt important: avaluar els serveis d'atenció primària. És la porta d'accés als serveis socials; creiem que s'ha de fer una reflexió sobre el seu funcionament, corregir aquelles mancances que té, perquè, moltes vegades, ocasiona un retard en les prestacions, i és per això que s'ha de perfeccionar tota la cadena d'accés als serveis socials en els diferents àmbits administratius, potenciar la coordinació i, sobretot...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Esteller Ruedas

...intensificar les actuacions. I, després... Acabo, senyor president, només defensant el punt 10, sobre la família. Creiem que, quant a la família –ja vam dir que hi ha una ponència al Parlament sobre la família–, s'han d'adoptar mesures per a les famílies amb necessitats. Vam presentar la iniciativa d'un llibre blanc, però el Grup de Convergència ha presentat una esmena sobre un informe de la situació de la família a Catalunya;

L'acceptem perquè creiem que és una bona mesura per tal que s'analitzi la situació de la família a Catalunya, les seves necessitats i de quina forma es pot donar recolzament a aquelles famílies en risc.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Han presentat esmenes, entre altres grups, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i, per defensar-les, té la paraula la illustre diputada senyora Marina Geli.

La Sra. Geli i Fàbrega

Gràcies, senyor president. Amb molta brevetat, nosaltres hem presentat esmenes a la Moció del Partit Popular, que n'intentaré explicar el sentit i algunes d'elles –ja ho ha dit la senyora diputada– que han estat acceptades. I també explicaré la intenció del nostre vot.

El subsistema de prestacions de serveis socials és, probablement, el sistema de l'estat del benestar més fràgil, perquè, probablement, això no és motiu de discussió avui; no hem tingut un marc d'establir drets socials, ni a nivell estatal ni a nivell de Catalunya, i, sobretot, un marc de finançament que garanteixi drets, no? Per tant, aquesta interpellació intentava qüestionar aquest tema i buscar algunes solucions.

Nosaltres hem intentat, a través d'esmenes, concretar alguns punts. Una: estem d'acord amb la necessitat de –com si ens paréssim– de conèixer quina és la situació en aquest moment de les necessitats en serveis socials, però no per fer-ho, no per fer un estudi, sinó per planificar, i per això agraïm que se'ns hagin acceptat dos esmenes que ens semblen molt importants, que és que aquests estudis que hem de fer, de la família, de les persones amb dependència, serveixin com a base per al proper Pla d'actuació social, que nosaltres demanàvem, i s'ha acceptat que es prioritzés, quines són les coses que pot fer aquest Govern a quatre i a vuit anys, perquè si no és com si ho féssim tot, però alhora, com que no tenim garanties de drets, no sabem exactament de què és que pot gaudir el ciutadà, i per això ens sembla que aquestes esmenes intentaven concretar que el proper Pla d'actuació social, que nosaltres plantejem que ha de tenir dos «tempus», un a quatre anys i un a vuit anys, fos el que orientés la política de serveis socials a Catalunya.

L'altra nostra esmena era intentar identificar quin és el paper del tercer sector en la prestació de serveis socials. Aquí, senyora Àngels Esteller, no ens posarem d'acord, perquè vostè reclama un marc institucional; ens sembla excessivament eteri, i nosaltres li demanàvem..., i de fet nosaltres és veritat que expressàvem ja una voluntat política de dir: les prestacions socials són responsabilitat pública, tot i que és veritat i estem d'acord que el tercer sector les presti; però hem d'aclarir quina és la responsabilitat pública i quina és la relació del tercer sector amb aquesta responsabilitat pública a través de contractes programes, perquè aquest sistema deixi de ser fràgil.

Per tant, nosaltres ens abstindrem únicament en la seva Moció en el punt 2, eh?, perquè nosaltres anàvem més enllà, i entenem que aquesta, diríem, falta de concreció pot portar a confusió, fins i tot a dir que preferim que sigui el tercer sector el que ordeni els serveis socials, el que planifiqui o, sobretot, el que els presti, i nosaltres entenem que aquesta ha de ser una responsabilitat pública i compartida amb el tercer sector. En la resta, nosaltres hi estem d'acord i, per tant, hi donarem suport.

Voldria fer una referència a l'últim punt, senyora Maria Àngels Esteller. Vostè veig que és més optimista que no pas jo amb relació a la Ponència conjunta de les unitats familiars, que vostè sap perfectament que fa mesos que no es reuneix, i jo crec que aquesta Ponència no té voluntat política de tirar endavant. Per tant, benvingut sigui un estudi sobre els suports a la família o a les famílies que tenim a Catalunya, perquè potser val més fer això que ser gaire optimistes amb aquesta Ponència conjunta, que jo crec que no ens hem posat d'acord amb els mínims de continguts, i ja veurem com anirà.

Moltes gràcies, senyores, senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Hinojosa.

El Sr. Hinojosa i Lucena

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats, aquesta Moció que avui els presenta el Grup Popular, que és conseqüència d'un debat que jo crec que va ser un bon debat, un debat ben plantejat i un diàleg amb la consellera molt documentat i molt detallat en la defensa dels diferents col·lectius que la Conselleria de Benestar Social, doncs, intenta, d'una manera equilibrada, protegir.

Avui, amb la Moció, nosaltres ens hem permès presentar algunes esmenes, esmenes de detall, esmenes simplement per puntualitzar o poder ampliar o concretar alguns aspectes d'aquelles coses que creiem honestament que es poden fer i que es faran.

I en el punt número 10 nosaltres hem optat per demanar al Grup Popular que acceptés fer un estudi de la situació de la família, en comptes d'un llibre blanc. Els llibres blancs, que de tant en tant es posen de moda, són, al meu criteri, instruments a vegades útils, però no sempre útils, i són més lents i més farragosos; en canvi, un estudi que la Conselleria està en disposició de poder aportar a aquest Parlament d'una manera molt concreta i molt aprofundida..., jo, senyora Geli, seria més optimista: jo crec que tirarem endavant aquesta Ponència i que la cosa funcionarà i serem capaços de fer una bona aportació, que es convertirà després en normatives que puguin afavorir la família, perquè tots sabem que hi ha un dèficit de protecció a la família i el que cal és afrontar-lo; de manera transversal, en alguns aspectes concrets, però tots sabem que hi ha un dèficit i tots sabem que és necessari que l'abordem.

Però, mirin, aquest debat, en el fons, té dos grans temes que la senyora Geli ha manifestat de passada, però són el debat de fons. Quin és el debat de fons? El debat de fons és que la gent susceptible..., els usuaris dels serveis socials cada vegada tenen dret a tenir més drets –cada vegada tenen dret a tenir més drets–, i aquests drets no els tenim ben contemplats ni a la Constitució ni a l'Estatut, i jo diria que en aquest moment..., o ja fa temps que s'està demanant –i crec que s'hauria de fer– una llei marc estatal que ens permetés a nosaltres legislar aquí amb les competències que tenim.

I l'altre gran capítol –perquè estem parlant de necessitats, de drets emergents, perquè hi han situacions noves, cada dia, que s'han d'atendre– és el capítol del finançament. Si volem seriosament..., si no volem fer demagògia i estem demanant i reclamant justament el reconeixement de nous drets a aquests col·lectius, hem de dir a continuació d'on han de sortir els recursos i ens hem de posar a buscar-los. I si no hi ha la possibilitat d'una política fiscal que tu puguis dirigir, que tu puguis utilitzar, doncs, has de demanar tenir els recursos necessaris, d'allà on poden venir, per poder fer aquest tipus de política que demanem. Tota la resta és fer volar coloms, és distribuir misèria. Nosaltres necessitem..., perquè hi estem tots d'acord, que aquestes persones necessiten cada vegada el reconeixement de nous drets, però nosaltres sabem, tots..., no nosaltres, els del Grup de la majoria: tots sabem que això sense recursos no funciona, i a mi m'agradaria tenir el consens de tota la cambra per buscar nous recursos per poder atendre aquestes persones. El contrari no és arribar al fons del tema.

Per tant, les nostres esmenes –que, pel que ha dit la diputada proponent de la Moció, estan acceptades, cosa que agraïm sincerament–, doncs, anaven en aquest sentit –com van totes– d'autoritzar i administrar el que tenim. Però el que jo demano en nom del meu Grup és tenir més per poder repartir i per poder reconèixer aquestes persones que no poden seguir.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, he de confessar que quan vaig posar-me a analitzar aquesta Moció, tenint en compte que en el que diu..., tret d'un aspecte que ara comentaré i que la mateixa diputada, la senyora Àngels Esteller, ja s'hi ha referit, que hi ha un desacord quant a plantejament global, en els altres aspectes no hi han grans desacords; al revés, vull dir, més aviat, doncs, el nostre Grup els pot donar suport. Però, en canvi, em quedava com un cert descontentament a l'hora de posar-m'hi, no tant pel que s'hi diu, sinó pel que no s'hi diu, des del punt de vista que s'està parlant de prestacions socials i, evidentment, hi ha un debat de fons que altres diputats que m'han precedit, doncs, hi han alludit, que és que finalment hi

ha una dimensió que no s'arriba a tocar aquí, que és que estem parlant de prestacions socials però hi han determinats drets socials que no estan garantits. I no estan garantits sigui perquè, quan parlem, doncs, jo què sé?, de les persones discapacitades, per exemple –i hi va haver una compareixença no fa gaire de la consellera de Benestar Social a la comissió corresponent–, resulta que hi ha tota una sèrie de dimensions que haurien de ser drets i s'estan solucionant en forma d'ajuts. I, per tant, doncs, és clar, són prestacions, estem en aquest terreny, però això ni s'esmenta, és a dir, no es toca; potser no es podia tocar, però el que vull dir és que queden buits, no?, queden buits importants. O alguna altra dimensió, com dir: bé, les persones poden tenir accés –les persones grans, posem per cas, o les persones discapacitades– a determinats recursos, doncs..., bé, hi ha opció, realment, si manquen aquests recursos? És a dir que aleshores estem limitant fins i tot la possibilitat de l'acció, la possibilitat d'accés, precisament, per la manca de recursos. Per tant, aquest és, una mica, el que em quedava.

Des del punt de vista de les esmenes que hem presentat, la primera feia referència al primer punt, que no m'ha quedat clar si finalment ens ha acceptat o no l'esmena, perquè era introduir, a l'hora de fer aquesta anàlisi o aquest estudi de les noves realitats emergents, de tenir en compte els graus de dependència per poder fer aquests criteris, eh? I com que no ho ha dit aquí, però sí que abans ho havia comentat, doncs... Però sí que veig que queda reflectit en el text final.

I després havíem fet una esmena en el punt segon, que, clar, aquest és un punt clau per nosaltres, perquè el que aquí es demana és fer una..., es diu: «establir el marc necessari per tal que les institucions...» –perdó–, «que el tercer sector sigui oferent de prestacions socials». I, clar, aquí és entrar en un terreny que és que nosaltres ja hi estem d'acord, que el tercer sector pugui ser oferent de prestacions socials, però resulta que, si no es defineix molt clarament quin és el model que tenim, que per nosaltres implica que no solament han de quedar ben definides les responsabilitats públiques, sinó que també les institucions públiques han de ser l'eix vertebrador del sistema de prestació i serveis socials, és clar, tenint en compte que, a més a més, tenim un sistema en què no s'ha arribat a regular tot el que és la relació amb el sector privat i s'està funcionant en forma de convenis o en forma de concerts, per exemple, i, per tant, ens manca una regulació, entrar a ampliar tot aquest maremàgnum a tota una part... Clar, quan es diu «tercer sector», per altra banda, és un marc molt ampli. A la mateixa proposta es diu: «entitats, associacions, empreses...», bé, aquestes d'iniciativa social ja estan oferint aquests serveis. Introdueix les ONG, que en el cas de Catalunya tradicionalment no han sigut prestadores de serveis socials i ho poden ser, però per nosaltres no han de suplir res, ho han de complementar, i ja ho diu vostè. Però, en canvi, si no es defineix aquesta complementarietat en el marc de què és l'essencial, que per nosaltres és que el sistema públic sigui justament qui ho garanteixi i tota la resta sigui complementària, i sense regular tota la dimensió privada, aleshores ens queda absolutament insuficient, i, com vostè mateixa deia, són fins i tot visions diferents.

Com que pensem que pot ser..., és a dir, no podem pas oposar-nos que s'estableixi aquest marc de relació, ens hi abstindrem. Però, en tot cas, el que sí que vull dir és que sí que hi han diferències, i crec que substancials, quant al model global, i això sí que ho volíem expressar.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Pel Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Porta.

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, el nostre Grup estem d'acord de forma general amb el que planteja la Moció, però, tot i així, hi hem presentat cinc esmenes.

En la nostra primera esmena, que és precisament al punt 2, creiem que és important distingir, precisament en aquest marc que ens planteja la il·lustre diputada senyora Esteller, entre empreses, associacions i organitzacions no governamentals; pensem que, si bé formen part d'aquest tercer sector, també és important distingir el tipus de serveis que estan oferint. Però, a més a més, pensem que el que cal no és només concertar aquest tipus de prestacions, sinó precisament, d'alguna manera..., nosaltres pensem, per una banda, que el marc legal necessari hi és, però per una altra banda sí que cal –i estem d'acord amb el que es planteja– definir o haurien d'estar definits de millor manera i de forma urgent els instruments, i així el cost real dels serveis, i un redisseny de les funcions que s'ofereixen, però sempre amb relació a la seva col·laboració amb el sector públic, que pensem que en el redactat actual això no es contempla d'aquesta manera. Perquè nosaltres pensem que les prestacions hi són –via ajuntaments o via consells comarcals o bé via associacions–, i el que cal és definir i..., redefinir funcions, com deia, i equilibrar costos, i, per tant, nosaltres el que pensem que cal és una reordenació del sector públic abans que no entrem a potenciar l'oferta privada.

Pel que fa a la nostra segona esmena, que és al punt 4, creiem que el que s'ha de fer, abans d'avaluar la demanda –i així ho hem dit de forma privada a la senyora diputada– és identificar-la, i aquesta identificació s'ha de fer juntament amb les necessitats de les persones amb dependència, i només així podrem millorar les prestacions, perquè l'avaluació no es fa en funció d'allò que s'està fent i és evident que hi ha moltes coses per fer encara, no?, i això així s'ha manifestat. De tota manera, en aquest punt hem arribat a un acord i suposo que ja s'ha passat a la Mesa el text transaccional.

En la nostra tercera esmena, al punt 6, pensem que millora el que planteja el text, ja que a hores d'ara una persona que demana plaça en una residència ha de fer primer la sol·licitud i, un cop s'aprova, deixa d'estar en llista d'espera i encara li queda una mica de camí per recórrer fins que li és assignada una plaça de forma real. Així, a més de la necessitat de transparència en les llistes d'espera de les persones que estan esperant l'aprovació del seu expedient, hi ha una llista d'espera

posterior de les persones sense plaça real adjudicada i, per tant, caldria comptar-les també a l'hora de veure les necessitats reals, i en aquest punt també hem arribat a un acord amb la diputada proponent. (*Remor de veus.*)

La nostra quarta esmena fa referència al punt 7, en què suggerim tan sols el canvi d'una paraula, que en lloc de «clarificar els criteris» s'haurien de «revisar els criteris actuals»; en tot cas, com que s'ha acceptat l'esmena de Convergència i Unió en la qual es plantejava unificar aquests criteris, pensem que d'alguna manera ja ve a plantejar que el que cal, com apunta ja el punt 8 de la Moció, una..., vejam, aquesta gestió tan embolicada que hi ha actualment...

El president

Esperi's un segon, senyors diputada, un segon. (*Pausa.*) Endavant.

La Sra. Porta i Abad

Gràcies, senyor president. Bé, aquesta gestió tan embolicada que hi ha, per excessiva, perquè actualment s'està gestionant en tres administracions diferents –la municipal, la comarcal i la de la Generalitat–, doncs, pensem que s'ha de descentralitzar i simplificar la gestió. En tot cas, també és veritat que d'una lectura de les normes de la reforma de l'ICASS es desprèn una mica ja la millora en aquest sentit, donat que la gestió es centralitza en una sola subdirecció; tot i així, nosaltres pensem que s'hauria de millorar, fer la feina dels professionals i les professionals molt més àgil i que la gestió administrativa no fos, precisament aquesta, excessiva, en tres àmbits diferents.

I la nostra darrera esmena, de fet, plantejava la supressió del punt 10, no perquè no estiguem d'acord amb una política de suport a les famílies, perquè, com recordaran vostès, en aquesta cambra el nostre Grup va presentar una Proposició de llei de suport a les famílies i jo afegiria, també, que s'hauria de fer política amb els nuclis de convivència, perquè no cal tenir un llibre de família, donat que hi ha nuclis de convivència que tenen una vida familiar molt rica.

Avui mateix s'ha substanciat, precisament, des del Grup Socialista una altra Moció que parlava de polítiques de suport a les famílies en l'àmbit de zero a tres anys; en aquesta mateixa cambra hi han bastants propostes diferents de tots els Grups en les quals s'intenta, també, incidir en les polítiques de suport a la família, i nosaltres el que pensem és que el que hem de fer és desencallar la ponència de la Llei de suport a les famílies i que és l'única manera de seguir avançant. Nosaltres, d'alguna manera, per això havíem presentat aquesta esmena de supressió, perquè el que pensàvem és que el que no pot ser és que cadascú faci les polítiques per la seva banda, que cada Grup presenti els seus pegats, sinó que el que hauríem de fer és desembarrancar la ponència del lloc on estava i potenciar, doncs, una llei integral i que desenvolupi una política realment transversal de suport a les famílies.

El president

Senyora diputada, hauria d'anar acabant.

La Sra. Porta i Abad

Sí, ja acabo, senyor president. En tot cas, donaríem suport també a aquest punt, donat que s'ha acceptat l'esmena de Convergència i Unió i pensem que la detecció de les necessitats és molt important en aquest aspecte. En tot cas, nosaltres també, senyor president, demanaríem la votació separada del punt 2, perquè, donat que no s'ha acceptat la nostra esmena, pensem que la redacció no s'acull a allò que nosaltres pensem sobre el tema. Moltes gràcies. I ens abstindrem en aquest punt i en tots els altres votarem a favor.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Només per precisar, senyora Esteller, si hi ha alguna esmena recollida que no he pogut seguir amb atenció...

La Sra. Esteller Ruedas

Sí, senyor president, he lliurat a la Mesa l'escrit de les esmenes acceptades i de les transaccionades.

El president

Molt bé, perfecte, molt bé.

Si en tenen constància els altres portaveus, doncs, donem-nos-en ja per assabentats i, si no hi ha cap dificultat, ens podem preparar per a la votació, primer, del punt número 2, que s'ha demanat votació separada... *(Pausa.)* Sí?

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 68 vots a favor, cap en contra i 61 abstencions.

A continuació, sotmetem a votació la resta del text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i deu minuts.